

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2022/1925**av 14. september 2022****om åpne og rettferdige markeder i den digitale sektoren og om endring av direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Digitale tjenester generelt og særlig internettplattformer spiller en stadig viktigere rolle i økonomien, særlig i det indre marked, ved å gi foretak mulighet for å nå ut til brukere i hele Unionen, ved å lette handel over landegrensene og ved å åpne helt nye forretningsmuligheter for et stort antall foretak i Unionen til nytte for forbrukerne i Unionen.
- 2) Blant disse digitale tjenestene har samtidig sentrale plattformtjenester en rekke kjennetegn som kan utnyttes av de foretakene som yter dem. Et eksempel på slike kjennetegn ved sentrale plattformtjenester er ekstreme stordriftsfordeler, ofte som følge av marginale og nesten ingen kostnader for å tilføye bedriftsbrukere eller sluttbrukere. Andre slike kjennetegn ved sentrale plattformtjenester er svært sterke nettverkseffekter, evnen til å kople sammen mange bedriftsbrukere med mange sluttbrukere på grunn av disse tjenestenes mangesidige art, en betydelig grad av avhengighet for både bedriftsbrukere

⁽¹⁾ EUT C 286 av 16.7.2021, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 440 av 29.10.2021, s. 67.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 5. juli 2022 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 18. juli 2022.

og sluttbrukere, fastlåsingseffekter, mangel på sluttbrukeres parallelle bruk av flere tjenester («multi-homing») for samme formål, vertikal integrasjon og datadrevne fordeler. Alle disse kjennetegnene, kombinert med urimelige praksiser i foretak som yter de sentrale plattformtjenestene, kan føre til at de sentrale plattformtjenestenes frie markedsadgang undergraves i betydelig grad og påvirke rettferdigheten i forretningsforbindelsen mellom foretak som yter slike tjenester, og deres bedriftsbrukere og sluttbrukere. I praksis medfører dette rask og potensielt vidtrekkende reduksjon av bedriftsbrukeres og sluttbrukeres valgmuligheter, og kan derfor gi de foretakene som yter disse tjenestene, en stilling som såkalt portvokter. Samtidig bør det anerkjennes at tjenester som utføres for ikke-kommersielle formål, for eksempel samarbeidsprosjekter, ikke bør anses som sentrale plattformtjenester ved anvendelsen av denne forordningen.

- 3) Det finnes nå et lite antall store foretak som yter sentrale plattformtjenester, og som har betydelig økonomisk makt, noe som kan berettigede at de utpekes som portvoktere i henhold til denne forordningen. Et typisk kjennetegn for dem er at de kan kople sammen mange bedriftsbrukere med mange sluttbrukere via sine tjenester, noe som igjen gjør det mulig for dem å utnytte de fordelene, for eksempel tilgang til store mengder data, som de har fra ett aktivitetsområde, på andre områder. Noen av disse foretakene utøver kontroll over hele økosystemer av plattformer i den digitale økonomien og er strukturelt svært vanskelige å utfordre eller konkurrere med for eksisterende eller nye markedsaktører, uansett hvor innovative og effektive disse markedsaktørene er. Den frie markedsadgangen begrenses særlig fordi det finnes svært høye hindringer for inntreden eller uttreden, inkludert høye investeringskostnader, som ikke eller ikke så lett kan gjeninntjenes ved en uttreden, og fraværet av eller begrenset tilgang til viktige innsatsfaktorer i den digitale økonomien, for eksempel data. Resultatet av dette er en økt sannsynlighet for at de underliggende markedene ikke fungerer godt eller snart slutter å fungere godt.
- 4) Kombinasjonen av disse kjennetegnene ved portvoktere vil i mange tilfeller sannsynligvis føre til alvorlige ubalanser i forhandlingsstyrken og dermed urimelige praksiser og vilkår for bedriftsbrukere samt for sluttbrukere av de sentrale plattformtjenestene som ytes av portvoktere, til skade for prisene, kvaliteten, den rettferdige konkurransen, valgmulighetene og innovasjonen i den digitale sektoren.
- 5) Som en følge av dette klarer markedsprosessene ofte ikke å sikre rettferdige økonomiske resultater med hensyn til sentrale plattformtjenester. Selv om artikkel 101 og 102 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) får anvendelse på portvokters atferd, er virkeområdet for nevnte bestemmelser begrenset til særlige tilfeller av markedsrett, for eksempel dominerende stilling på spesifikke markeder og konkurransebegrensende atferd, og håndhevingen skjer i ettertid og krever omfattende undersøkelse av ofte svært komplekse faktiske forhold fra sak til sak. Dessuten håndterer den eksisterende unionsretten ikke, eller ikke effektivt, de utfordringene for et effektivt fungerende indre marked som skyldes atferden til portvoktere som ikke nødvendigvis har en dominerende stilling i konkurranserettslig forstand.
- 6) Portvoktere har en betydelig innvirkning på det indre marked ved at de tilbyr et stort antall bedriftsbrukere portaler for å nå ut til sluttbrukere i hele Unionen og på forskjellige markeder. Den negative virkningen av urimelige praksiser på det indre marked og den særlig svake frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester, inkludert de negative samfunnsmessige og økonomiske konsekvensene av slike urimelige praksiser, har fått nasjonale lovgivere og reguleringsmyndigheter i sektoren til å reagere. På nasjonalt plan er det allerede vedtatt eller stilt forslag om en rekke reguleringsløsninger for å håndtere urimelige praksiser og den frie markedsadgangen for digitale tjenester eller i det minste noen av disse. Dette har skapt divergerende reguleringsløsninger, noe som medfører fragmentering av det indre marked og dermed øker risikoen for stigende overholdelseskostnader på grunn av forskjellige nasjonale reguleringskrav.
- 7) Denne forordningens formål er derfor å bidra til et velfungerende indre marked ved å fastsette regler som sikrer fri markedsadgang og rettferdighet for markedene i den digitale sektoren generelt og for bedriftsbrukere og sluttbrukere av sentrale plattformtjenester som ytes av portvoktere, spesielt. Bedriftsbrukere og sluttbrukere av sentrale plattformtjenester som ytes av portvoktere, bør få hensiktsmessig reguleringsmessig beskyttelse i hele Unionen mot portvokters urimelige praksiser, for å gjøre det lettere å drive virksomhet over landegrensene i Unionen og dermed forbedre

det indre markeds virkemåte, og for å fjerne eksisterende eller mulig framvoksende fragmentering på de spesifikke områdene som omfattes av denne forordningen. Selv om portvoktere ofte benytter globale eller i det minste felleseuropeiske forretningsmodeller og algoritme-strukturer, kan de innføre og har i noen tilfeller innført forskjellige forretningsvilkår og praksiser i forskjellige medlemsstater, noe som kan skape forskjeller i konkurransevilkårene for brukerne av de sentrale plattformtjenestene som ytes av portvoktere, til skade for integreringen av det indre marked.

- 8) Gjennom en tilnærming av forskjellige nasjonale lover er det mulig å fjerne hindringer for adgangen til å yte og motta tjenester, inkludert tjenester til sluttbruker, i det indre marked. Det bør derfor fastsettes et målrettet sett av harmoniserte rettslige forpliktelser på unionsplan for å sikre åpne og rettferdige digitale markeder med portvoktere i det indre marked, til nytte for Unionens økonomi som helhet og i siste instans for forbrukerne i Unionen.
- 9) Fragmentering av det indre marked kan bare unngås effektivt dersom medlemsstatene hindres i å anvende nasjonale regler som er omfattet av virkeområdet for og etterstreber de samme målene som denne forordningen. Dette utelukker ikke muligheten for å anvende andre nasjonale regler som etterstreber andre legitime mål av offentlig interesse som fastsatt i TEUV, eller som etterstreber tvingende allmenne hensyn som anerkjent i rettspraksis fra Den europeiske unions domstol («Domstolen»), på portvoktere som omhandlet i denne forordningen.
- 10) Samtidig bør denne forordningen, ettersom den har som mål å supplere håndhevingen av konkurranseretten, ikke berøre artikkel 101 og 102 i TEUV, tilsvarende nasjonale konkurranseregler og andre nasjonale konkurranseregler for ensidig atferd, som er basert på en individuell vurdering av markedsstillinger og -atferd, inkludert de faktiske eller potensielle konsekvensene av den og det nøyaktige omfanget av den forbudte atferden, og som gir foretak mulighet til å legge fram argumenter om effektivitet og objektiv begrunnelse for den aktuelle atferden, samt nasjonale regler for tilsyn med fusjoner. Anvendelsen av de nevnte reglene bør imidlertid ikke påvirke de forpliktelsene som portvoktere pålegges i henhold til denne forordningen, og den ensartede og effektive anvendelsen av dem i det indre marked.
- 11) Artikkel 101 og 102 i TEUV og de tilsvarende nasjonale konkurransereglene for konkurransebegrensende flersidig og ensidig atferd og tilsyn med fusjoner har som mål å sikre konkurranse på like vilkår på markedet. Denne forordningen etterstreber et mål som er et supplement til, men forskjellig fra målet om å sikre konkurranse på like vilkår på ethvert gitt marked, som definert i konkurranserettslig forstand, nemlig å sikre at markeder der portvoktere er til stede, er og forblir åpne og rettferdige, uavhengig av de faktiske, potensielle eller antatte virkningene på konkurransen på et bestemt marked som følge av atferden til en bestemt portvokter som omfattes av denne forordningen. Denne forordningen har derfor som mål å beskytte en annen rettslig interesse enn den interessen som beskyttes av nevnte regler, og den bør ikke berøre anvendelsen av dem.
- 12) Denne forordningen bør også få anvendelse uten at det berører de reglene som følger av andre unionsrettsakter om visse aspekter ved yting av tjenester som er omfattet av denne forordningen, særlig europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁽⁴⁾ og (EU) 2019/1150⁽⁵⁾ samt en forordning om et indre marked for digitale

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1150 av 20. juni 2019 om fremming av rettferdige vilkår og gjennomsiktighet for bedriftsbrukere av nettbaserte formidlingstjenester (EUT L 186 av 11.7.2019, s. 57).

tjenester og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF⁽⁶⁾, 2005/29/EF⁽⁷⁾, 2010/13/EU⁽⁸⁾, (EU) 2015/2366⁽⁹⁾, (EU) 2019/790⁽¹⁰⁾ og (EU) 2019/882⁽¹¹⁾ og rådsdirektiv 93/13/EØF⁽¹²⁾ samt nasjonale regler som har som formål å håndheve eller gjennomføre nevnte unionsrettsakter.

- 13) Svak fri markedsadgang og urimelige praksiser i den digitale sektoren er vanligere og mer uttalt innenfor visse digitale tjenester enn andre. Dette gjelder særlig for utbredte og allment benyttede digitale tjenester som hovedsakelig direkte fungerer som mellomledd mellom bedriftsbrukere og sluttbrukere, og der egenskaper som for eksempel ekstreme stordriftsfordeler, svært sterke nettverkseffekter, evne til å kople sammen mange bedriftsbrukere med mange sluttbrukere på grunn av disse tjenestenes mangesidige art, fastlåsingseffekter og mangel på parallell bruk av flere tjenester eller vertikal integrasjon er mest vanlige. Ofte er det bare ett eller svært få store foretak som yter disse digitale tjenestene. Disse foretakene har oftest blitt portvoktere for bedriftsbrukere og sluttbrukere, med vidtrekkende virkninger. De har særlig utviklet evnen til enkelt å fastsette kommersielle vilkår på en ensidig og skadelig måte for sine bedriftsbrukere og sluttbrukere. Det er derfor nødvendig å fokusere bare på de digitale tjenestene som benyttes mest av bedriftsbrukere og sluttbrukere, og der problemene med svak fri markedsadgang og urimelige praksiser blant portvoktere er mer uttalte og akutte ut fra et indre marked-perspektiv.
- 14) Særlig har både nettbaserte formidlingstjenester, nettbaserte søkemotorer, operativsystemer, nettbaserte sosiale nettverkstjenester, videodelingsplattformtjenester, nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester, skytjenester, virtuelle assistenter, nettlesere og nettbaserte reklametjenester, inkludert reklameformidlingstjenester, evne til å påvirke et stort antall sluttbrukere og foretak, noe som medfører en risiko for urimelige forretningspraksiser. De bør derfor inngå i definisjonen av sentrale plattformtjenester og være omfattet av denne forordningens virkeområde. Nettbaserte formidlingstjenester kan også være aktive på området for finansielle tjenester, og de kan fungere som mellomledd for eller brukes for å yte slike tjenester som er oppført i den ikke-uttømmende listen i vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/1535⁽¹³⁾. Ved anvendelsen av denne forordningen bør definisjonen av sentrale plattformtjenester være teknologinøytral og forstås slik at den omfatter tjenester som ytes på eller ved hjelp av forskjellige midler eller enheter, for eksempel internettilkoplet TV eller integrerte digitale tjenester i kjøretøyer. Under visse omstendigheter bør begrepet sluttbrukere omfatte brukere som tradisjonelt anses som bedriftsbrukere, men som i en bestemt situasjon ikke bruker de sentrale plattformtjenestene til å levere varer eller tjenester til andre sluttbrukere, for eksempel foretak som anvender skytjenester til eget bruk.

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/29/EF av 11. mai 2005 om foretaks urimelige handelspraksis overfor forbrukere på det indre marked og om endring av rådsdirektiv 84/450/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2006/2004 («direktivet om urimelig handelspraksis») (EUT L 149 av 11.6.2005, s. 22).

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/13/EU av 10. mars 2010 om samordning av visse bestemmelser om tilbud av audiovisuelle medietjenester, fastsatt ved lov eller forskrift i medlemsstatene (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 av 15.4.2010, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/2366 av 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om endring av direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om oppheving av direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 av 23.12.2015, s. 35).

⁽¹⁰⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/790 av 17. april 2019 om opphavsrett og nærstående rettigheter i det digitale indre marked, og om endring av direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 av 17.5.2019, s. 92).

⁽¹¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/882 av 17. april 2019 om tilgjengelighetskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 av 7.6.2019, s. 70).

⁽¹²⁾ Rådsdirektiv 93/13/EØF av 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrukeravtaler (EFT L 95 av 21.4.1993, s. 29).

⁽¹³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/1535 av 9. september 2015 om en informasjonsprosedyre for tekniske forskrifter og regler for informasjonssamfunnstjenester (EUT L 241 av 17.9.2015, s. 1).

- 15) Det faktum at en digital tjeneste kan anses som en sentral plattformtjeneste, fører ikke i seg selv til tilstrekkelig alvorlige problemer med hensyn til fri markedsadgang eller urimelige praksiser. Slike problemer oppstår bare når en sentral plattformtjeneste utgjør en viktig portal og drives av et foretak som har en betydelig innvirkning på det indre marked og en fast forankret og varig stilling, eller av et foretak som forventes å få en slik stilling i nær framtid. Derfor bør det målrettede settet av harmoniserte regler i denne forordningen få anvendelse bare på foretak som er utpekt på grunnlag av disse tre objektive kriteriene, og de bør få anvendelse bare på de av deres sentrale plattformtjenester som enkeltvis utgjør en viktig portal for bedriftsbrukere for å nå ut til sluttbrukere. Det faktum at det er mulig at et foretak som yter sentrale plattformtjenester, ikke bare fungerer som mellomledd mellom bedriftsbrukere og sluttbrukere, men også mellom sluttbrukere og sluttbrukere, for eksempel i forbindelse med nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester, bør ikke være til hinder for å fastslå at et slikt foretak er eller kan være en viktig portal for bedriftsbrukere for å nå ut til sluttbrukere.
- 16) For å sikre effektiv anvendelse av denne forordningen på foretak som yter sentrale plattformtjenester, og som med størst sannsynlighet vil oppfylle disse objektive kravene, og der urimelige praksiser som svekker den frie markedsadgangen, er mest vanlig og har størst innvirkning, bør Kommisjonen direkte kunne utpeke de foretakene som yter sentrale plattformtjenester og oppfyller bestemte kvantitative terskler, som portvoktere. Slike foretak bør under alle omstendigheter være omfattet av en prosedyre for rask utpeking som bør innledes når denne forordningen får anvendelse.
- 17) Det faktum at et foretak har en svært betydelig omsetning i Unionen og yter en sentral plattformtjeneste i minst tre medlemsstater, er en overbevisende indikasjon på at dette foretaket har en betydelig innvirkning på det indre marked. Dette gjelder også dersom et foretak som yter en sentral plattformtjeneste i minst tre medlemsstater, har en svært betydelig børsverdi eller tilsvarende virkelig markedsverdi. Et foretak som yter en sentral plattformtjeneste, bør derfor antas å ha betydelig innvirkning på det indre marked dersom det yter en sentral plattformtjeneste i minst tre medlemsstater, og dersom dets oppnådde konsernomsetning i Unionen tilsvarer eller overstiger en bestemt høy terskel, eller konsernets børsverdi tilsvarer eller overstiger en bestemt høy absolutt verdi. For foretak som yter sentrale plattformtjenester og tilhører foretak som ikke er børsnoterte, bør den tilsvarende virkelige markedsverdien brukes som referanse. Det bør være mulig for Kommisjonen å bruke sin myndighet til å vedta delegerte rettsakter til å utarbeide en objektiv metode for å beregne denne verdien.

En stor konsernomsetning oppnådd i Unionen kombinert med terskelantallet av brukere av sentrale plattformtjenester i Unionen gjenspeiler en relativt god evne til å tjene penger på disse brukerne. En høy børsverdi i forhold til det samme terskelantallet av brukere i Unionen gjenspeiler et relativt betydelig potensial for å tjene penger på disse brukerne i nær framtid. Dette potensialet for å tjene penger gjenspeiler i prinsippet igjen den portal-posisjonen som de berørte foretakene har. Begge indikatorene gjenspeiler dessuten de berørte foretakenes økonomiske evne, inkludert deres mulighet til å utnytte sin adgang til de finansielle markedene for å styrke sin stilling. Dette kan for eksempel skje når denne bedre adgangen brukes for å erverve andre foretak, en evne som i sin tur har vist seg å ha potensielle negative følger for innovasjonen. Børsverdien kan også gjenspeile de berørte foretakenes forventede framtidige stilling og innvirkning på det indre marked, til tross for at deres nåværende omsetning kan være relativt lav. Børsverdien bør ta utgangspunkt i et nivå som gjenspeiler den gjennomsnittlige børsverdien til de største børsnoterte foretakene i Unionen i løpet av en hensiktsmessig periode.

- 18) En børsverdi på eller over terskelen i det siste regnskapsåret bør gi grunnlag for en formodning om at et foretak som yter sentrale plattformtjenester, har en betydelig innvirkning på det indre marked, men dersom foretaket som yter sentrale plattformtjenester, kan opprettholde børsverdien på eller over terskelen i tre eller flere år, bør dette anses for ytterligere å styrke denne formodningen.

- 19) Omvendt kan det være en rekke faktorer knyttet til børsverdi som vil kreve en dyptgående vurdering for å avgjøre om et foretak som yter sentrale plattformtjenester, bør anses å ha en betydelig innvirkning på det indre marked. Dette kan være tilfelle dersom børsverdien til det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, i de foregående regnskapsårene har vært betydelig lavere enn terskelen, og volatiliteten i dets børsverdi i løpet av den undersøkte perioden har vært uforholdsmessig sammenlignet med den generelle volatiliteten i aksjemarkedet, eller dets børsverdiutvikling i forhold til markedsutviklingen har vært uforenlig med en rask og ensrettet vekst.
- 20) Det å ha et svært stort antall bedriftsbrukere som er avhengige av en sentral plattformtjeneste for å kunne nå ut til et svært stort antall månedlige aktive sluttbrukere, gjør det mulig for det foretaket som yter tjenesten, å påvirke virksomheten til en betydelig del av bedriftsbrukerne til sin egen fordel, og er i prinsippet et tegn på at dette foretaket er en viktig portal. De respektive relevante nivåene for disse antallene bør fastsettes slik at de representerer en betydelig prosentdel av hele befolkningen i Unionen når det gjelder sluttbrukere, og av hele populasjonen av foretak som bruker sentrale plattformtjenester, for å fastsette terskelen for bedriftsbrukere. Aktive sluttbrukere og bedriftsbrukere bør identifiseres og beregnes på en slik måte at den berørte sentrale plattformtjenestens rolle og rekkevidde gjenspeiles på egnet måte. For å oppnå rettssikkerhet for portvokterne bør faktorene for å fastsette antallet av aktive sluttbrukere og bedriftsbrukere per sentral plattformtjeneste angis i et vedlegg til denne forordningen. Slike faktorer kan påvirkes av den teknologiske utviklingen og annen utvikling. Kommisjonen bør derfor gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter for å endre denne forordningen ved å ajourføre metoden og listen over indikatorer som brukes for å fastsette antallet av aktive sluttbrukere og aktive bedriftsbrukere.
- 21) En fast forankret og varig stilling når det gjelder virksomheten, eller forventningen om å få en slik stilling i framtiden, forekommer særlig når den frie markedsadgangen i forbindelse med den stillingen som innehas av foretaket som yter den sentrale plattformtjenesten, er begrenset. Dette vil sannsynligvis være tilfelle dersom dette foretaket har ytt en sentral plattformtjeneste i minst tre medlemsstater til et svært stort antall bedriftsbrukere og sluttbrukere i en periode på minst tre år.
- 22) Slike terskler kan bli påvirket av markedsutviklingen og den tekniske utviklingen. Kommisjonen bør derfor gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter for å spesifisere metoden for å avgjøre om de kvantitative tersklene er oppfylt, og for regelmessig å tilpasse den til markedsutviklingen og den teknologiske utviklingen når det er nødvendig. Slike delegerte rettsakter bør ikke endre de kvantitative tersklene som er fastsatt i denne forordningen.
- 23) Et foretak som yter sentrale plattformtjenester, bør under ekstraordinære omstendigheter kunne bestride formodningen om at foretaket har en betydelig innvirkning på det indre marked, ved å påvise at det, selv om det oppfyller de kvantitative tersklene fastsatt i denne forordningen, ikke oppfyller kravene for å bli utpekt som portvokter. Bevisbyrden for at formodningen som følger av at de kvantitative tersklene er oppfylt, ikke bør anvendes, bør påhvile dette foretaket. Kommisjonen bør i sin vurdering av den framlagte dokumentasjonen og de framsatte argumentene ta hensyn bare til de faktorene som er direkte knyttet til de kvantitative kriteriene, det vil si den innvirkningen som foretaket som yter sentrale plattformtjenester, har på det indre marked ut over inntektene eller børsverdien, for eksempel dets absolutte størrelse og antallet av medlemsstater det er til stede i, med hvor mye antallet av faktiske bedriftsbrukere og sluttbrukere overskrider tersklene, og viktigheten av foretakets sentrale plattformtjeneste i lys av det samlede omfanget av den respektive sentrale plattformtjenestens aktiviteter samt antall år tersklene er oppfylt i.

Enhver begrunnelse som viser til økonomiske hensyn og har som formål å avgrense markedet eller å påvise effektivitetsgevinster som følge av en spesifikk type atferd hos det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, bør avvises, ettersom den ikke er relevant for utpekingen av en portvokter. Dersom de framsatte argumentene ikke er tilstrekkelig underbygde fordi de ikke klart skaper tvil om formodningen, bør Kommisjonen kunne avvise argumentene innenfor det tidsrommet på 45 arbeidsdager som er fastsatt til utpekingen. Kommisjonen bør kunne ta en beslutning basert på tilgjengelig informasjon om de kvantitative tersklene dersom det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, motarbeider undersøkelsen ved å unnlate å etterkomme de undersøkelsestiltakene som er truffet av Kommisjonen.

- 24) Det bør også fastsettes bestemmelser om vurderingen av portvokterrollen for foretak som yter sentrale plattformtjenester, og som ikke oppfyller alle de kvantitative tersklene, idet det tas hensyn til de overordnede objektive kravene om at de har en betydelig innvirkning på det indre marked, fungerer som en viktig portal for bedriftsbrukere for å nå ut til sluttbrukere, og drar nytte av en fast forankret og varig stilling i sin virksomhet, eller at det forventes at de vil gjøre det i nær framtid. Når det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, er en mellomstor, liten eller svært liten bedrift, bør vurderingen ta nøye hensyn til om et slikt foretak vil være i stand til betydelig å undergrave den frie markedsadgangen når det gjelder de sentrale plattformtjenestene, ettersom denne forordningen først og fremst er rettet mot store foretak med betydelig økonomisk makt, og ikke mellomstore, små eller svært små bedrifter.
- 25) En slik vurdering kan bare foretas i lys av en markedsundersøkelse, samtidig som det tas hensyn til de kvantitative tersklene. I sin vurdering bør Kommisjonen etterstrebe målet om å bevare og fremme innovasjon og kvaliteten på digitale produkter og tjenester, i hvilken grad prisene er rimelige og konkurransedyktige, og i hvilken grad kvaliteten eller valgmulighetene for bedriftsbrukere og sluttbrukere er eller forblir høy. Det kan tas hensyn til faktorer som er spesifikke for de foretakene som yter de berørte sentrale plattformtjenestene, for eksempel ekstreme stordriftsfordeler eller synergieffekter, svært sterke nettverkseffekter, datarevne fordeler, evnen til å kople sammen mange bedriftsbrukere med mange sluttbrukere på grunn av disse tjenestenes mangesidige art, fastlåsingseffekter, mangel på parallell bruk av flere tjenester, foretaksstruktur i form av konglomerat eller vertikal integrering. Dessuten kan en svært høy børsverdi, en svært høy egenkapitalverdi i forhold til fortjeneste eller en svært høy omsetning fra sluttbrukere av én sentral plattformtjeneste anvendes som indikatorer for slike foretaks påvirkningsmulighet og for at markedet tipper til deres fordel. Sammen med børsverdi er høye relative vekstrater eksempler på dynamiske parametere som er særlig relevante for å identifisere de foretakene som yter sentrale plattformtjenester og kan forventes å oppnå en fast forankret og varig stilling. Kommisjonen bør kunne ta en beslutning ved å konkludere negativt ut fra tilgjengelige fakta dersom det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, i vesentlig grad motarbeider undersøkelsen ved å unnlate å etterkomme de undersøkelsestiltakene som er truffet av Kommisjonen.
- 26) En særlig undergruppe av regler bør få anvendelse på de foretakene som yter sentrale plattformtjenester og forventes å få en fast forankret og varig stilling på markedet i nær framtid. De samme spesifikke kjennetegnene ved sentrale plattformtjenester gjør dem tilbøyelige til å tippe: Når et foretak som yter den sentrale plattformtjenesten, først har oppnådd en viss fordel i forhold til konkurrenter eller potensielle konkurrenter når det gjelder størrelse eller formidlingsstyrke, kan dets stilling bli uangripelig, og situasjonen kan utvikle seg slik at stillingen sannsynligvis vil bli fast forankret og varig i nær framtid. Foretak kan prøve å framkalle denne tippingen og utvikle seg til portvoktere ved å utnytte noen av de urimelige vilkårene og praksisene som reguleres ved denne forordningen. I en slik situasjon synes det hensiktsmessig å gripe inn før markedet tipper på en ugjenkallelig måte.
- 27) En slik tidlig inngripen bør imidlertid begrenses til bare å pålegge de forpliktelsene som er nødvendige og hensiktsmessige for å sikre at de berørte tjenestene forblir åpne, og for å gjøre det mulig å unngå risikoen for urimelige vilkår og praksiser. Forpliktelser som hindrer det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, i å ha en fast forankret og varig stilling innenfor sin virksomhet, for eksempel forpliktelser som hindrer utnyttelse av stillingen, og forpliktelser som fremmer bytting og parallell bruk av flere tjenester, er mer direkte rettet mot dette formålet. For å sikre forholdsmessighet bør Kommisjonen dessuten anvende bare de forpliktelsene fra denne undergruppen som er nødvendige og forholdsmessige for å nå denne forordningens mål, og bør regelmessig undersøke om slike forpliktelser bør beholdes, avskaffes eller tilpasses.
- 28) En anvendelse av bare de forpliktelsene som er nødvendige og forholdsmessige for å nå denne forordningens mål, bør gjøre det mulig for Kommisjonen å gripe inn rettidig og effektivt og samtidig fullt ut respektere de overveide tiltakenes forholdsmessighet. Det bør også forsikre faktiske eller potensielle markedsdeltakere om at fri markedsadgang og rettferdighet preger de berørte tjenestene.
- 29) Portvokterne bør overholde de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen, når det gjelder hver av de sentrale plattformtjenestene som er oppført i den relevante beslutningen om utpeking. Forpliktelsene bør, når det er relevant, gjelde idet det tas hensyn til portvokters stilling som konglomerat. Videre bør Kommisjonen ha mulighet til å pålegge portvokteren

gjennomføringstiltak ved en beslutning. Disse gjennomføringstiltakene bør utformes på en effektiv måte idet det tas hensyn til kjennetegnene ved de sentrale plattformtjenestene og mulige omgåelsesrisikoer, og i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet og de berørte foretakenes og tredjeparters grunnleggende rettigheter.

- 30) Sentrale plattformtjenesters svært raske utvikling og komplekse teknologiske art krever en regelmessig gjennomgåelse av statusen til portvoktere, inkludert slike som forventes å ha en fast forankret og varig stilling i sin virksomhet i nær framtid. For å gi alle markedsdeltakerne, inkludert portvokterne, nødvendig sikkerhet med hensyn til de gjeldende rettslige forpliktelsene, er det nødvendig å fastsette en frist for slike regelmessige gjennomganger. Det er også viktig å foreta slike gjennomganger regelmessig og minst hvert tredje år. Videre er det viktig å presisere at ikke alle endringer av de faktiske forholdene som lå til grunn for at et foretak som yter sentrale plattformtjenester, ble utpekt som portvokter, bør kreve en endring av beslutningen om utpeking. En endring er nødvendig bare dersom endringen av de faktiske forholdene også fører til en endring av vurderingen. Hvorvidt dette er tilfellet, bør fastslås ut fra en vurdering fra sak til sak av de faktiske forholdene og omstendighetene.
- 31) For å sikre fri markedsadgang og rettferdighet når det gjelder sentrale plattformtjenester som ytes av portvoktere, er det nødvendig å fastsette en rekke harmoniserte regler på en klar og utvetydig måte med hensyn til disse tjenestene. Det er behov for slike regler for å håndtere risikoen for skadelige virkninger av portvokters praksiser, til nytte for forretningsmiljøet i de berørte tjenestene, for brukerne og i siste instans for samfunnet som helhet. Forpliktelsene svarer til de praksisene som anses å undergrave den frie markedsadgangen eller å være urettferdige, eller begge deler, idet det tas hensyn til den digitale sektorens egenskaper, og som har en særlig negativ direkte innvirkning på bedriftsbrukere og sluttbrukere. De forpliktelsene som er fastsatt ved denne forordningen, bør spesifikt kunne ta hensyn til arten av de sentrale plattformtjenestene som ytes. Forpliktelsene i denne forordningen bør ikke bare sikre fri markedsadgang og rettferdighet når det gjelder de sentrale plattformtjenestene som er oppført i beslutningen om utpeking, men også når det gjelder andre digitale produkter og tjenester der portvoktere utnytter sin portal-posisjon, og som ofte ytes sammen med eller som støtte for de sentrale plattformtjenestene.
- 32) Ved anvendelsen av denne forordningen bør fri markedsadgang gjelde foretaks evne til effektivt å overvinne hindringer for markedsadgang eller markedsutvidelse og utfordre portvokteren på grunnlag av fordelene ved deres produkter og tjenester. Kjennetegnene ved sentrale plattformtjenester i den digitale sektoren, for eksempel nettverkseffekter, betydelige stordriftsfordeler og datafordeler, har begrenset den frie markedsadgangen for disse tjenestene og de tilknyttede økosystemene. En slik svak fri markedsadgang reduserer insentivene til å innovere og forbedre produkter og tjenester for portvokteren og dennes bedriftsbrukere, konkurrenter og kunder og påvirker dermed innovasjonspotensialet i den bredere internettplattformøkonomien negativt. Den frie markedsadgangen for tjenester i den digitale sektoren kan også være begrenset dersom det er mer enn én portvokter for en sentral plattformtjeneste. Denne forordningen bør derfor forby visse praksiser hos portvokterne som kan øke hindringene for markedsadgang eller markedsutvidelse, og pålegge portvoktere visse forpliktelser som bidrar til å redusere disse hindringene. Forpliktelsene bør også omfatte situasjoner der portvokterens stilling kan være så fast forankret at konkurransen mellom plattformer ikke er effektiv på kort sikt, slik at det er behov for å skape konkurranse mellom plattformer eller øke den.
- 33) Ved anvendelsen av denne forordningen bør urettferdighet gjelde en ubalanse mellom bedriftsbrukeres rettigheter og forpliktelser som medfører at portvokteren oppnår en uforholdsmessig fordel. Markedsdeltakere, inkludert bedriftsbrukere av sentrale plattformtjenester og alternative ytere av tjenester som ytes sammen med eller som støtte for slike sentrale plattformtjenester, bør ha mulighet for i tilstrekkelig grad å kunne utnytte fordelene som følger av deres innovative eller andre innsatser. På grunn av deres portal-posisjon og bedre forhandlingsstyrke er det mulig at portvoktere opptrer slik at andre ikke fullt ut kan utnytte fordelene ved sine egne bidrag, og ensidig fastsetter ubalanserte vilkår for bruken av sine sentrale plattformtjenester eller tjenester som ytes sammen med eller som støtte for deres sentrale plattformtjenester. Slike ubalanserte vilkår utelukkes ikke av det faktum at portvokteren tilbyr en bestemt tjeneste kostnadsfritt til en spesifikk gruppe av brukere, og de kan også bestå i å utelukke eller diskriminere bedriftsbrukere, særlig dersom bedriftsbrukerne konkurrerer med tjenester som ytes av portvokteren. Denne forordningen bør derfor pålegge portvoktere forpliktelser som motvirker slik atferd.

- 34) Fri markedsadgang og rettferdighet henger sammen. Mangel på eller svak fri markedsadgang for en bestemt tjeneste kan gi portvoktere mulighet til å anvende urimelige praksiser. Tilsvarende kan en portvokters urimelige praksiser redusere bedriftsbrukeres eller andre parter muligheter til å utfordre portvokterens stilling. En særskilt forpliktelse i denne forordningen kan derfor omfatte begge disse faktorene.
- 35) De forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen, er derfor nødvendige for å følge opp identifiserte offentlige politiske utfordringer, ettersom det ikke finnes noen alternative og mindre inngripende tiltak som faktisk ville oppnå det samme resultatet, idet det tas hensyn til behovet for å beskytte offentlig orden og privatlivets fred og å bekjempe bedrageri og villedende handelspraksiser.
- 36) Portvoktere samler ofte direkte inn personopplysninger om sluttbrukere med sikte på å yte nettbaserte reklametjenester når sluttbrukerne bruker tredjepartsnettsteder og programvareapplikasjoner. Tredjeparter forsyner også portvoktere med personopplysninger om sine sluttbrukere med sikte på å benytte visse tjenester som leveres av portvoktere i forbindelse med deres sentrale plattformtjenester, for eksempel tilpassede målgrupper. Behandling av personopplysninger fra tredjeparter ved bruk av sentrale plattformtjenester med sikte på å yte nettbaserte reklametjenester gir portvoktere potensielle fordeler med hensyn til akkumulering av data, og skaper dermed hindringer for markedsadgang. Årsaken er at portvoktere behandler personopplysninger fra et betydelig større antall tredjeparter enn andre foretak. Tilsvarende fordeler oppstår som følge av i) at sluttbrukeres personopplysninger som er samlet inn fra en sentral plattformtjeneste, kombineres med data som er samlet inn fra andre tjenester, ii) kryssbruk av personopplysninger fra en sentral plattformtjeneste i andre tjenester som ytes separat av portvokteren, særlig tjenester som ikke ytes sammen med eller som støtte for den relevante sentrale plattformtjenesten, og omvendt, eller iii) at sluttbrukere meldes på forskjellige tjenester hos portvoktere med sikte på å kombinere personopplysninger. For å sikre at portvoktere ikke på en urimelig måte undergraver den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester, bør portvokterne gi sluttbrukere mulighet til fritt å velge å delta i slike databehandlings- og påmeldingspraksiser ved å tilby et mindre individtilpasset, men tilsvarende alternativ, og uten å gjøre den sentrale plattformtjenesten eller enkelte av dens funksjoner avhengig av sluttbrukerens samtykke. Dette bør ikke berøre portvokterens behandling av personopplysninger eller påmelding av sluttbrukere til en tjeneste i henhold til det rettslige grunnlaget i artikkel 6 nr. 1 bokstav c), d) og e) i forordning (EU) 2016/679, men ikke i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav b) og f) i nevnte forordning.
- 37) Det mindre individtilpassede alternativet bør ikke være annerledes eller av dårligere kvalitet enn den tjenesten som ytes til de sluttbrukerne som gir samtykke, med mindre forringelsen av kvaliteten er en direkte følge av at portvokteren ikke er i stand til å behandle slike personopplysninger eller melde sluttbrukerne på en tjeneste. Å unnlate å gi samtykke bør ikke være vanskeligere enn å gi samtykke. Når portvokteren anmoder om samtykke, bør den proaktivt framlegge en brukervennlig løsning for sluttbrukeren slik at denne kan gi, endre eller tilbakekalle sitt samtykke på en uttrykkelig, klar og enkel måte. Særlig bør samtykke gis i form av en tydelig bekreftelse eller erklæring der sluttbrukeren på en frivillig, spesifikk, informert og utvetydig måte gir sitt samtykke, som definert i forordning (EU) 2016/679. Samtidig som samtykke gis, og bare når dette er relevant, bør sluttbrukeren informeres om at manglende samtykke kan føre til et mindre individtilpasset tilbud, men at den sentrale plattformtjenesten ellers vil forbli uendret, og at ingen funksjoner vil bli fjernet. Dersom samtykke ikke kan gis direkte til portvokterens sentrale plattformtjeneste, bør sluttbrukere unntaksvis kunne gi samtykke gjennom hver av de tredjepartstjenestene som benytter den sentrale plattformtjenesten, slik at portvokteren kan behandle personopplysninger med sikte på å yte nettbaserte reklametjenester.

Det skal dessuten være like enkelt å trekke tilbake samtykke som å gi samtykke. Portvoktere bør ikke utforme, organisere eller drive sine nettbaserte grensesnitt på en måte som villeder, manipulerer eller på annen måte vesentlig forvansker eller reduserer sluttbrukernes mulighet til fritt å gi samtykke. Særlig bør det ikke være tillatt for portvoktere mer enn én gang i året å be sluttbrukere om samtykke til det samme behandlingsformålet som de opprinnelig ikke ga, eller som de trakk tilbake, sitt samtykke for. Denne forordningen berører ikke forordning (EU) 2016/679, inkludert dens håndhevingsramme, som fortsatt får full anvendelse på krav fra registrerte knyttet til en overtredelse av deres rettigheter i henhold til nevnte forordning.

- 38) Barn har krav på særlig beskyttelse av sine personopplysninger, særlig med hensyn til bruk av deres personopplysninger til kommersiell kommunikasjon eller opprettelse av brukerprofiler. Beskyttelse av barn på nettet er et viktig mål for Unionen og bør gjenspeiles i relevant unionsrett. I denne forbindelse bør det tas behørig hensyn til en forordning om et indre marked for digitale tjenester. Ikke noe i denne forordningen fritar portvoktere fra forpliktelsen til å beskytte barn som fastsatt i gjeldende unionsrett.
- 39) I visse tilfeller kan portvoktere, for eksempel ved å pålegge kontraktsvilkår, begrense muligheten for at bedriftsbrukere av deres nettbaserte formidlingstjenester kan tilby produkter eller tjenester til sluttbrukere på gunstigere vilkår, inkludert prisvilkår, via andre nettbaserte formidlingstjenester eller via direkte nettbaserte salgskanaler. Dersom slike begrensninger gjelder tredjeparters nettbaserte formidlingstjenester, begrenser de den frie markedsadgangen mellom plattformene, noe som igjen begrenser sluttbrukernes valgmuligheter når det gjelder alternative nettbaserte formidlingstjenester. Når slike begrensninger gjelder direkte nettbaserte salgskanaler, begrenser de på en urimelig måte bedriftsbrukernes frihet til å bruke slike kanaler. For å sikre at bedriftsbrukere av portvokteres nettbaserte formidlingstjenester fritt kan velge alternative nettbaserte formidlingstjenester eller direkte nettbaserte salgskanaler og differensiere de vilkårene for de produktene eller tjenestene de tilbyr sluttbrukere, bør det ikke godtas at portvoktere begrenser bedriftsbrukeres valgmulighet når det gjelder å differensiere de kommersielle vilkårene, inkludert prisen. En slik begrensning bør få anvendelse på ethvert tiltak med tilsvarende virkning, for eksempel høyere provisjonssatser eller fjerning av bedriftsbrukeres tilbud fra listen.
- 40) For å hindre ytterligere styrking av deres avhengighet av portvokternes sentrale plattformtjenester og for å fremme parallell bruk av flere tjenester bør disse portvokternes bedriftsbrukere fritt kunne fremme og velge den distribusjonskanalen de anser som mest hensiktsmessig med sikte på å samhandle med de eventuelle sluttbrukerne som disse bedriftsbrukerne allerede har ervervet via de sentrale plattformtjenestene som portvokteren yter, eller via andre kanaler. Dette bør gjelde for markedsføring av tilbud, inkludert gjennom bedriftsbrukerens programvareapplikasjon, og enhver form for kommunikasjon og inngåelse av avtaler mellom bedriftsbrukere og sluttbrukere. En ervervet sluttbruker er en sluttbruker som allerede har opprettet en forretningsforbindelse med bedriftsbrukeren, og der portvokteren, dersom det er relevant, direkte eller indirekte har mottatt et vederlag av bedriftsbrukeren for å legge til rette for bedriftsbrukerens opprinnelige erverv av sluttbrukeren. Slike forretningsforbindelser kan være enten betalte eller kostnadsfrie, for eksempel gratis prøveperioder eller gratis deler av tjenester, og kan være inngått enten via portvokterens sentrale plattformtjeneste eller via en annen kanal. Omvendt bør sluttbrukerne også fritt kunne velge tilbud fra slike bedriftsbrukere og inngå avtaler med dem enten via portvokterens sentrale plattformtjenester, dersom det er relevant, eller via en av bedriftsbrukerens direkte distribusjonskanaler eller en annen indirekte kanal som en slik bedriftsbruker benytter.
- 41) Sluttbrukernes mulighet til å få tilgang til innhold, abonnementer, funksjoner eller andre elementer som ikke inngår i portvokterens sentrale plattformtjenester, bør ikke undergraves eller begrenses. Særlig bør det unngås at portvoktere begrenser sluttbrukernes tilgang til og bruk av slike tjenester via en programvareapplikasjon som kjører på deres sentrale plattformtjeneste. For eksempel bør abonnenter på nettinhold som ikke er kjøpt via en programvareapplikasjon, en appbutikk eller en virtuell assistent, ikke hindres i å få tilgang til slikt nettinhold på en programvareapplikasjon på portvokterens sentrale plattformtjeneste bare fordi det ikke er kjøpt via en slik programvareapplikasjon, appbutikk eller virtuell assistent.
- 42) For å sikre et rettferdig forretningsmiljø og beskytte den frie markedsadgangen i den digitale sektoren er det viktig å sikre bedriftsbrukeres og sluttbrukeres, inkludert varsleres, rett til å gi uttrykk for bekymring om urimelig praksis fra portvokteres side og ta opp eventuelle spørsmål om manglende overholdelse av relevant unionsrett eller nasjonal rett med de relevante administrative eller andre offentlige myndigheter, inkludert nasjonale domstoler. For eksempel er det mulig at bedriftsbrukere eller sluttbrukere ønsker å klage på forskjellige typer urimelig praksis, slik som diskriminerende vilkår for tilgang, uberettiget stenging av bedriftsbrukerkontanter eller uklare grunner for å fjerne produkter fra lister. Enhver praksis som på noen måte gjør det vanskeligere for eller hindrer disse brukerne i å gi uttrykk for sin bekymring eller i å benytte klagemuligheten, for eksempel i form av fortrolighetsklausuler

i avtaler eller andre skriftlige vilkår, bør derfor forbys. Dette forbudet bør ikke berøre bedriftsbrukeres og portvokters rett til i sine avtaler å fastsette vilkår for bruk, inkludert bruk av lovlige klagebehandlingsordninger, inkludert enhver form for alternative ordninger for tvisteløsning eller spesifikke domstolars domsmyndighet i samsvar med den respektive unionsretten eller nasjonale retten. Dette bør heller ikke berøre den rollen som portvoktere spiller i bekjempelsen av ulovlig netttinnhold.

- 43) Visse tjenester som ytes sammen med eller som støtte for portvokters relevante sentrale plattformtjenester, for eksempel identifikasjonstjenester, nettlesermotorer, betalingstjenester eller tekniske tjenester som støtter ytingen av betalingstjenester, slik som betalingssystemer for kjøp i app-er, er helt avgjørende for at bedriftsbrukere skal kunne utøve sin forretningsvirksomhet, og gir dem mulighet til å optimere tjenestene. Særlig er hver nettleser basert på en nettlesermotor som bestemmer sentrale nettleserfunksjoner som hastighet, pålitelighet og nettkompatibilitet. Når portvoktere driver og bestemmer hvilke nettlesermotorer som skal brukes, kan de fastsette hvilke funksjoner og standarder som vil få anvendelse ikke bare for deres egne nettlesere, men også for konkurrerende nettlesere og i sin tur for nettprogramvareapplikasjoner. Portvoktere bør derfor ikke utnytte sin stilling for å kreve at bedriftsbrukere som er avhengige av dem, bruker noen av de tjenestene som ytes sammen med, eller som støtte for, sentrale plattformtjenester av portvokteren selv som et ledd i disse bedriftsbrukernes levering av tjenester eller produkter. For å unngå en situasjon der portvoktere indirekte tvinger bedriftsbrukere til å bruke portvokternes egne tjenester som ytes sammen med eller som støtte for sentrale plattformtjenester, bør det også forbys at portvoktere krever at sluttbrukere bruker slike tjenester, dersom et slikt krav stilles i forbindelse med den tjenesten som ytes til sluttbrukerne av den bedriftsbrukeren som bruker portvokters sentrale plattformtjeneste. Forbudet har som formål å beskytte bedriftsbrukernes frihet til å velge andre tjenester som alternativ til portvokters, men bør ikke oppfattes som en forpliktelse for bedriftsbrukeren til å tilby sine sluttbrukere slike alternativer.
- 44) Atferden med å kreve at bedriftsbrukere eller sluttbrukere abonnerer på eller registrerer seg hos andre sentrale plattformtjenester hos portvoktere som er oppført i beslutningen om utpeking, eller som oppfyller de fastsatte tersklene for aktive sluttbrukere og bedriftsbrukere i denne forordningen, som et vilkår for å bruke, få tilgang til, melde seg på eller registrere seg hos en sentral plattformtjeneste, gir portvokterne mulighet til å kapre og låse fast nye bedriftsbrukere og sluttbrukere til sine sentrale plattformtjenester ved å sikre at bedriftsbrukere ikke kan få tilgang til en sentral plattformtjeneste uten også minst å registrere seg eller opprette en konto med sikte på å motta en annen sentral plattformtjeneste. Denne atferden gir dessuten portvoktere en potensiell fordel med hensyn til akkumulering av data. Som sådan kan denne atferden skape hindringer for markedsadgang og bør forbys.
- 45) Vilkårene for de nettbaserte reklametjenestene som portvoktere yter til bedriftsbrukere, inkludert både annonsører og utgivere, er ofte ugjennomsiktige og uklare. Denne uklarheten er delvis knyttet til noen få plattemers praksis, men skyldes også at dagens programmatisk reklame er komplisert. Denne sektoren anses å ha blitt mindre gjennomsiktig etter innføringen av ny personvernlovgivning. Dette fører ofte til at annonsører og utgivere mangler informasjon og kunnskap om vilkårene for de nettbaserte reklametjenestene som de kjøper, og undergraver deres mulighet for å bytte mellom foretak som yter nettbaserte reklametjenester. Videre vil kostnadene for nettbaserte reklametjenester på disse vilkårene sannsynligvis bli høyere enn de ville vært i et mer rettferdig, mer gjennomsiktig og åpent plattemmiljø. Disse høyere kostnadene vil sannsynligvis bli gjenspeilet i de prisene som sluttbrukerne betaler for mange daglige produkter og tjenester som avhenger av nettbaserte reklametjenester. Krav om gjennomsiktighet bør derfor pålegge portvoktere etter anmodning å gi de annonsørene og utgiverne som de yter nettbaserte reklametjenester til, gratis informasjon som gjør det mulig for begge parter å forstå hvilken pris som betales for de forskjellige nettbaserte reklametjenestene som ytes som ledd i den relevante reklameverdikjeden.

Denne informasjonen bør etter anmodning gis til en annonsør for hver enkelt reklame og gjelde den prisen og de gebyrene som kreves av denne annonsøren, og, etter avtale med den utgiveren som eier databasen der reklamen vises, det vederlaget som mottas av den samtykkende utgiveren. Daglig levering av denne informasjonen vil gjøre det mulig for annonsørene å motta informasjon som er tilstrekkelig detaljert til at kostnadene for å bruke portvokters nettbaserte reklametjenester kan sammenlignes med kostnadene for å bruke andre foretaks nettbaserte reklametjenester. Dersom enkelte utgivere ikke gir samtykke til at den relevante informasjonen deles med annonsøren, bør portvokteren gi annonsøren informasjon om det

daglige gjennomsnittlige vederlaget som disse utgiverne har mottatt for de relevante reklamene. Den samme forpliktelsen til og de samme prinsippene for deling av relevant informasjon om yting av nettbaserte reklametjenester bør gjelde for anmodninger fra utgivere. Ettersom portvoktere kan bruke forskjellige prissettingsmodeller for yting av nettbaserte reklametjenester til annonsører og utgivere, for eksempel en pris per eksponering, per visning eller ethvert annet kriterium, bør portvokterne også angi metoden for beregning av de enkelte prisene og vederlagene.

- 46) Under visse omstendigheter har en portvokter en dobbeltrolle som foretak som yter sentrale plattformtjenester, der den yter en sentral plattformtjeneste og eventuelt andre tjenester som ytes sammen med eller som støtte for denne sentrale plattformtjenesten, til sine bedriftsbrukere, samtidig som den konkurrerer eller har til hensikt å konkurrere med de samme bedriftsbrukerne om levering av de samme tjenestene eller lignende tjenester eller produkter til de samme sluttbrukerne. Under slike omstendigheter kan en portvokter utnytte sin dobbeltrolle ved å bruke data som er generert eller levert av dens bedriftsbrukere i forbindelse med disse bedriftsbrukernes aktiviteter, når de bruker de sentrale plattformtjenestene eller tjenester som ytes sammen med eller som støtte for disse sentrale plattformtjenestene, til fordel for sine egne tjenester eller produkter. Bedriftsbrukerens data kan også omfatte eventuelle data som er generert eller levert som ledd i aktivitetene til dens sluttbrukere. Dette kan være tilfellet for eksempel når en portvokter stiller en nettbasert markeds plass eller en appbutikk til rådighet for bedriftsbrukere samtidig som den yter tjenester som et foretak som leverer nettbaserte sluttbrukertjenester eller programvareapplikasjoner. For å hindre at portvoktere får en urimelig fordel av sin dobbeltrolle, er det nødvendig å sikre at de ikke bruker noen aggregerte eller ikke-aggregerte data som kan inneholde anonymiserte data og personopplysninger som ikke er offentlig tilgjengelige, for å yte tjenester som ligner deres bedriftsbrukeres. Denne forpliktelsen bør gjelde for portvokteren som helhet, inkludert, men ikke begrenset til den forretningsenheten som konkurrerer med bedriftsbrukerne av en sentral plattformtjeneste.
- 47) Bedriftsbrukere kan også kjøpe nettbaserte reklametjenester fra et foretak som yter sentrale plattformtjenester, med sikte på å levere varer og tjenester til sluttbrukere. I slike tilfeller kan det hende at dataene ikke er generert på den sentrale plattformtjenesten, men leveres til den sentrale plattformtjenesten av bedriftsbrukeren eller genereres ut fra dennes virksomhet via den berørte sentrale plattformtjenesten. I visse tilfeller kan den sentrale plattformtjenesten som yter reklametjenester, ha en dobbeltrolle som både et foretak som yter nettbaserte reklametjenester, og et foretak som yter tjenester som konkurrerer med bedriftsbrukere. Den forpliktelsen som forbyr at en portvokter med en dobbeltrolle bruker bedriftsbrukeres data, bør derfor også gjelde med hensyn til de dataene som en sentral plattformtjeneste har mottatt fra foretak med det formål å yte nettbaserte reklametjenester knyttet til denne sentrale plattformtjenesten.
- 48) Når det gjelder skytjenester, bør denne forpliktelsen til ikke å bruke bedriftsbrukeres data også omfatte data som portvokterens bedriftsbrukere har levert eller generert i forbindelse med deres bruk av portvokterens skytjeneste, eller gjennom dens appbutikk som gir sluttbrukere av skytjenester tilgang til programvareapplikasjoner. Denne forpliktelsen bør ikke påvirke portvokterens rett til å bruke aggregerte data til å yte andre tjenester som ytes sammen med eller som støtte for dens sentrale plattformtjeneste, for eksempel dataanalyse tjenester, forutsatt at det skjer i samsvar med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF samt med denne forordningens relevante forpliktelser knyttet til slike tjenester.
- 49) En portvokter kan bruke forskjellige midler for å begunstige sine egne eller en tredjeparts tjenester eller produkter i sitt operativsystem, sin virtuelle assistent eller sin nettleser til skade for de samme tjenestene eller lignende tjenester som sluttbrukerne kan få gjennom andre tredjeparter. Dette kan for eksempel skje når bestemte programvareapplikasjoner eller tjenester er forhåndsinstallert av en portvokter. For å gi sluttbrukerne valgmulighet bør portvoktere ikke hindre dem i å avinstallere eventuelle programvareapplikasjoner i sitt operativsystem. Portvokteren bør bare kunne hindre en slik avinstallering når slike programvareapplikasjoner er avgjørende for operativsystemets eller enhetens funksjon. Portvoktere bør også gi sluttbrukerne mulighet til lett å endre standardinnstillingene for operativsystemet, den virtuelle assistenten og nettleseren når disse standardinnstillingene begunstiger deres egne programvareapplikasjoner og tjenester. Dette omfatter visning av en valgskjerm

første gang brukerne benytter portvokterens nettbaserte søkemotor, virtuelle assistent eller nettleser som er angitt i beslutningen om utpeking, der sluttbrukerne får mulighet til å velge en alternativ standardtjeneste når portvokterens operativsystem leder sluttbrukerne til disse nettbaserte søkemotorene, virtuelle assistentene eller nettleserne, og når portvokterens virtuelle assistent eller nettleser leder brukeren til den nettbaserte søkemotoren som er angitt i beslutningen om utpeking.

- 50) De reglene som en portvokter fastsetter for distribusjon av programvareapplikasjoner, kan i visse tilfeller begrense sluttbrukernes mulighet til å installere og bruke tredjeparts programvareapplikasjoner eller appbutikker på denne portvokterens maskinvare eller operativsystemer og begrense sluttbrukernes mulighet til å få tilgang til slike programvareapplikasjoner eller appbutikker som ikke er en del av denne portvokterens sentrale plattformtjenester. Slike begrensninger kan begrense den muligheten utviklere av programvareapplikasjoner har til å bruke alternative distribusjonskanaler og sluttbrukeres mulighet til å velge mellom forskjellige programvareapplikasjoner fra forskjellige distribusjonskanaler, og de bør forbys ettersom de er urimelige og sannsynligvis vil svekke den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester. For å sikre fri markedsadgang bør portvokteren dessuten gi tredjeparts programvareapplikasjoner eller appbutikker mulighet til å la sluttbrukeren bestemme om denne tjenesten skal være standard, og gjøre det enkelt å gjennomføre endringen.

For å sikre at tredjeparts programvareapplikasjoner eller appbutikker ikke bringer integriteten til portvokterens maskinvare eller operativsystem i fare, bør det være mulig for den berørte portvokteren å gjennomføre forholdsmessige tekniske eller kontraktsmessige tiltak for å nå dette målet dersom portvokteren viser at slike tiltak er nødvendige og berettigede og at det ikke finnes mindre inngripende midler som kan sikre maskinvarens eller operativsystemets integritet. Maskinvarens eller operativsystemets integritet bør omfatte eventuelle designvalg som må foretas og opprettholdes for å sikre at maskinvaren eller operativsystemet er beskyttet mot uautorisert tilgang, ved å sikre at de sikkerhetskontrollene som er spesifisert for den berørte maskinvaren eller det berørte operativsystemet, ikke kan kompromitteres. For å sikre at tredjeparts programvareapplikasjoner eller appbutikker ikke undergraver sluttbrukernes sikkerhet, bør det dessuten være mulig for portvokteren å gjennomføre strengt nødvendige og forholdsmessige tiltak og innstillinger, bortsett fra standardinnstillinger, som gjør det mulig for sluttbrukerne effektivt å beskytte sikkerheten i forbindelse med tredjeparts programvareapplikasjoner eller appbutikker dersom portvokteren viser at slike tiltak og innstillinger er strengt nødvendige og berettigede, og at det ikke finnes mindre inngripende midler for å nå dette målet. Portvokteren bør hindres i å gjennomføre slike tiltak som en standardinnstilling eller forhåndsinstallasjon.

- 51) Portvoktere er ofte integrert vertikalt og tilbyr bestemte produkter eller tjenester til sluttbrukere via sine egne sentrale plattformtjenester eller gjennom en bedriftsbruker som de utøver kontroll over, og dette fører ofte til interessekonflikter. Dette kan omfatte situasjoner der en portvokter yter sine egne nettbaserte formidlingstjenester via en nettbasert søkemotor. Når portvokterne tilbyr disse produktene eller tjenestene på den sentrale plattformtjenesten, kan de reservere en bedre plassering med hensyn til rangering og tilknyttet indeksering og nettsøking for sine egne tilbud enn for produkter eller tjenester fra tredjeparter som også driver virksomhet på denne sentrale plattformtjenesten. Dette kan for eksempel gjelde produkter eller tjenester, inkludert andre sentrale plattformtjenester, som er rangert i de resultatene som vises av nettbaserte søkemotorer, eller som er delvis eller helt integrert i søkeresultater fra nettbaserte søkemotorer, grupper av resultater som gjelder et bestemt emne og vises sammen med resultatene fra en nettbasert søkemotor, som behandles eller brukes av bestemte sluttbrukere som en tjeneste som skiller seg fra eller utfyller den nettbaserte søkemotoren.

Andre tilfeller omfatter programvareapplikasjoner som distribueres via appbutikker, eller videoer som distribueres via en videodelingsplattform, eller produkter eller tjenester som får en framtrædende plassering eller visning i nyhetsvarselet på en nettbasert sosial nettverkstjeneste, eller produkter eller tjenester som rangeres i søkeresultater eller vises på en nettbasert markeds plass, eller produkter eller tjenester som tilbys gjennom en virtuell assistent. En slik reservering av en bedre plassering for portvokterens eget tilbud kan skje allerede før rangeringen etter et søk, for eksempel i forbindelse med nettsøking og indeksering. Portvokteren kan for eksempel framheve sitt eget innhold framfor tredjeparters innhold allerede i forbindelse med nettsøking som en oppdagelsesprosess der nytt og oppdatert innhold blir funnet, og

indeksring, som innebærer lagring og organisering av det innholdet som er funnet gjennom nettsøkingen. Under disse omstendighetene har portvokteren en dobbeltrolle som en formidler for tredjepartsforetak og som et foretak som direkte leverer produkter eller tjenester. Slike portvoktere har derfor mulighet til direkte å undergrave den frie markedsadgangen for disse produktene eller tjenestene på disse sentrale plattformtjenestene, til skade for bedriftsbrukere som ikke kontrolleres av portvokteren.

- 52) I slike situasjoner bør portvokteren ikke utøve noen form for forskjellsbehandling eller særbehandling i forbindelse med rangering på den sentrale plattformtjenesten og tilknyttet indeksring og nettsøking, verken via rettslige, kommersielle eller tekniske midler, til fordel for produkter eller tjenester som den selv tilbyr, eller via en bedriftsbruker som den kontrollerer. For å sikre at denne forpliktelsen er effektiv, bør de vilkårene som gjelder for en slik rangering, også generelt være rettfærdige og gjennomsiktede. Rangering bør i denne forbindelse omfatte alle former for relativ framheving, inkludert visning, vurdering, lenking eller stemmeresultater, og bør også omfatte tilfeller der en sentral plattformtjeneste presenterer eller formidler bare ett resultat til sluttbrukeren. For å sikre at denne forpliktelsen er effektiv og ikke kan omgås, bør den også gjelde for ethvert tiltak som har en tilsvarende virkning på forskjells- eller særbehandlingen i forbindelse med rangeringen. De retningslinjene som vedtas i henhold til artikkel 5 i forordning (EU) 2019/1150, bør også fremme gjennomføringen og håndhevingen av denne forpliktelsen.
- 53) Portvoktere bør ikke begrense eller hindre sluttbrukernes frie valg ved teknisk eller på annen måte å gjøre det umulig å bytte mellom eller abonnere på andre programvareapplikasjoner og -tjenester. Dette vil gi flere foretak mulighet til å tilby sine tjenester og dermed i siste instans gi sluttbrukerne flere valgmuligheter. Portvoktere bør sikre fritt valg uavhengig av om de er produsenter av eventuell maskinvare som brukes for å få tilgang til slike programvareapplikasjoner eller tjenester, og bør ikke skape kunstige tekniske eller andre hindringer for å gjøre det umulig eller ineffektivt å bytte. Det å bare tilby forbrukere et bestemt produkt eller en tjeneste, inkludert i form av forhåndsinstallasjon, og å forbedre tilbudet til sluttbrukere, for eksempel gjennom prisreduksjon eller bedre kvalitet, bør ikke anses som en forbudt hindring for bytte.
- 54) Portvoktere kan hindre sluttbrukernes mulighet til å få tilgang til nettinhold og -tjenester, inkludert programvareapplikasjoner. Det bør derfor fastsettes regler for å sikre at sluttbrukernes rett til tilgang til et åpent internett ikke bringes i fare av portvokteres atferd. Portvoktere kan også teknisk begrense sluttbrukeres mulighet til effektivt å bytte mellom forskjellige foretak som yter internettilgangstjenester, særlig gjennom sin kontroll over maskinvare eller operativsystemer. Dette virer konkurransevilkårene for internettilgangstjenester og skader i siste instans sluttbrukere. Det bør derfor sikres at portvoktere ikke utilbørlig begrenser sluttbrukeres muligheter til å velge hvilket foretak som skal yte deres internettilgangstjeneste.
- 55) En portvokter kan levere tjenester eller maskinvare, for eksempel bærbar enheter, som har tilgang til maskinvare eller programvarefunksjoner i en enhet som nås eller kontrolleres via et operativsystem eller en virtuell assistent, med sikte på å tilby spesifikke funksjoner til sluttbrukere. I så fall krever konkurrerende leverandører av tjenester eller maskinvare, for eksempel leverandører av bærbar enheter, like effektiv interoperabilitet med og tilgang med sikte på interoperabilitet til den samme maskinvaren eller de samme programvarefunksjonene for å kunne gi et konkurransedyktig tilbud til sluttbrukere.
- 56) Portvoktere kan også ha en dobbeltrolle som utviklere av operativsystemer og produsenter av enheter, inkludert av enhver teknisk funksjon en slik enhet kan ha. For eksempel kan en portvokter som er produsent av en enhet, begrense tilgangen til noen av funksjonene i denne enheten, slik som sikre elementer og prosessorer innenfor teknologi for nær kommunikasjon, autentiseringsordninger og den programvaren som brukes til disse teknologiene, som kan kreves for at portvokteren og eventuelle tredjepartsforetak som yter en slik tjeneste, effektivt skal kunne yte en tjeneste som ytes sammen med eller som støtte for den sentrale plattformtjenesten.

- 57) Dersom dobbelttroller utnyttes på en måte som hindrer alternative leverandører av tjenester eller maskinvare i å få tilgang på like vilkår til det samme operativsystemet, den samme maskinvaren eller de samme programvarefunksjonene som er tilgjengelige for eller brukes av portvokteren når den leverer sine egne supplerende eller støttende tjenester eller maskinvare, kan dette i betydelig grad undergrave slike alternative leverandørers innovasjon samt sluttbrukeres valgmuligheter. Det bør derfor kreves at portvokterne kostnadsfritt sikrer effektiv interoperabilitet med og tilgang med sikte på interoperabilitet til det samme operativsystemet, den samme maskinvaren eller de samme programvarefunksjonene som er tilgjengelige eller brukes i forbindelse med at de leverer sine egne supplerende og støttende tjenester og maskinvare. En slik tilgang kan kreves også for programvareapplikasjoner i forbindelse med de relevante tjenestene som ytes sammen med eller som støtte for den sentrale plattformtjenesten, med sikte på effektivt å utvikle og levere funksjoner som er interoperable med funksjonene som portvoktere leverer. Formålet med forpliktelsene er å gjøre det mulig for konkurrerende tredjeparter å gjennom grensesnitt eller lignende løsninger kople seg sammen med de respektive funksjonene like effektivt som portvokterens egne tjenester eller maskinvare.
- 58) Vilåårene for de nettbaserte reklametjenestene som portvoktere yter til bedriftsbrukere, inkludert bådå annonsører og utgivere, er ofte ugjennomsiktige og uklare. Dette medfører ofte at annonsører og utgivere mangler informasjon om virkningen av en bestemt reklame. For ytterligere å fremme rettferdighet, gjennomsiktighet og den frie markedsadgangen når det gjelder de nettbaserte reklametjenestene som er oppført i beslutningen om utpeking, samt dem som er fullt integrert med andre sentrale plattformtjenester fra det samme foretaket, bør portvoktere etter anmodning gi annonsører og utgivere samt tredjeparter som er godkjent av annonsører og utgivere, kostnadsfri tilgang til portvokterens resultatmålingsverktøyer og til de dataene, inkludert aggregerte og ikke-aggregerte data, som er nødvendige for at annonsører, godkjente tredjeparter som for eksempel reklamebyråer som annonserer på vegne av et foretak, samt utgivere kan foreta sin egen uavhengige kontroll av ytingen av de relevante nettbaserte reklametjenestene.
- 59) Portvoktere drar nytte av tilgang til store mengder data som de samler inn når de yter sentrale plattformtjenester og andre digitale tjenester. For å sikre at portvoktere ikke undergraver den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester eller den dynamiske digitale sektorens innovasjonspotensiale ved å begrense bytting eller parallell bruk av flere tjenester, bør sluttbrukere og tredjeparter som er godkjent av en sluttbruker, gis effektiv og umiddelbar tilgang til de dataene som de har levert, eller som har blitt generert gjennom deres aktivitet på portvokterens relevante sentrale plattformtjenester. Dataene bør mottas i et format som umiddelbart og effektivt kan nås og brukes av sluttbrukeren eller den relevante tredjeparten som er godkjent av sluttbrukeren, som dataene overføres til. Portvoktere bør også ved hjelp av hensiktsmessige tekniske tiltak av høy kvalitet, for eksempel programmeringsgrensesnitt, sikre at sluttbrukere eller tredjeparter som er godkjent av sluttbrukerne, fritt kan overføre dataene løpende og i sanntid. Dette bør også gjelde for eventuelle andre data på forskjellige aggregeringsnivåer som er nødvendige for effektivt å muliggjøre en slik portabilitet. For å unngå tvil utfyller portvokterens forpliktelse til å sikre effektiv dataportabilitet i henhold til denne forordningen retten til dataportabilitet i henhold til forordning (EU) 2016/679. Tilrettelegging for bytting eller parallell bruk av flere tjenester bør i sin tur medføre flere valgmuligheter for sluttbrukere og fungerer som et insentiv til innovasjon for portvoktere og bedriftsbrukere.
- 60) Bedriftsbrukere som bruker sentrale plattformtjenester som ytes av portvoktere, og slike bedriftsbrukeres sluttbrukere leverer og genererer en stor mengde data. For å sikre at bedriftsbrukere har tilgang til de relevante dataene som genereres på denne måten, bør portvokteren på deres anmodning kostnadsfritt gi effektiv tilgang til slike data. Slik tilgang bør også gis til tredjeparter som er kontrahert av bedriftsbrukeren, og som fungerer som behandlere av disse dataene for bedriftsbrukeren. Tilgangen bør omfatte tilgang til data som leveres eller genereres av de samme bedriftsbrukerne og de samme sluttbrukerne til disse bedriftsbrukerne i forbindelse med andre tjenester som ytes av den samme portvokteren, inkludert tjenester som ytes sammen med eller som støtte for sentrale plattformtjenester, når dette er uløselig knyttet til den relevante anmodningen. For dette formålet bør en portvokter ikke benytte noen kontraktsmessige eller andre begrensninger for å hindre at bedriftsbrukere får tilgang til relevante data, og bør gi bedriftsbrukere mulighet til å innhente samtykke fra sine sluttbrukere for å få tilgang til og hente slike data dersom et slikt samtykke kreves i henhold til forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Portvoktere bør også sikre kontinuerlig tilgang til slike data i sanntid ved hjelp av hensiktsmessige tekniske tiltak, for eksempel ved å innføre programmeringsgrensesnitt av høy kvalitet eller integrerte verktøyer for bedriftsbrukere med mindre volum.

- 61) Verdien av nettbaserte søkemotorer for de respektive bedriftsbrukerne og sluttbrukerne øker i takt med at det samlede antallet av slike brukere øker. Foretak som leverer nettbaserte søkemotorer, samler inn og lagrer aggregerte datasett med informasjon om hva brukerne har søkt etter, og hvordan de har samhandlet med de resultatene de har fått levert. Foretak som leverer nettbaserte søkemotorer, samler inn disse dataene fra søk som er foretatt på deres egen nettbaserte søkemotor og, dersom det er relevant, søk som er foretatt på plattformer som tilhører deres forretningspartnere i senere ledd. Portvokters tilgang til slike data om rangering, søk, klikk og visning er en viktig hindring for markedsadgang og markedsutvidelse, noe som undergraver den frie markedsadgangen for nettbaserte søkemotorer. Portvoktere bør derfor være forpliktet til på rettferdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår å gi andre foretak som yter slike tjenester, tilgang til disse dataene om rangering, søk, klikk og visning i forbindelse med gratis og betalte søk som genereres av forbrukerne på nettbaserte søkemotorer, slik at disse tredjepartsforetakene kan optimere sine tjenester og konkurrere med de relevante sentrale plattformtjenestene. Slik tilgang bør også gis til tredjeparter som er kontrahert av en leverandør av en nettbasert søkemotor, og som fungerer som behandlere av disse dataene for den nettbaserte søkemotoren. Når en portvokter gir tilgang til sine søkedata, bør den sikre at sluttbrukernes personopplysninger vernes, inkludert mot mulige risikoer for reidentifisering, med hensiktsmessige midler, for eksempel anonymisering av slike personopplysninger, uten at dataenes kvalitet eller anvendelighet blir vesentlig forringet. De relevante dataene er anonymisert når personopplysningene er ugjenkallelig endret på en slik måte at informasjonen ikke er knyttet til en identifisert eller identifiserbar fysisk person, eller når personopplysningene er gjort anonyme på en slik måte at den registrerte ikke eller ikke lenger kan identifiseres.
- 62) Når det gjelder appbutikker, nettbaserte søkemotorer og nettbaserte sosiale nettverkstjenester som er oppført i beslutningen om utpeking, bør portvoktere offentliggjøre og anvende generelle tilgangsvilkår som bør være rettferdige, rimelige og ikke-diskriminerende. Disse generelle vilkårene bør inneholde bestemmelser om en unionsbasert alternativ tvisteløsningsordning som er lett tilgjengelig, upartisk, uavhengig og gratis for bedriftsbrukeren, uten at det berører bedriftsbrukerens egne kostnader og forholdsmessige tiltak som har som formål å hindre at bedriftsbrukere misbruker tvisteløsningsordningen. Tvisteløsningsordningen bør ikke berøre bedriftsbrukeres rett til å bringe en klage inn for rettsmyndighetene i samsvar med unionsretten og nasjonal rett. Særlig er portvoktere som gir tilgang til appbutikker, en viktig portal for bedriftsbrukere for å nå ut til sluttbrukere. I lys av ubalansen i forhandlingsstyrken mellom disse portvokterne og bedriftsbrukerne av deres appbutikker bør disse portvokterne ikke ha mulighet til å fastsette generelle vilkår, inkludert prisvilkår, som ville være urimelige eller føre til uberettiget forskjellsbehandling.

Prissetting eller andre generelle tilgangsvilkår bør anses som urimelige dersom de fører til ubalanse mellom de rettighetene og forpliktelsene som pålegges bedriftsbrukere, eller gir portvokteren en fordel som ikke står i rimelig forhold til den tjenesten som portvokteren yter til bedriftsbrukerne, eller medfører ulemper for bedriftsbrukere i forbindelse med yting av samme eller lignende tjenester som portvokterens. Følgende kan fungere som målestokk for å avgjøre om generelle tilgangsvilkår er rimelige: de prisene som kreves, eller de vilkårene som pålegges, for de samme tjenestene eller lignende tjenester av andre leverandører av appbutikker, de prisene som kreves, eller de vilkårene som pålegges, av leverandøren av appbutikken for forskjellige tilknyttede eller lignende tjenester eller til forskjellige typer sluttbrukere, de prisene som kreves, eller de vilkårene som pålegges, av leverandøren av appbutikken for den samme tjenesten i forskjellige geografiske områder, de prisene som kreves, eller de vilkårene som pålegges, av leverandøren av appbutikken for den samme tjenesten som portvokteren yter til seg selv. Denne forpliktelsen bør ikke utgjøre en rett til tilgang, og den bør ikke berøre den muligheten som leverandører av appbutikker, nettbaserte søkemotorer og nettbaserte sosiale nettverkstjenester har til å ta det ansvaret som kreves i kampen mot ulovlig og uønsket innhold som omhandlet i en forordning om et indre marked for digitale tjenester.

- 63) Portvoktere kan gjøre det vanskelig for bedriftsbrukere og sluttbrukere å si opp en sentral plattformtjeneste som de tidligere har abonnert på. Det bør derfor fastsettes regler for å unngå en situasjon der portvoktere undergraver bedriftsbrukeres og sluttbrukeres rett til fritt å velge hvilken sentral plattformtjeneste de bruker. For å sikre bedriftsbrukeres og sluttbrukeres frie valg bør en portvokter ikke kunne gjøre det unødvendig vanskelig eller komplisert for bedriftsbrukere eller sluttbrukere å si opp en sentral plattformtjeneste. Å avslutte en konto eller et abonnement bør ikke gjøres mer komplisert enn å åpne en konto eller å abonnere på den samme tjenesten. Portvoktere

bør ikke kreve ytterligere gebyrer når de avslutter avtaler med sine sluttbrukere eller bedriftsbrukere. Portvoktere bør sikre at vilkårene for oppsigelse av avtaler alltid er forholdsmessige og ikke forårsaker unødvendige vanskeligheter for sluttbrukerne, for eksempel når det gjelder grunnene til oppsigelse, oppsigelsesvarsel eller oppsigelsesmåte. Dette berører ikke gjeldende nasjonal lovgivning som får anvendelse i samsvar med unionsretten og fastsetter rettigheter og forpliktelser knyttet til vilkår for sluttbrukeres oppsigelse av sentrale plattformtjenester.

- 64) Den manglende interoperabiliteten gjør det mulig for portvoktere som yter nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester, å dra nytte av sterke nettverkseffekter, noe som bidrar til at den frie markedsadgangen svekkes. Dessuten yter portvoktere ofte nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester som en del av sitt økosystem av plattformer, uavhengig av om sluttbrukerne parallelt bruker flere tjenester, og dette forverrer hindringene for markedsadgangen for alternative ytere av slike tjenester og øker sluttbrukernes kostnader ved å bytte. Uten at det berører europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/1972⁽¹⁴⁾ og særlig de vilkårene og prosedyrene som er fastsatt i artikkel 61 i direktivet, bør portvoktere derfor kostnadsfritt og etter anmodning sikre interoperabilitet med visse grunnleggende funksjoner i deres nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester som de leverer til sine egne sluttbrukere, for tredjepartsyttere av slike tjenester.

Portvoktere bør sikre interoperabilitet for tredjepartsyttere av nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester som tilbyr eller har til hensikt å tilby sine nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester til sluttbrukere og bedriftsbrukere i Unionen. For å lette den praktiske gjennomføringen av en slik interoperabilitet bør den berørte portvokteren være forpliktet til å offentliggjøre et standardtilbud som fastsetter de tekniske detaljene og de generelle vilkårene for interoperabilitet med sine nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester. Det bør være mulig for Kommisjonen, dersom det er relevant, å rådføre seg med Sammenslutningen av europeiske reguleringsmyndigheter for elektronisk kommunikasjon for å avgjøre om de tekniske detaljene og de generelle vilkårene som er offentliggjort i standardtilbudet, og som portvokteren har til hensikt å innføre eller har innført, sikrer overholdelse av denne forpliktelsen.

Under alle omstendigheter bør portvokteren og den anmodende yteren sikre at interoperabiliteten ikke undergraver et høyt nivå for sikkerhet og vern av personopplysninger i samsvar med de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen og gjeldende unionsrett, særlig forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Forpliktelsen knyttet til interoperabiliteten bør ikke berøre den informasjonen og de valgmulighetene som skal gjøres tilgjengelig for sluttbrukere når det gjelder portvokterens og den anmodende yterens nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester i henhold til denne forordningen og annen unionsrett, særlig forordning (EU) 2016/679.

- 65) For å sikre at de forpliktelsene som er fastsatt ved denne forordningen, er effektive, og samtidig sikre at disse forpliktelsene er begrenset til det som er nødvendig for å sikre fri markedsadgang og håndtere skadevirkningene av portvokterers urimelige praksis, er det viktig å definere og avgrense dem klart for å gjøre det mulig for portvokteren å overholde dem fullt ut, samtidig som den relevante retten, og særlig forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF samt lovgivning om forbrukervern, cybersikkerhet, produktsikkerhet og tilgjengelighetskrav, inkludert europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/882 og (EU) 2016/2102⁽¹⁵⁾, overholdes. Portvokterne bør sikre innebygd overholdelse av denne forordningen. Derfor bør de nødvendige tiltakene i størst mulig grad være integrert i det teknologiske designet som brukes av portvokterne.

⁽¹⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/1972 av 11. desember 2018 om fastsettelse av en europeisk kodeks for elektronisk kommunikasjon (EUT L 321 av 17.12.2018, s. 36).

⁽¹⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2102 av 26. oktober 2016 om tilgjengeligheten av offentlige organers nettsteder og mobilapplikasjoner (EUT L 327 av 2.12.2016, s. 1).

Det kan i visse tilfeller være hensiktsmessig at Kommisjonen, etter en dialog med den berørte portvokteren og etter å ha gitt tredjeparter mulighet til å framlegge merknader, nærmere presiserer noen av de tiltakene som den berørte portvokteren bør vedta for effektivt å overholde forpliktelser som vil kunne bli nærmere presisert, eller, når det gjelder omgåelse, alle forpliktelser. En slik nærmere presisering bør særlig være mulig dersom gjennomføringen av en forpliktelse som vil kunne bli nærmere presisert, kan bli berørt av forskjeller i tjenestene innenfor én enkelt kategori av sentrale plattformtjenester. For dette formålet bør portvokteren ha mulighet til å anmode Kommisjonen om å innlede en prosess der Kommisjonen nærmere kan presisere noen av de tiltakene som den berørte portvokteren bør vedta for effektivt å overholde disse forpliktelsene.

Kommisjonen bør kunne utøve skjønn med hensyn til om og når en slik nærmere presisering bør gis, samtidig som prinsippene om likebehandling, forholdsmessighet og god forvaltning overholdes. I denne forbindelse bør Kommisjonen angi de viktigste grunnene som dens vurdering er basert på, inkludert eventuelle prioriteringer for håndhevingen. Denne prosessen bør ikke brukes til å undergrave denne forordningens effektivitet. Videre berører denne prosessen ikke Kommisjonens myndighet til å vedta en beslutning om en portvokters manglende overholdelse av enhver av de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen, inkludert muligheten til å pålegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt. Kommisjonen bør ha mulighet til å gjenåpne prosedyren, inkludert dersom det viser seg at de presiserte tiltakene ikke er effektive. En gjenåpning som skyldes en ineffektiv presisering vedtatt ved en beslutning, bør gjøre det mulig for Kommisjonen å foreta en framtidsrettet endring av presiseringen. Kommisjonen bør også kunne fastsette en rimelig frist for når prosedyrene kan gjenåpnes dersom det viser seg at de presiserte tiltakene ikke er effektive.

- 66) Som en ytterligere faktor for å sikre forholdsmessighet bør portvokterne ha mulighet til i nødvendig omfang å anmode om midlertidig oppheving av en spesifikk forpliktelse under ekstraordinære omstendigheter som er utenfor portvokterens kontroll, for eksempel et uforutsett eksternt sjokk som midlertidig har eliminert en betydelig del av sluttbrukernes etterspørsel etter den relevante sentrale plattformtjenesten, dersom portvokteren viser at overholdelse av en spesifikk forpliktelse vil bringe den økonomiske levedyktigheten til portvokterens virksomhet i Unionen i fare. Kommisjonen bør identifisere hvilke ekstraordinære omstendigheter som gjør en midlertidig oppheving berettiget, og regelmessig gjennomgå sin beslutning for å vurdere om vilkårene for opphevingen fortsatt foreligger.
- 67) Under ekstraordinære omstendigheter som bare er begrunnet i hensynet til folkehelsen eller den offentlige sikkerheten som fastsatt i unionsretten og tolket av Domstolen, bør Kommisjonen kunne beslutte at en spesifikk forpliktelse ikke får anvendelse på en spesifikk sentral plattformtjeneste. Dersom slike offentlige interesser skades, kan det være tegn på at kostnadene ved å håndheve en bestemt forpliktelse for samfunnet som helhet i et spesifikt unntakstilfelle er for store og dermed uforholdsmessige. Dersom det er relevant, bør Kommisjonen kunne lette overholdelsen ved å vurdere om en begrenset og behørig begrunnet midlertidig oppheving eller et unntak er berettiget. Dette bør sikre at forpliktelsene i denne forordningen er forholdsmessige, uten at de tilsiktede forhåndsvirkningene for rettferdigheten og den frie markedsadgangen undergraves. Dersom et slikt unntak gis, bør Kommisjonen gjennomgå sin beslutning hvert år.
- 68) Portvoktere bør innen fristen for å overholde de forpliktelsene som de pålagt i henhold til denne forordningen, gjennom obligatorisk rapportering opplyse Kommisjonen om hvilke tiltak de har til hensikt å gjennomføre eller har gjennomført for å sikre effektiv overholdelse av disse forpliktelsene, inkludert tiltakene som gjelder overholdelse av forordning (EU) 2016/679, i den utstrekning disse er relevante for overholdelsen av forpliktelsene fastsatt i henhold til denne forordningen, noe som bør gi Kommisjonen mulighet til å overholde sine forpliktelser i henhold til denne forordningen. I tillegg bør et klart og forståelig ikke-fortrolig sammendrag av slik informasjon gjøres offentlig tilgjengelig, samtidig som det tas hensyn til portvokteres berettigede interesse i å beskytte sine forretningshemmeligheter og annen fortrolig informasjon. Denne ikke-fortrolige offentliggjøringen bør gjøre det mulig for tredjeparter å vurdere om portvokterne overholder de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen. En slik rapportering bør ikke berøre Kommisjonens eventuelle håndhevingstiltak på noe tidspunkt etter rapporteringen. Kommisjonen bør offentliggjøre på nettet både en lenke til det ikke-fortrolige sammendraget av rapporten og all annen offentlig informasjon basert på informasjonsplikten i henhold til denne forordningen for å sikre at slik informasjon er tilgjengelig på en brukbar og helhetlig måte, særlig for små og mellomstore bedrifter (SMB-er).

- 69) Portvokternes forpliktelser bør ajourføres bare dersom spesifikke nye praksiser identifiseres, når det etter en grundig undersøkelse av disses art og innvirkning fastslås at de er urimelige eller begrensende for den frie markedsadgangen på samme måte som de urimelige praksisene omhandlet i denne forordningen, samtidig som de potensielt ikke omfattes av anvendelsesområdet for de aktuelle forpliktelsene. Kommisjonen bør kunne innlede en undersøkelse med sikte på å fastslå om det er behov for å ajourføre eksisterende forpliktelser, enten på eget initiativ eller etter en begrunnet anmodning fra minst tre medlemsstater. Når medlemsstatene framsetter slike begrunnede anmodninger, bør de ha mulighet til å ta med informasjon om nylig innførte tilbud om produkter, tjenester, programvare eller funksjoner som medfører problemer med hensyn til den frie markedsadgangen eller rettferdigheten, uavhengig av om de innføres i forbindelse med eksisterende sentrale plattformtjenester eller på andre måter. Dersom Kommisjonen etter en markedsundersøkelse anser det nødvendig å endre vesentlige deler av denne forordningen, for eksempel ved å innføre nye forpliktelser som avviker fra de spørsmålene om fri markedsadgang eller rettferdighet som er omhandlet i denne forordningen, bør Kommisjonen legge fram et forslag om å endre denne forordningen.
- 70) På grunn av portvokternes betydelige økonomiske makt er det viktig at forpliktelsene blir anvendt effektivt og ikke blir omgått. De berørte reglene bør derfor få anvendelse på enhver praksis fra en portvokters side, uansett form og uansett om den er av kontraktsmessig, kommersiell eller teknisk eller annen art, i den utstrekning praksisen svarer til den formen for praksis som er gjenstand for en av de forpliktelsene som er fastsatt ved denne forordningen. Portvoktere bør ikke opptre på en måte som ville undergrave den effektive virkningen av de forbudene og forpliktelsene som er fastsatt ved denne forordningen. Slik atferd omfatter det designet som portvokteren anvender, presentasjonen av sluttbrukernes valg på en ikke-nøytral måte eller ved hjelp av et brukergrensesnitts struktur, funksjon eller virkemåte, eller en del av dette, for å undergrave eller skade brukerens autonomi, beslutningstaking eller valgmulighet. Dessuten bør portvokteren ikke ha mulighet til å opptre på en måte som undergraver interoperabilitet som kreves i henhold til denne forordningen, for eksempel ved å anvende uberettigede tekniske beskyttelsestiltak, diskriminerende tjenestevilkår, ved ulovlig å kreve opphavsrett til programmeringsgrensesnitt eller ved å gi villedende informasjon. Portvoktere bør ikke ha mulighet til å omgå utpekingen ved kunstig å segmentere, dele, underinnde, fragmentere eller splitte opp sine sentrale plattformtjenester for å omgå de kvantitative tersklene som er fastsatt i denne forordningen.
- 71) For å sikre at gjennomgåelsen av portvokternes status er effektiv, og for å gjøre det mulig å tilpasse listen over sentrale plattformtjenester som en portvokter yter, bør portvokterne underrette Kommisjonen om alle sine planlagte erverv før de gjennomføres, om andre foretak som yter sentrale plattformtjenester eller eventuelle andre tjenester som ytes i den digitale sektoren, eller andre tjenester som gjør det mulig å samle inn data. Slik informasjon bør ikke bare tjene som grunnlag for vurderingsprosessen med hensyn til individuelle portvokters status, men vil også gi informasjon som er avgjørende for å kunne overvåke bredere tendenser når det gjelder fri markedsadgang i den digitale sektoren, og kan derfor være en nyttig faktor å ta i betraktning i forbindelse med de markedsundersøkelsene som det er fastsatt bestemmelser om i denne forordningen. Videre bør Kommisjonen underrette medlemsstatene om slik informasjon i lys av muligheten for å bruke informasjonen for nasjonalt tilsyn med fusjoner, og ettersom det under visse omstendigheter er mulig for den nasjonale vedkommende myndigheten å henvise disse ervervene til Kommisjonen med sikte på tilsyn med fusjoner. Kommisjonen bør også hvert år offentliggjøre en liste over de ervervene som portvokteren har underrettet den om. For å sikre nødvendig gjennomsiktighet og at slik informasjon kan anvendes for forskjellige formål som er omhandlet i denne forordningen, bør portvokterne minst gi informasjon om de foretakene som er berørt av foretakssammenslutningen, deres årlige omsetning i Unionen og på verdensplan, deres aktivitetsområde, inkludert aktiviteter direkte knyttet til foretakssammenslutningen, transaksjonsverdien eller et estimat for den, et sammendrag av foretakssammenslutningen, inkludert dens art og begrunnelse, samt en liste over de medlemsstatene som er berørt av den.
- 72) Sluttbrukernes interesser med hensyn til vern av personopplysninger og personvern er relevant for enhver vurdering av potensielle negative virkninger av portvokters observerte praksis i forbindelse med innsamling og akkumulering av store mengder data fra sluttbrukerne. Å sikre en tilstrekkelig grad av gjennomsiktighet i portvokternes profileringspraksis, inkludert, men ikke begrenset til profilering som omhandlet i artikkel 4 nr. 4 i forordning (EU) 2016/679, fremmer den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester. Gjennomsiktighet legger ytre press på portvoktere for at dyptgående profilering av forbrukere ikke skal gjøres til standard i bransjen, ettersom potensielle nye aktører på markedet eller nystartede foretak ikke kan få tilgang til data i samme omfang og dybde og på et tilsvarende nivå. Økt gjennomsiktighet bør gi andre foretak som yter sentrale plattformtjenester, mulighet for bedre å skille seg ut ved å stille bedre garantier for personvern.

For å sikre et minstenivå av effektivitet for dette kravet om gjennomsiktighet bør portvokterne minst gi en uavhengig revidert beskrivelse av grunnlaget for profileringen, inkludert hvorvidt det anvendes personopplysninger og data utledet av brukeraktivitet i samsvar med forordning (EU) 2016/679, den anvendte behandlingen, formålet med å utarbeide profilen og deretter bruke den, profileringens varighet, virkningen av en slik profilering for portvokterens tjenester, samt hvilke tiltak som er truffet for effektivt å gi sluttbrukerne mulighet til å få kjennskap til den relevante bruken av slik profilering, samt for å innhente deres samtykke eller gi dem mulighet til å nekte å gi samtykke eller trekke et samtykke tilbake. Kommisjonen bør overføre den reviderte beskrivelsen til EUs personvernråd for å bidra til en bedre håndheving av Unionens personvernregler. Kommisjonen bør gis myndighet til å utvikle metoden og prosedyren for den reviderte beskrivelsen i samråd med EUs datatilsyn, EUs personvernråd, sivilsamfunnet og eksperter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁶⁾ og (EU) 2018/1725⁽¹⁷⁾.

- 73) For å sikre full og varig oppnåelse av denne forordningens mål bør Kommisjonen kunne vurdere hvorvidt et foretak som yter sentrale plattformtjenester, bør utpekes som portvokter uten at det oppfyller de kvantitative tersklene som er fastsatt i denne forordningen, hvorvidt systematisk manglende overholdelse fra en portvokters side gjør det berettiget å pålegge ytterligere avhjelpende tiltak, hvorvidt flere tjenester i den digitale sektoren bør tilføyes på listen over sentrale plattformtjenester, og hvorvidt ytterligere praksis som på tilsvarende måte er urimelig og begrenser adgangen til de digitale markedene, bør undersøkes. En slik vurdering bør baseres på markedsundersøkelser som skal foretas innenfor en rimelig tidsramme ved hjelp av klare prosedyrer og frister, for å støtte denne forordningens forhåndsvirkning for den frie markedsadgangen og rettferdigheten i den digitale sektoren og for å skape den nødvendige graden av rettssikkerhet.
- 74) På grunnlag av en markedsundersøkelse bør Kommisjonen kunne fastslå at et foretak som yter en sentral plattformtjeneste, oppfyller alle de overordnede kvalitative kriteriene for å bli utpekt som portvokter. Dette foretaket bør deretter i prinsippet overholde alle de relevante forpliktelsene som er fastsatt ved denne forordningen. Med hensyn til portvoktere som er utpekt av Kommisjonen fordi det kan forventes at de vil ha en fast forankret og varig stilling på markedet i nær framtid, bør Kommisjonen pålegge bare de forpliktelsene som er nødvendige og hensiktsmessige for å hindre at den berørte portvokteren oppnår en fast forankret og varig stilling i sin virksomhet. Med hensyn til slike nye portvoktere bør Kommisjonen ta hensyn til at denne statusen i prinsippet er av midlertidig art, og det bør derfor på et gitt tidspunkt avgjøres om et slikt foretak som yter sentrale plattformtjenester, bør pålegges alle portvokterforpliktelser fordi det har oppnådd en fast forankret og varig stilling, eller om vilkårene for utpeking i siste instans ikke er oppfylt, og at alle tidligere pålagte forpliktelser derfor bør oppheves.
- 75) Kommisjonen bør undersøke og vurdere om ytterligere atferdsmessige eller, dersom det er relevant, strukturelle avhjelpende tiltak er berettigede for å sikre at portvokteren ikke kan motvirke denne forordningens mål gjennom systematisk manglende overholdelse av en eller flere av de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen. Dette er tilfellet dersom Kommisjonen overfor en portvokter har utstedt minst tre beslutninger om manglende overholdelse innenfor en periode på åtte år, som kan gjelde forskjellige sentrale plattformtjenester og forskjellige forpliktelser som er fastsatt i denne forordningen, og dersom portvokteren har opprettholdt, utvidet eller ytterligere styrket sin innvirkning på det indre marked, sine bedriftsbrukeres og sluttbrukeres økonomiske avhengighet av portvokterens sentrale plattformtjenester eller dens fast forankrede stilling. En portvokter bør anses å ha opprettholdt, utvidet eller styrket sin portvokterstilling dersom denne portvokteren til tross for Kommisjonens håndhevingstiltak fortsatt har eller ytterligere har konsolidert eller fast forankret sin betydning som portal for bedriftsbrukere for å nå ut til sluttbrukere.

⁽¹⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

Kommisjonen bør i slike tilfeller ha myndighet til å pålegge avhjelpende tiltak, enten de er atferdsmessige eller strukturelle, idet det tas behørig hensyn til forholdsmessighetsprinsippet. I denne forbindelse bør Kommisjonen ha myndighet til, i det omfang slike avhjelpende tiltak er forholdsmessige og nødvendige for å opprettholde eller gjenopprette rettferdighet og fri markedsadgang som er påvirket av den systematiske manglende overholdelsen, i en begrenset periode å forby portvokteren å inngå i en foretakssammenslutning knyttet til de sentrale plattformtjenestene eller andre tjenester som ytes i den digitale sektoren, eller tjenester som muliggjør innsamling av data som berøres av den systematiske manglende overholdelsen. For å muliggjøre tredjeparters effektive deltakelse og utprøving av de avhjelpende tiltakene før de anvendes, bør Kommisjonen offentliggjøre et detaljert ikke-fortrolig sammendrag av saken og de tiltakene som skal treffes. Kommisjonen bør ha mulighet til å gjenåpne prosedyren, inkludert dersom det viser seg at de spesifiserte avhjelpende tiltakene ikke er effektive. En gjenåpning på grunn av ineffektive avhjelpende tiltak vedtatt ved en beslutning bør gjøre det mulig for Kommisjonen å foreta en framtidsrettet endring av tiltakene. Kommisjonen bør også kunne fastsette en rimelig frist for når det er mulig å gjenåpne prosedyren, dersom det viser seg at de avhjelpende tiltakene ikke er effektive.

- 76) Dersom en portvokter under en undersøkelse av systematisk manglende overholdelse gir Kommisjonen tilsagn, bør sistnevnte kunne treffe en beslutning som gjør disse tilsagnene bindende for den berørte portvokteren, dersom den anser at tilsagnene sikrer effektiv overholdelse av de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen. Den beslutningen bør også fastslå at det ikke lenger er grunnlag for at Kommisjonen skal treffe tiltak med hensyn til den systematiske manglende overholdelsen som undersøkes. Ved vurderingen av om de tilsagnene som portvokteren har gitt, er tilstrekkelige til å sikre effektiv overholdelse av forpliktelsene i henhold til denne forordningen, bør Kommisjonen ha mulighet til å ta hensyn til tester foretatt av portvokteren for å påvise de gitte tilsagnenes effektivitet i praksis. Kommisjonen bør kontrollere at beslutningen om tilsagnene overholdes fullt ut og når sine mål, og ha rett til å gjenåpne beslutningen dersom den anser at tilsagnene ikke er effektive.
- 77) Tjenestene i den digitale sektoren og typene av praksis i forbindelse med disse tjenestene kan endre seg raskt og i betydelig omfang. For å sikre at denne forordningen alltid er ajourført og er en effektiv og holistisk reguleringsmessig respons på problemene i forbindelse med portvoktere, er det viktig at det fastsettes bestemmelser om en regelmessig gjennomgåelse av listene over sentrale plattformtjenester samt de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen. Dette er særlig viktig for å sikre at en praksis som sannsynligvis begrenser den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester eller er urimelig, blir identifisert. Selv om det på grunn av den digitale sektorens dynamiske art som er i stadig endring, er viktig å foreta en regelmessig gjennomgåelse for å sikre rettssikkerhet når det gjelder de reguleringsmessige vilkårene, bør enhver gjennomgåelse foretas innenfor en rimelig og hensiktsmessig tidsramme. Markedsundersøkelser bør også sikre at Kommisjonen har et solid dokumentasjonsgrunnlag for å kunne vurdere om den bør foreslå å endre denne forordningen for å revidere, utvide eller nærmere presisere listene over sentrale plattformtjenester. De bør også sikre at Kommisjonen har et solid dokumentasjonsgrunnlag for å kunne vurdere om den bør foreslå å endre de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen, eller om den bør vedta en delegert rettsakt for å ajourføre slike forpliktelser.
- 78) Når det gjelder portvokters atferd som ikke er omfattet av de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen, bør Kommisjonen ha mulighet til å innlede en markedsundersøkelse av nye tjenester og nye praksiser med sikte på å fastslå om de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen, skal utfylles ved hjelp av en delegert rettsakt som omfattes av anvendelsesområdet for den bemyndigelsen som fastsettes for slike delegerte rettsakter i denne forordningen, eller ved å legge fram et forslag om å endre denne forordningen. Dette berører ikke Kommisjonens mulighet til i relevante tilfeller å innlede prosedyre i henhold til artikkel 101 eller 102 i TEUV. Slike prosedyrer bør gjennomføres i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁸⁾. I hastetilfeller der det er risiko for alvorlig og uopprettelig skade på konkurransen, bør Kommisjonen vurdere å treffe midlertidige tiltak i samsvar med artikkel 8 i forordning (EF) nr. 1/2003.

⁽¹⁸⁾ Rådsforordning (EF) nr. 1/2003 av 16. desember 2002 om gjennomføring av konkurransereglene fastsatt i traktatens artikkel 81 og 82 (EFT L 1 av 4.1.2003, s. 1).

- 79) Dersom portvoktere utøver en praksis som er urimelig eller begrenser den frie markedsadgangen for de sentrale plattformtjenestene som allerede er utpekt i henhold til denne forordningen, men uten at slike praksiser uttrykkelig er omfattet av de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen, bør Kommisjonen kunne ajourføre denne forordningen gjennom delegerte rettsakter. Slike ajourføringer i form av delegerte rettsakter bør være omfattet av samme undersøkelsesstandard, og en markedsundersøkelse bør derfor foretas først. Kommisjonen bør også anvende en forhåndsdefinert standard for å identifisere slike typer av praksis. Denne rettslige standarden bør sikre at den typen forpliktelser som portvoktere til enhver tid kan bli stilt overfor i henhold til denne forordningen, er tilstrekkelig forutsigbare.
- 80) For å sikre effektiv gjennomføring og overholdelse av denne forordningen bør Kommisjonen ha sterk undersøkelses- og håndhevingsmyndighet, slik at den kan undersøke, håndheve og overvåke de reglene som er fastsatt i denne forordningen, samtidig som det sikres at den grunnleggende retten til å bli hørt og til innsyn i saksmappen i forbindelse med håndhevingsprosedyren respekteres. Kommisjonen bør også ha slik undersøkelsesmyndighet med sikte på å gjennomføre markedsundersøkelser, inkludert for å ajourføre og revidere denne forordningen.
- 81) Kommisjonen bør gis myndighet til å anmode om den informasjonen som er nødvendig for denne forordningens formål. Kommisjonen bør særlig ha tilgang til alle relevante dokumenter, data, databaser, algoritmer og informasjon som er nødvendig for å innlede og gjennomføre undersøkelser og overvåke overholdelsen av forpliktelsene fastsatt i denne forordningen, uavhengig av hvem som innehar slik informasjon, og uansett form eller format, lagringsmedium eller lagringssted.
- 82) Kommisjonen bør kunne anmode foretak eller sammenslutninger av foretak direkte om å framlegge relevant dokumentasjon, relevante data og relevant informasjon. Dessuten bør Kommisjonen kunne be om all relevant informasjon fra vedkommende myndigheter i medlemsstaten eller fra enhver fysisk eller juridisk person med henblikk på denne forordningen. Når foretak etterkommer en beslutning truffet av Kommisjonen, er de forpliktet til å svare på spørsmål om faktiske forhold og framlegge dokumenter.
- 83) Kommisjonen bør også gis myndighet til å foreta inspeksjoner i et foretak eller en sammenslutning av foretak og innhente uttalelser fra enhver person som kan ha nyttig informasjon, og protokollføre vedkommendes uttalelser.
- 84) Midlertidige tiltak kan være et viktig verktøy for å sikre, mens en undersøkelse pågår, at overtredelsen som undersøkes, ikke fører til alvorlig og uopprettelig skade for portvokteres bedriftsbrukere eller sluttbrukere. Dette verktøyet er viktig for å unngå en utvikling som kan være svært vanskelig for Kommisjonen å gjøre om gjennom en beslutning som treffes ved avslutningen av prosedyren. Kommisjonen bør derfor ha myndighet til å pålegge midlertidige tiltak innenfor rammen av prosedyrer som er innledet med sikte på eventuell vedtakelse av en beslutning om manglende overholdelse. Denne myndigheten bør gjelde i tilfeller der Kommisjonen umiddelbart har fastslått at portvoktere har overtrådt forpliktelser, og når det er risiko for alvorlig og uopprettelig skade for portvokteres bedriftsbrukere eller sluttbrukere. Midlertidige tiltak bør bare få anvendelse i et bestemt tidsrom som enten opphører når Kommisjonen har avsluttet prosedyren, eller som kan forlenges i det omfanget som er nødvendig og hensiktsmessig.
- 85) Kommisjonen bør kunne treffe nødvendige tiltak for å overvåke at forpliktelsene fastsatt i denne forordningen gjennomføres og overholdes på en effektiv måte. Slike tiltak bør omfatte Kommisjonens mulighet til å utpeke uavhengige eksterne eksperter og revisorer til å bistå Kommisjonen i denne prosessen, i relevante tilfeller også fra vedkommende myndigheter i medlemsstatene, for eksempel personvern- eller forbrukervernmyndigheter. Når Kommisjonen utpeker revisorer, bør den sikre tilstrekkelig rotering.

- 86) Overholdelsen av forpliktelsene pålagt i henhold til denne forordningen bør kunne sikres ved hjelp av overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt. For dette formålet bør det også fastsettes hensiktsmessige størrelser på overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt ved manglende overholdelse av forpliktelsene og overtredelse av saksbehandlingsreglene, med forbehold for hensiktsmessige foreldelsesfrister i samsvar med prinsippene om forholdsmessighet og ne bis in idem-prinsippet (retten til ikke å bli domfelt to ganger for samme straffbare handling). For å sikre at disse prinsippene overholdes, bør Kommisjonen og de vedkommende nasjonale myndighetene samordne sine håndhevingstiltak. Kommisjonen bør særlig ta hensyn til eventuelle overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt som ilegges samme juridiske person for de samme forholdene, gjennom en endelig beslutning i prosedyrer som gjelder en overtredelse av andre unionsregler eller nasjonale regler, for å sikre at de samlede overtredelsesgebyrene og tvangsmulktene som ilegges, er tilpasset alvorlighetsgraden av de overtredelsene som er begått.
- 87) For å sikre en effektiv inndrivelse av overtredelsesgebyrer ilagt sammenslutninger av foretak for overtredelser de har begått, er det nødvendig å fastsette på hvilke vilkår det bør være mulig for Kommisjonen å kreve betaling av overtredelsesgebyret fra medlemmene av sammenslutningen av foretak dersom den ikke er solvent.
- 88) I forbindelse med prosedyrer som gjennomføres i henhold til denne forordningen, bør det berørte foretaket ha rett til å bli hørt av Kommisjonen, og de vedtatte beslutningene bør offentliggjøres i vidt omfang. Samtidig som retten til god forvaltning, retten til innsyn i saksmappen og retten til å bli hørt sikres, er det viktig å beskytte fortrolig informasjon. Dessuten bør Kommisjonen, samtidig som den sikrer fortrolig behandling av informasjon, sikre at all informasjon som beslutningen er basert på, utleveres i et omfang som gjør det mulig for den som beslutningen er rettet til, å forstå de faktiske forholdene og overveielsene som ligger til grunn for beslutningen. Det er også nødvendig å sikre at Kommisjonen bruker informasjon som er samlet inn i henhold til denne forordningen, bare for denne forordningens formål, med mindre noe annet er spesifikt angitt. Endelig bør det på visse vilkår være mulig å anse visse forretningsdokumenter, for eksempel kommunikasjon mellom advokater og deres klienter, som fortrolige, dersom de relevante vilkårene er oppfylt.
- 89) Når Kommisjonen utarbeider ikke-fortrolige sammendrag til offentliggjøring slik at interesserte tredjeparter effektivt kan framlegge merknader, bør den ta behørig hensyn til foretaks berettigede interesse i at deres forretningshemmeligheter og annen fortrolig informasjon beskyttes.
- 90) En sammenhengende, effektiv og komplementær håndheving av de tilgjengelige juridiske virkemidlene som anvendes på portvoktere, krever samarbeid og samordning mellom Kommisjonen og nasjonale myndigheter innenfor rammene av deres myndighetsområder. Kommisjonen og de nasjonale myndighetene bør samarbeide om og samordne de tiltakene som er nødvendige for håndhevingen av de tilgjengelige juridiske virkemidlene som anvendes på portvoktere som omhandlet i denne forordningen, og overholde prinsippet om lojalt samarbeid som er fastsatt i artikkel 4 i traktaten om Den europeiske union (TEU). De nasjonale myndighetene bør kunne støtte Kommisjonen blant annet ved å framlegge for Kommisjonen all nødvendig informasjon som de har, eller ved etter anmodning å bistå Kommisjonen med utøvelsen av dens myndighet slik at Kommisjonen bedre kan utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
- 91) Kommisjonen er den eneste myndigheten som er bemyndiget til å håndheve denne forordningen. For å støtte Kommisjonen bør medlemsstatene kunne gi sine vedkommende myndigheter som håndhever konkurranseregler, myndighet til å foreta undersøkelser av portvokteres mulige manglende overholdelse av visse forpliktelser som følger av denne forordningen. Dette kan særlig være relevant i tilfeller der det fra begynnelsen av ikke kan fastslås om en portvokters atferd kan være i strid med denne forordningen eller med de konkurransereglene som den nasjonale vedkommende myndigheten er bemyndiget til å håndheve, eller begge deler. Den nasjonale vedkommende myndigheten som håndhever konkurranseregler, bør rapportere til Kommisjonen om sine konklusjoner om portvokteres mulige manglende overholdelse av visse forpliktelser i som følger av denne forordningen, slik at Kommisjonen kan innlede en prosedyre med sikte på å undersøke en eventuell manglende overholdelse som den eneste myndigheten som er bemyndiget til å håndheve de bestemmelsene som er fastsatt ved denne forordningen.

Kommisjonen bør ha full frihet til å beslutte om en slik prosedyre skal innledes. For å unngå overlappende undersøkelser i henhold til denne forordningen bør den berørte nasjonale vedkommende myndigheten underrette Kommisjonen før den treffer sitt første undersøkelsestiltak i forbindelse med portvokters mulige manglende overholdelse av visse forpliktelser i henhold til denne forordningen. De nasjonale vedkommende myndighetene bør også arbeide tett sammen og i samordning med Kommisjonen når de håndhever nasjonale konkurranseregler overfor portvoktere, inkludert med hensyn til fastsettelse av overtredelsesgebyrer. For dette formålet bør de underrette Kommisjonen når de innleder prosedyrer basert på nasjonale konkurranseregler overfor portvoktere, og før de pålegger portvoktere forpliktelser i slike prosedyrer. For å unngå overlapping bør det være mulig at underretningen om utkastet til beslutning i henhold til artikkel 11 i forordning (EF) nr. 1/2003, dersom det er relevant, tjener som underretning i henhold til denne forordningen.

- 92) For å sikre en harmonisert anvendelse og håndheving av denne forordningen er det viktig å sikre at nasjonale myndigheter, inkludert nasjonale domstoler, har all informasjon som kreves for å sikre at beslutningene deres ikke er i strid med en beslutning vedtatt av Kommisjonen i henhold til denne forordningen. Nasjonale domstoler bør kunne anmode Kommisjonen om å sende dem informasjon eller uttalelser om spørsmål som gjelder anvendelsen av denne forordningen. Samtidig bør Kommisjonen ha mulighet til å framlegge muntlige eller skriftlige merknader for nasjonale domstoler. Dette berører ikke nasjonale domstolars mulighet til å anmode om forhåndsavgjørelse i henhold til artikkel 267 i TEUV.
- 93) For å sikre sammenheng og effektiv komplementaritet i gjennomføringen av denne forordningen og andre sektorspesifikke forskrifter som får anvendelse på portvoktere, bør Kommisjonen dra nytte av sakkunnskapen i en særskilt høynivågruppe. Det bør også være mulig for denne høynivågruppen å bistå Kommisjonen ved hjelp av rådgivning, sakkunnskap og anbefalinger, når det er relevant, i generelle spørsmål som gjelder gjennomføringen eller håndhevingen av denne forordningen. Høynivågruppen bør bestå av de relevante europeiske organene og nettverkene, og dens sammensetning bør sikre sakkunnskap på høyt nivå og geografisk balanse. Medlemmene av høynivågruppen bør regelmessig avlegge rapport til de organene og nettverkene som de representerer, om de oppgavene som utføres innenfor rammene av gruppen, og rådføre seg med dem i den forbindelse.
- 94) Ettersom de beslutningene som treffes av Kommisjonen i henhold til denne forordningen, kan underlegges Domstolens kontroll i samsvar med TEUV, bør Domstolen i samsvar med artikkel 261 i TEUV ha ubegrenset domsmyndighet med hensyn til overtredelsesgebyrer og tvangsmulkt.
- 95) Det bør være mulig for Kommisjonen å utarbeide retningslinjer for å gi ytterligere veiledning om forskjellige aspekter ved denne forordningen eller for å bistå foretak som yter sentrale plattformtjenester, med å gjennomføre forpliktelsene i henhold til denne forordningen. Det bør være mulig at en slik veiledning baseres særlig på de erfaringene som Kommisjonen oppnår gjennom overvåking av overholdelsen av denne forordningen. Kommisjonen har enerett til etter eget skjønn å utstede eventuelle retningslinjer i henhold til denne forordningen, og slik utstedelse bør ikke anses som en grunnleggende faktor for å sikre at de berørte foretakene eller sammenslutningene av foretak overholder sine forpliktelser i henhold til denne forordningen.
- 96) Gjennomføringen av enkelte av portvokternes forpliktelser, for eksempel med hensyn til datatilgang, dataportabilitet eller interoperabilitet, kan lettes ved hjelp av tekniske standarder. I den forbindelse bør det være mulig for Kommisjonen å anmode europeiske standardiseringsorganisasjoner om å utvikle slike, når det er hensiktsmessig og nødvendig.
- 97) For å sikre åpne og rettfærdige markeder i den digitale sektoren overalt i Unionen der portvoktere er til stede, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen når det gjelder endring av den metoden som inngår i et vedlegg til denne forordningen, og som fastslår om de kvantitative tersklene for aktive sluttbrukere og aktive bedriftsbrukere for utpeking av portvoktere er oppfylt, når det gjelder nærmere presisering av de ytterligere delene av metoden som ikke omfattes av det vedlegget, for å fastsette hvorvidt de kvantitative tersklene for utpeking som portvokter er oppfylt, og når det gjelder utfylling av de eksisterende forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen, dersom Kommisjonen på grunnlag av en markedsundersøkelse har fastslått at det er behov for å ajourføre forpliktelsene til å gripe inn overfor praksis som begrenser den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester eller er urimelig, og den overveide ajourføringen omfattes av anvendelsesområdet for den bemyndigelsen som fastsettes for slike delegerte rettsakter i denne forordningen.

- 98) Når Kommisjonen vedtar delegerte rettsakter i henhold til denne forordningen, er det særlig viktig at den holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, inkludert på ekspertnivå, og at disse samrådene gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽¹⁹⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter bør Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige har systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerte rettsakter.
- 99) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette tiltak som portvoktere skal gjennomføre for effektivt å overholde forpliktelsene i henhold til denne forordningen, helt eller delvis å midlertidig oppheve en spesifikk forpliktelse som en portvokter er pålagt, helt eller delvis å frita en portvokter fra en spesifikk forpliktelse, å fastsette de tiltakene som en portvokter skal gjennomføre når den omgår forpliktelsene i henhold til denne forordningen, å avslutte en markedsundersøkelse med sikte på utpeking av portvoktere, å pålegge avhjelpende tiltak i tilfelle av systematisk manglende overholdelse, å pålegge en portvokter midlertidige tiltak, å gjøre tilsagn bindende for en portvokter, å redegjøre for sin konstatering av manglende overholdelse, å fastsette det endelige beløpet for tvangsmulkt, å fastsette formen på og innholdet og andre detaljer i underretninger, framlegging av informasjon, begrunnede anmodninger og reguleringsmessige rapporter oversendt av portvoktere, å fastsette operative og tekniske ordninger med sikte på gjennomføring av interoperabilitet og metoden og prosedyren for den reviderte beskrivelsen av teknikker som brukes til profilering av forbrukere, å fastsette praktiske ordninger for prosedyrer, forlengelse av frister, utøvelse av rettigheter under prosedyrer, vilkår for offentliggjøring samt samarbeid og samordning mellom Kommisjonen og de nasjonale myndighetene. Nevnte myndighet bør utøves i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011.
- 100) Undersøkellesprosedyren bør anvendes for å vedta en gjennomføringsrettsakt om de praktiske ordningene for samarbeid og samordning mellom Kommisjonen og medlemsstatene. Rådgivningsprosedyren bør anvendes i forbindelse med de gjenstående gjennomføringsrettsaktene som er omhandlet i denne forordningen. Begrunnelsen for dette er at de gjenværende gjennomføringsrettsaktene gjelder praktiske aspekter ved de prosedyrene som er fastsatt i denne forordningen, for eksempel form, innhold og andre detaljer knyttet til forskjellige prosedyretrinn, de praktiske ordningene for forskjellige prosedyretrinn, for eksempel forlengelse av prosedyrefrister eller retten til å bli hørt, samt individuelle gjennomføringsbeslutninger rettet til en portvokter.
- 101) I samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011 bør hver medlemsstat være representert i den rådgivende komiteen og bestemme sin delegasjons sammensetning. En slik delegasjon kan blant annet omfatte sakkyndige fra de vedkommende myndighetene i medlemsstatene, som har relevant sakkunnskap for et spesifikt spørsmål som framlegges for den rådgivende komiteen.
- 102) Varslere kan gjøre vedkommende myndigheter oppmerksomme på ny informasjon som kan hjelpe de vedkommende myndighetene med å avdekke overtredelser av denne forordningen og gi dem mulighet til å ilegge sanksjoner. Det bør sikres at det finnes egnede ordninger som gir varslere mulighet til å varsle de vedkommende myndighetene om faktiske eller mulige overtredelser av denne forordningen, og beskytter dem mot gjengjeldelse. For dette formålet bør det i denne forordningen fastsettes at europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/1937⁽²⁰⁾ får anvendelse på rapportering av overtredelser av denne forordningen og på beskyttelse for personer som rapporterer slike overtredelser.
- 103) For å øke rettssikkerheten bør anvendelsen i henhold til denne forordningen av direktiv (EU) 2019/1937 på rapporter om overtredelser av denne forordningen og på beskyttelse for personer som rapporterer slike overtredelser, gjenspeiles i nevnte direktiv. Vedlegget til direktiv (EU) 2019/1937 bør derfor endres. Det er opp til medlemsstatene å sikre at denne endringen gjenspeiles i deres gjennomføringstiltak som vedtas i samsvar med direktiv (EU) 2019/1937, selv om vedtakelsen av nasjonale gjennomføringstiltak ikke er et vilkår for at nevnte direktiv får anvendelse på rapportering av overtredelser av denne forordningen og på vern av rapporterende personer fra datoen for anvendelsen av denne forordningen.

⁽¹⁹⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁰⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/1937 av 23. oktober 2019 om beskyttelse for personer som rapporterer overtredelser av unionsretten (EUT L 305 av 26.11.2019, s. 17).

- 104) Forbrukere bør ha rett til å håndheve sine rettigheter i forbindelse med de forpliktelsene portvoktere pålegges i henhold til denne forordningen, gjennom gruppesøksmål i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2020/1828⁽²¹⁾. For dette formålet bør denne forordningen fastsette at direktiv (EU) 2020/1828 får anvendelse på gruppesøksmål anlagt som følge av portvokters overtredder av bestemmelser i denne forordningen, og som skader eller kan skade forbrukernes kollektive interesser. Vedlegget til nevnte direktiv bør derfor endres. Det er opp til medlemsstatene å sikre at denne endringen gjenspeiles i deres gjennomføringstiltak som vedtas i samsvar med direktiv (EU) 2020/1828, selv om vedtakelsen av nasjonale gjennomføringstiltak i denne forbindelsen ikke er et vilkår for at nevnte direktiv skal få anvendelse på disse gruppesøksmålene. Anvendelsen av direktiv (EU) 2020/1828 på gruppesøksmål som anlegges som følge av portvokters overtredder av bestemmelser i denne forordningen når disse skader eller kan skade forbrukernes kollektive interesser, bør starte fra datoen for anvendelsen av medlemsstatenes lover og forskrifter som er nødvendige for å gjennomføre nevnte direktiv, eller fra datoen for anvendelsen av denne forordningen, alt etter hva som inntreffer sist.
- 105) Kommisjonen bør med jevne mellomrom evaluere denne forordningen og nøye overvåke dens virkninger når det gjelder den frie markedsadgangen og rettferdigheten i forretningsforbindelser i internettplattformøkonomien, særlig for å kunne beslutte om det er behov for endringer i lys av relevant teknologisk eller markedsmessig utvikling. Denne evalueringen bør omfatte en regelmessig gjennomgåelse av listen over sentrale plattformtjenester og portvokters forpliktelser samt håndhevingen av disse, for å sikre at digitale markeder i hele Unionen er åpne og rettferdige. I den forbindelse bør Kommisjonen også evaluere anvendelsesområdet for forpliktelsen som gjelder interoperabilitet mellom nummeruavhengige elektroniske kommunikasjonstjenester. For å få et bredt overblikk over utviklingen i den digitale sektoren bør det ved denne evalueringen tas hensyn til medlemsstatenes og berørte parter erfaringer. I den forbindelse bør det også være mulig for Kommisjonen å ta hensyn til uttalelser og rapporter som framlegges for den av observasjonssenteret for internettplattformøkonomien, som opprinnelig ble opprettet ved kommisjonsbeslutning C(2018) 2393 av 26. april 2018. Når evalueringen er gjennomført, bør Kommisjonen treffe hensiktsmessige tiltak. Kommisjonen bør opprettholde et høyt nivå av beskyttelse og respekt for de felles rettighetene og verdiene, særlig likestilling og ikke-diskriminering, som et mål når den vurderer og gjennomgår praksiser og forpliktelser som er fastsatt i denne forordningen.
- 106) Uten at det berører budsjettbehandlingen, og ved hjelp av de eksisterende finansielle instrumentene, bør Kommisjonen gis tilstrekkelige menneskelige, finansielle og tekniske ressurser for å sikre at den kan utføre sine oppgaver effektivt og utøve sin myndighet med hensyn til håndhevingen av denne forordningen.
- 107) Ettersom målet for denne forordningen, som er å sikre en åpen og rettferdig digital sektor generelt og sentrale plattformtjenester spesielt, med sikte på å fremme innovasjon, høy kvalitet på digitale produkter og tjenester, rettferdige og konkurransedyktige priser samt en høy kvalitet og valgmuligheter for sluttbrukerne i den digitale sektoren, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, og derfor på grunn av portvokternes forretningsmodell og virksomhet samt omfanget og virkningene av deres virksomhet, bedre kan nås på unionsplan, kan Kommisjonen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 108) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 42 i forordning (EU) 2018/1725 og avga uttalelse 10. februar 2021⁽²²⁾.
- 109) Denne forordningen er forenlig med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig artikkel 16, 47 og 50. Tolkningen og anvendelsen av denne forordningen bør derfor respektere disse rettighetene og prinsippene.

⁽²¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2020/1828 av 25. november 2020 om adgang til å anlegge gruppesøksmål for å ivareta forbrukernes kollektive interesser og om oppheving av direktiv 2009/22/EF (EUT L 409 av 4.12.2020, s. 1).

⁽²²⁾ EUT C 147 av 26.4 2021, s. 4.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Denne forordningens formål er å bidra til at det indre marked fungerer på en tilfredsstillende måte, gjennom fastsettelse av harmoniserte regler som for alle foretak sikrer åpne og rettferdige markeder i den digitale sektoren overalt i Unionen der portvoktere er til stede, til nytte for bedriftsbrukere og sluttbrukere.
2. Denne forordningen får anvendelse på sentrale plattformtjenester som portvoktere yter eller tilbyr til bedriftsbrukere etablert i Unionen eller sluttbrukere som er etablert eller befinner seg i Unionen, uavhengig av portvokternes etableringssted eller bosted og uavhengig av hvilken rett som ellers får anvendelse på tjenesteytingen.
3. Denne forordningen får ikke anvendelse på markeder knyttet til
 - a) elektroniske kommunikasjonsnett som definert i artikkel 2 nr. 1 i direktiv (EU) 2018/1972,
 - b) elektroniske kommunikasjonstjenester som definert i artikkel 2 nr. 4 i direktiv (EU) 2018/1972, unntatt slike som er knyttet til nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester.
4. Når det gjelder nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester som definert i artikkel 2 nr. 5 i direktiv (EU) 2018/1972, berører denne forordningen ikke den myndigheten og det ansvaret som nasjonale reguleringsmyndigheter og andre vedkommende myndigheter er gitt i henhold til artikkel 61 i nevnte direktiv.
5. For å unngå fragmentering av det indre marked skal medlemsstater ikke pålegge portvoktere ytterligere forpliktelser gjennom lover eller forskrifter med sikte på å sikre åpne og rettferdige markeder. Ikke noe i denne forordningen hindrer at medlemsstatene pålegger foretak, inkludert foretak som yter sentrale plattformtjenester, forpliktelser på områder som ikke omfattes av denne forordningens virkeområde, forutsatt at disse forpliktelsene er forenlige med unionsretten og ikke følger av at de relevante foretakene har status som portvokter som omhandlet i denne forordningen.
6. Denne forordningen berører ikke anvendelsen av artikkel 101 og 102 i TEUV. Den berører heller ikke anvendelsen av
 - a) nasjonale konkurranseregler som forbyr konkurransebegrensende avtaler, beslutninger truffet av sammenslutninger av foretak, samordnet opptreden og misbruk av dominerende posisjoner,
 - b) nasjonale konkurranseregler som forbyr andre former for ensidig atferd i den grad de anvendes på andre foretak enn portvoktere eller innebærer at portvoktere pålegges ytterligere forpliktelser, og
 - c) rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽²³⁾ og nasjonale regler for tilsyn med fusjoner.

⁽²³⁾ Rådsforordning (EF) nr. 139/2004 av 20. januar 2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger («EFs fusjonsforordning») (EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1).

7. Nasjonale myndigheter skal ikke treffe beslutninger som er i strid med en beslutning vedtatt av Kommisjonen i henhold til denne forordningen. Kommisjonen og medlemsstatene skal ha et nært samarbeid og samordne sine håndhevingstiltak på grunnlag av prinsippene fastsatt i artikkel 37 og 38.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «portvokter» et foretak som yter sentrale plattformtjenester, og som er utpekt i henhold til artikkel 3,
- 2) «sentral plattformtjeneste» følgende:
 - a) Nettbaserte formidlingstjenester.
 - b) Nettbaserte søkemotorer.
 - c) Nettbaserte sosiale nettverkstjenester.
 - d) Videodelingsplattformtjenester.
 - e) Nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester.
 - f) Operativsystemer.
 - g) Nettlesere.
 - h) Virtuelle assistenter.
 - i) Skytjenester.
 - j) Nettbaserte reklametjenester, inkludert reklamenettverk, utveksling av reklame og alle andre reklameformidlingstjenester, som ytes av et foretak som yter en av de sentrale plattformtjenestene oppført i bokstav a)–i),
- 3) «informasjonssamfunnstjeneste» en tjeneste som definert i artikkel 1 nr. 1 bokstav b) i direktiv (EU) 2015/1535,
- 4) «digital sektor» sektoren for produkter og tjenester som leveres ved hjelp av eller gjennom informasjonssamfunnstjenester,
- 5) «nettbaserte formidlingstjenester» nettbaserte formidlingstjenester som definert i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2019/1150,
- 6) «nettbasert søkemotor» en nettbasert søkemotor som definert i artikkel 2 nr. 5 i forordning (EU) 2019/1150,
- 7) «nettbasert sosial nettverkstjeneste» en plattform som gir sluttbrukere mulighet til å komme i forbindelse og kommunisere med hverandre, dele innhold og oppdage andre brukere og annet innhold på tvers av flere enheter og særlig via nettprat, innlegg, videoer og anbefalinger,
- 8) «videodelingsplattformtjeneste» en videodelingsplattformtjeneste som definert i artikkel 1 nr. 1 bokstav aa) i direktiv 2010/13/EU,
- 9) «nummeruavhengig person-til-person-kommunikasjonstjeneste» en nummeruavhengig person-til-person-kommunikasjonstjeneste som definert i artikkel 2 nr. 7 i direktiv (EU) 2018/1972,
- 10) «operativsystem» en systemprogramvare som kontrollerer maskinvarens eller programvarens grunnleggende funksjoner og gjør det mulig å kjøre programvare i det,
- 11) «nettleser» en programvareapplikasjon som gjør det mulig for sluttbrukere å få tilgang til og samhandle med nettinhold på servere som er tilknyttet nettverk som internett, inkludert selvstendige nettlesere samt nettlesere som er integrert eller innebygd i programvare eller lignende,

- 12) «virtuell assistent» en programvare som kan behandle forespørsler, oppgaver eller spørsmål, inkludert slike som er basert på lyd, bilde, skrift, håndbevegelser eller andre bevegelser, og som på grunnlag av disse forespørslene, oppgavene eller spørsmålene gir tilgang til andre tjenester eller kontrollerer tilknyttede fysiske enheter,
- 13) «skyttjeneste» en skyttjeneste som definert i artikkel 4 nr. 19 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/1148⁽²⁴⁾,
- 14) «appbutikker» en type nettbasert formidlingstjeneste med fokus på programvareapplikasjoner som formidlet produkt eller tjeneste,
- 15) «programvareapplikasjon» et digitalt produkt eller en digital tjeneste som kjører i et operativsystem,
- 16) «betalingstjeneste» en betalingstjeneste som definert i artikkel 4 nr. 3 i direktiv (EU) 2015/2366,
- 17) «teknisk tjeneste som støtter betalingstjeneste» en tjeneste i henhold til artikkel 3 bokstav j) i direktiv (EU) 2015/2366,
- 18) «betalingssystem for kjøp i app» en programvareapplikasjon, en tjeneste eller et brukergrensesnitt som letter kjøp av digitalt innhold eller digitale tjenester i en programvareapplikasjon, inkludert innhold, abonnementer, funksjoner eller egenskaper, og betalinger for slike kjøp,
- 19) «identifikasjonstjeneste» en type tjeneste som ytes sammen med eller som støtte for sentrale plattformtjenester, og som muliggjør enhver form for verifikasjon av sluttbrukeres eller bedriftsbrukeres identitet, uavhengig av hvilken teknologi som brukes,
- 20) «sluttbruker» en fysisk eller juridisk person som bruker sentrale plattformtjenester på annen måte enn som bedriftsbruker,
- 21) «bedriftsbruker» en fysisk eller juridisk person som bruker sentrale plattformtjenester innenfor rammen av kommersiell virksomhet eller yrkesvirksomhet med sikte på eller i forbindelse med levering av varer eller tjenester til sluttbrukere,
- 22) «rangering» den relative plasseringen som tildeles varer eller tjenester som tilbys via nettbaserte formidlingstjenester, nettbaserte sosiale nettverkstjenester, videodelingsplattformtjenester eller virtuelle assistenter, eller den relevansen som nettbaserte søkemotorer tildeler søkeresultater som blir presentert, organisert eller formidlet av foretakene som leverer nettbaserte formidlingstjenester, nettbaserte sosiale nettverkstjenester, videodelingsplattformtjenester, virtuelle assistenter eller nettbaserte søkemotorer, uavhengig av hvilke teknologiske midler som benyttes til slik presentasjon, organisering eller formidling, og uavhengig av om bare ett resultat presenteres eller formidles,
- 23) «søkeresultater» all informasjon i ethvert format, inkludert tekst, grafikk, tale eller andre utdata, som returneres som svar på og i forbindelse med et søk, uansett om den returnerte informasjonen er et betalt eller et gratis resultat, et direkte svar eller et produkt, en tjeneste eller informasjon som tilbys i forbindelse med de organiske resultatene eller vises sammen med eller er helt eller delvis innebygd i dem,
- 24) «data» enhver digital framstilling av handlinger, fakta eller informasjon og enhver samling av slike handlinger, fakta eller informasjon, inkludert i form av lydopptak, bildeopptak eller audiovisuelle opptak,
- 25) «personopplysninger» personopplysninger som definert i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679,
- 26) «andre opplysninger enn personopplysninger» opplysninger som ikke er personopplysninger,
- 27) «foretak» en enhet som utøver økonomisk aktivitet, uavhengig av dens rettslige status og finansieringsmåte, inkludert alle tilknyttede bedrifter eller tilknyttede foretak som utgjør et konsern gjennom en annens direkte eller indirekte kontroll med et foretak,

⁽²⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/1148 av 6. juli 2016 om tiltak for å sikre et høyt felles nivå for sikkerhet i nettverks- og informasjonssystemer i hele Unionen (EUT L 194 av 19.7.2016, s. 1).

- 28) «kontroll» muligheten for å utøve avgjørende innflytelse over et foretak i henhold til artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 139/2004,
- 29) «interoperabilitet» evnen til å utveksle informasjon og gjensidig bruk av den utvekslede informasjonen gjennom grensesnitt eller andre løsninger, slik at alle maskinvare- eller programvareelementer på alle måter fungerer etter hensikten sammen med annen maskinvare og programvare og med brukerne,
- 30) «omsetning» et foretaks inntekt som definert i artikkel 5 nr. 1 i forordning (EF) nr. 139/2004,
- 31) «profilering» profilering som definert i artikkel 4 nr. 4 i forordning (EU) 2016/679,
- 32) «samtykke» samtykke som definert i artikkel 4 nr. 11 i forordning (EU) 2016/679,
- 33) «nasjonal domstol» en domstol i en medlemsstat som definert i artikkel 267 i TEUV.

KAPITTEL II

PORTVOKTERE

Artikkel 3

Utpeking av portvoktere

1. Et foretak skal utpekes som portvokter dersom
 - a) det har en betydelig innvirkning på det indre marked,
 - b) det yter en sentral plattformtjeneste som er en viktig portal for bedriftsbrukere for å nå ut til sluttbrukerne, og
 - c) det har en fast forankret og varig stilling i sin virksomhet, eller det kan forventes at det vil få en slik stilling i nær framtid.
2. Et foretak skal anses å oppfylle de respektive kravene i nr. 1
 - a) når det gjelder nr. 1 bokstav a), dersom det har en årlig omsetning i Unionen på minst 7,5 milliarder euro i hvert av de siste tre regnskapsårene, eller dersom dets gjennomsnittlige børsverdi eller dets tilsvarende virkelige markedsverdi beløp seg til minst 75 milliarder euro i det siste regnskapsåret, og det yter den samme sentrale plattformtjenesten i minst tre medlemsstater,
 - b) når det gjelder nr. 1 bokstav b), dersom det yter en sentral plattformtjeneste som i det siste regnskapsåret har minst 45 millioner månedlige aktive sluttbrukere som er etablert eller ligger i Unionen, og minst 10 000 årlige aktive bedriftsbrukere som er etablert i Unionen, identifisert og beregnet etter den metoden og de indikatorene som er fastsatt i vedlegget,
 - c) når det gjelder nr. 1 bokstav c), dersom tersklene i bokstav b) i dette nummeret ble oppfylt i hvert av de siste tre regnskapsårene.
3. Dersom et foretak som yter sentrale plattformtjenester, oppfyller alle tersklene i nr. 2, skal det underrette Kommisjonen om dette umiddelbart og under alle omstendigheter innen to måneder etter at disse tersklene er oppfylt, og gi den relevante informasjonen som er angitt i nr. 2. Underretningen skal inneholde den relevante informasjonen angitt i nr. 2 for hver av de av foretakets sentrale plattformtjenester som oppfyller tersklene i nr. 2 bokstav b). Når en ytterligere sentral plattformtjeneste som ytes av det foretaket som tidligere er blitt utpekt som portvokter, oppfyller tersklene i nr. 2 bokstav b) og c), skal dette foretaket underrette Kommisjonen om dette innen to måneder etter at de tersklene er oppfylt.

Dersom det foretaket som yter den sentrale plattformtjenesten, unnlater å underrette Kommisjonen i henhold til første ledd i dette nummeret, og innen den fristen som er fastsatt av Kommisjonen i anmodningen om informasjon i henhold til artikkel 21, unnlater å framlegge all relevant informasjon som kreves for at Kommisjonen skal kunne utpeke det berørte foretaket som portvokter i henhold til nr. 4 i denne artikkelen, har Kommisjonen likevel rett til å utpeke dette foretaket som portvokter på grunnlag av informasjon som er tilgjengelig for Kommisjonen.

Dersom det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, etterkommer anmodningen om informasjon i henhold til andre ledd i dette nummeret, eller dersom informasjonen gis etter utløpet av fristen omhandlet i nevnte ledd, skal Kommisjonen anvende prosedyren angitt i nr. 4.

4. Uten unødige opphold og senest 45 arbeidsdager etter at den har mottatt den fullstendige informasjonen omhandlet i nr. 3, skal Kommisjonen utpeke et foretak som yter sentrale plattformtjenester, og som har oppfylt alle tersklene i nr. 2, som portvokter.

5. Foretaket som yter sentrale plattformtjenester, kan sammen med sin underretning framlegge tilstrekkelig underbygde argumenter for å vise at det unntaksvis, selv om det oppfyller alle tersklene i nr. 2, på grunn av de omstendighetene som den relevante sentrale plattformtjeneste fungerer under, ikke oppfyller kravene i nr. 1.

Dersom Kommisjonen anser at de argumentene som i henhold til første ledd er framsatt av det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, ikke er tilstrekkelig underbygde fordi de ikke klart skaper tvil om formodningene i nr. 2 i denne artikkelen, kan den avvise disse argumentene innen fristen som er omhandlet i nr. 4, uten å anvende prosedyren fastsatt i artikkel 17 nr. 3.

Dersom det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, framlegger slike tilstrekkelig underbygde argumenter som klart skaper tvil om formodningene i nr. 2 i denne artikkelen, kan Kommisjonen, uten hensyn til første ledd i dette nummeret, innen fristen som er omhandlet i nr. 4 i denne artikkelen, innlede prosedyren fastsatt i artikkel 17 nr. 3.

Dersom Kommisjonen fastslår at det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, ikke har klart å påvise at de relevante sentrale plattformtjenestene som det yter, ikke oppfyller kravene i nr. 1 i denne artikkelen, skal den utpeke dette foretaket som portvokter etter prosedyren fastsatt i artikkel 17 nr. 3.

6. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 49 for å utfylle denne forordningen ved å presisere metoden for å fastslå om de kvantitative tersklene i nr. 2 i denne artikkelen er oppfylt, og for regelmessig å tilpasse den metoden til markedsutviklingen og den teknologiske utviklingen dersom det er nødvendig.

7. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 49 for å endre denne forordningen ved å ajourføre metoden og listen over indikatorer i vedlegget.

8. Kommisjonen skal i samsvar med prosedyren i artikkel 17 utpeke ethvert foretak som yter sentrale plattformtjenester, som portvokter, når foretaket oppfyller hvert av kravene i nr. 1 i denne artikkelen, men ikke oppfyller hver av tersklene i nr. 2 i denne artikkelen.

For dette formålet skal Kommisjonen ta hensyn til noen av eller alle følgende faktorer, i den utstrekning de er relevante for det berørte foretaket som yter sentrale plattformtjenester:

- a) Dette foretakets størrelse, inkludert omsetning og børsverdi, virksomhet og stilling.
- b) Antallet av bedriftsbrukere som bruker den sentrale plattformtjenesten for å nå ut til sluttbrukere, og antallet av sluttbrukere.

- c) Nettverkseffekter og datadrevne fordeler, særlig i forbindelse med dette foretakets tilgang til og innsamling av personopplysninger og andre opplysninger eller analysekapasitet.
- d) Eventuelle stordrifts- eller synergieffekter som foretaket drar nytte av, inkludert med hensyn til data og, dersom det er relevant, med hensyn til dets aktiviteter utenfor Unionen.
- e) Fastlåsing av bedriftsbrukere eller sluttbrukere, inkludert byttekostnader og atferdsmønstre som reduserer bedriftsbrukernes og sluttbrukernes mulighet til å bytte eller parallelt bruke flere tjenester.
- f) En foretaksstruktur i form av konglomerat i eller vertikal integrasjon av dette foretaket, som for eksempel gjør det mulig for foretaket å krysssubsidiere, kombinere data fra forskjellige kilder eller utnytte sin stilling.
- g) Andre strukturelle forretnings- eller tjenesteegenskaper.

Når Kommisjonen foretar sin vurdering i henhold til dette nummeret, skal den ta hensyn til den forventede utviklingen knyttet til faktorene i andre ledd, inkludert eventuelle planlagte foretakssammenslutninger som involverer et annet foretak som yter sentrale plattformtjenester eller andre tjenester i den digitale sektoren eller muliggjør innsamling av data.

Dersom et foretak som yter en sentral plattformtjeneste, og som ikke oppfyller de kvantitative tersklene i nr. 2, på en vesentlig måte unnlater å etterkomme de undersøkelsestiltakene som Kommisjonen har pålagt, og denne manglende overholdelsen vedvarer etter at dette foretaket er blitt oppfordret til overholdelse innen en rimelig frist og til å framlegge merknader, kan Kommisjonen utpeke dette foretaket som portvokter på grunnlag av de faktaene som er tilgjengelige for Kommisjonen.

9. For hvert foretak som utpekes som portvokter i henhold til nr. 4 eller 8, skal Kommisjonen i beslutningen om utpeking angi de relevante sentrale plattformtjenestene som ytes i dette foretaket, og som enkeltvis er en viktig portal for bedriftsbrukere for å nå ut til sluttbrukere som omhandlet i nr. 1 bokstav b).

10. Portvokteren skal overholde de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7, innen seks måneder etter at en sentral plattformtjeneste er blitt oppført i beslutningen om utpeking i henhold til nr. 9 i denne artikkelen.

Artikkel 4

Gjennomgåelse av portvokters status

1. Kommisjonen kan etter anmodning eller på eget initiativ til enhver tid revurdere, endre eller oppheve en beslutning om utpeking som er vedtatt i henhold til artikkel 3, av en av følgende grunner:

- a) Dersom de faktiske forholdene som lå til grunn for beslutningen, er blitt endret.
- b) Dersom beslutningen om utpeking var basert på ufullstendig, uriktig eller villedende informasjon.

2. Kommisjonen skal regelmessig og minst hvert tredje år undersøke om portvokterne fortsatt oppfyller kravene i artikkel 3 nr. 1. I gjennomgåelsen skal det også vurderes om det er behov for å endre portvokterens liste over de sentrale plattformtjenestene som enkeltvis er en viktig portal for bedriftsbrukere for å nå ut til sluttbrukere, som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 bokstav b). Gjennomgåelsene skal ikke ha oppsettende virkning for portvokterens forpliktelser.

Kommisjonen skal også minst én gang i året undersøke om nye foretak som yter sentrale plattformtjenester, oppfyller disse kravene.

Dersom Kommisjonen på grunnlag av gjennomgåelsene i henhold til første ledd anser at de faktiske forholdene som lå til grunn for utpekingen av foretak som yter sentrale plattformtjenester, som portvoktere, har endret seg, skal den vedta en beslutning som bekrefter, endrer eller opphever beslutningen om utpeking.

3. Kommisjonen skal offentliggjøre og ajourføre en liste over portvoktere og listen over de sentrale plattformtjenestene for hvilke de løpende skal overholde de forpliktelsene som er fastsatt i kapittel III.

KAPITTEL III

PORTVOKTERES PRAKSISER SOM BEGRENSER DEN FRIE MARKEDSADGANGEN ELLER ER URIMELIGE

Artikkel 5

Forpliktelser for portvoktere

1. Portvokteren skal overholde alle forpliktelser i denne artikkelen med hensyn til hver av sine sentrale plattformtjenester som er oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9.

2. Portvokteren skal ikke gjøre noe av følgende:

- a) Behandle sluttbrukeres personopplysninger ved hjelp av tjenester hos tredjeparter som bruker portvokterens sentrale plattformtjenester, med sikte på å yte nettbaserte reklametjenester.
- b) Kombinere personopplysninger fra den relevante sentrale plattformtjenesten med personopplysninger fra eventuelle ytterligere sentrale plattformtjenester eller fra eventuelle andre tjenester som ytes av portvokteren, eller med personopplysninger fra tredjepartstjenester.
- c) Kryssbruke personopplysninger fra den relevante sentrale plattformtjenesten i andre tjenester som ytes separat av portvokteren, inkludert andre sentrale plattformtjenester, og omvendt.
- d) Melde sluttbrukere på andre tjenester hos portvokteren for å kombinere personopplysninger,

med mindre sluttbrukeren har blitt forelagt det spesifikke valget og har gitt samtykke som omhandlet i artikkel 4 nr. 11 og artikkel 7 i forordning (EU) 2016/679.

Dersom sluttbrukeren har avvist å gi samtykke med sikte på første ledd eller har trukket det tilbake, skal portvokteren ikke gjenta sin anmodning om samtykke for samme formål mer enn én gang i løpet av en periode på ett år.

Dette nummeret berører ikke portvokterens mulighet til å anvende artikkel 6 nr. 1 bokstav c), d) og e) i forordning (EU) 2016/679, dersom det er relevant.

3. Portvokteren skal ikke hindre bedriftsbrukere i å tilby de samme produktene eller tjenestene til sluttbrukere gjennom tredjeparters nettbaserte formidlingstjenester eller gjennom sin egen direkte nettbaserte salgskanal til andre priser eller andre vilkår enn dem som tilbys gjennom portvokterens nettbaserte formidlingstjenester.

4. Portvokteren skal gi bedriftsbrukere mulighet til gratis å meddele og framsette tilbud, inkludert på andre vilkår, til sluttbrukere som er ervervet via dens sentrale plattformtjeneste eller via andre kanaler, og til å inngå kontrakter med disse sluttbrukerne, uavhengig av om de benytter portvokterens sentrale plattformtjenester for dette formålet.

5. Portvokteren skal gi sluttbrukere mulighet til via dens sentrale plattformtjenester å få tilgang til og bruke innhold, abonnementer, funksjoner eller andre elementer ved hjelp av en bedriftsbrukers programvareapplikasjon, inkludert dersom disse sluttbrukerne har ervervet slike elementer fra den relevante bedriftsbrukeren uten å bruke portvokterens sentrale plattformtjenester.

6. Portvokteren skal ikke direkte eller indirekte hindre eller begrense bedriftsbrukere eller sluttbrukere mulighet til å stille eventuelle spørsmål om portvokterens manglende overholdelse av relevant unionsrett eller nasjonal rett til en hvilken som helst vedkommende offentlig myndighet, inkludert nasjonale domstoler, knyttet til enhver praksis hos portvokteren. Dette berører ikke bedriftsbrukeres og portvokters rett til i sine avtaler å fastsette vilkår for bruk av lovlige klagebehandlingsordninger.

7. Portvokteren skal ikke kreve at sluttbrukere bruker, eller at bedriftsbrukere bruker, tilbyr eller samhandler med, en identifikasjonstjeneste, en nettlesermotor eller en betalingstjeneste eller teknisk tjeneste som støtter yting av betalingstjenester, for eksempel betalingssystemer til app-kjøp, hos denne portvokteren i forbindelse med tjenester som ytes av bedriftsbrukere som bruker denne portvokterens sentrale plattformtjenester.

8. Portvokteren skal ikke kreve at bedriftsbrukere eller sluttbrukere abonnerer på eller registrerer seg hos ytterligere sentrale plattformtjenester som er oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9, eller som oppfyller tersklene i artikkel 3 nr. 2 bokstav b), som et vilkår for å kunne bruke, få tilgang til, melde seg på eller registrere seg hos en av denne portvokterens sentrale plattformtjenester som er oppført i henhold til nevnte artikkel.

9. Portvokteren skal på annonsørens anmodning gi hver annonsør som den yter nettbaserte reklametjenester til, eller tredjeparter som er godkjent av annonsører, daglig gratis informasjon for hver annonse som annonsøren har satt inn, om

- a) den prisen og de gebyrene som denne annonsøren betaler, inkludert eventuelle fradrag og tillegg, for hver av de relevante nettbaserte reklametjenestene som ytes av portvokteren,
- b) det vederlaget som utgiveren mottar, inkludert eventuelle fradrag og tillegg, forutsatt at utgiveren gir sitt samtykke, og
- c) parametrene for beregning av de enkelte prisene, gebyrene og vederlagene.

Dersom en utgiver ikke gir sitt samtykke til at informasjon om det mottatte vederlaget deles, som omhandlet i første ledd bokstav b), skal portvokteren gratis gi hver annonsør informasjon om det gjennomsnittlige daglige vederlaget som denne utgiveren mottar, inkludert eventuelle fradrag og tillegg, for de relevante annonsene.

10. Portvokteren skal på utgiverens anmodning gi hver utgiver som den yter nettbaserte reklametjenester til, eller tredjeparter som er godkjent av utgivere, daglig gratis informasjon for hver annonse som vises i utgiverens fortegnelse, om

- a) det vederlaget som utgiveren mottar, og de gebyrene som utgiveren betaler, inkludert eventuelle fradrag og tillegg, for hver av de relevante nettbaserte reklametjenestene som ytes av portvokteren,
- b) den prisen som annonsøren betaler, inkludert eventuelle fradrag og tillegg, forutsatt at annonsøren gir sitt samtykke, og
- c) parametrene for beregning av de enkelte prisene og vederlagene.

Dersom en annonsør ikke gir sitt samtykke til at informasjon deles, skal portvokteren gratis gi hver utgiver informasjon om den gjennomsnittlige daglige prisen som denne annonsøren betaler, inkludert eventuelle fradrag og tillegg, for de relevante annonsene.

Artikkel 6

Portvokterens forpliktelser som kan bli ytterligere presisert i henhold til artikkel 8

1. Portvokteren skal overholde alle forpliktelser omhandlet i denne artikkelen med hensyn til hver av dens sentrale plattformtjenester som er oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9.

2. Portvokteren skal ikke i konkurranse med bedriftsbrukere bruke eventuelle data som ikke er offentlig tilgjengelige, og som genereres eller stilles til rådighet av disse bedriftsbrukerne i forbindelse med deres bruk av de relevante sentrale plattformtjenestene eller av de tjenestene som ytes sammen med eller som støtte for de relevante sentrale plattformtjenestene, inkludert data som genereres eller stilles til rådighet av disse bedriftsbrukernes kunder.

Ved anvendelsen av første ledd omfatter data som ikke er offentlig tilgjengelige, alle aggregerte og ikke-aggregerte data generert av bedriftsbrukere, som kan utledes av eller samles inn gjennom bedriftsbrukeres eller deres kunders kommersielle aktiviteter, inkludert data om klikk, søk, visning og tale, på de relevante sentrale plattformtjenestene eller på tjenester som ytes sammen med eller som støtte for portvokterens relevante sentrale plattformtjenester.

3. Portvokteren skal gi sluttbrukere mulighet til og gjøre det teknisk mulig for dem lett å avinstallere programvareapplikasjoner på portvokterens operativsystem, uten at dette berører denne portvokterens mulighet til å begrense en slik avinstallering i forbindelse med programvareapplikasjoner som er nødvendige for operativsystemets eller enhetens funksjon, og som tredjeparter teknisk sett ikke kan tilby individuelt.

Portvokteren skal gi sluttbrukerne mulighet til og gjøre det teknisk mulig for dem lett å endre standardinnstillingene for portvokterens operativsystem, virtuelle assistent og nettleser som dirigerer eller styrer sluttbrukerne til produkter eller tjenester som leveres av portvokteren. Dette omfatter å anmode sluttbrukerne, første gang de bruker en av portvokterens nettbaserte søkemotorer, virtuelle assistenter eller nettlesere som er oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9, til på en liste over de viktigste tilgjengelige tjenesteyterne å velge den nettbaserte søkemotoren, virtuelle assistenten eller nettleseren som portvokterens operativsystem som standard dirigerer eller styrer brukerne til, og den nettbaserte søkemotoren som portvokterens virtuelle assistent og nettleser som standard dirigerer eller styrer brukerne til.

4. Portvokteren skal gi mulighet til og gjøre det teknisk mulig å installere og effektivt bruke tredjeparts programvareapplikasjoner eller appbutikker som bruker eller samhandler med dens operativsystem, og gjøre det mulig å få tilgang til disse programvareapplikasjonene eller appbutikkene ved hjelp av andre midler enn denne portvokterens relevante sentrale plattformtjenester. Portvokteren skal, dersom det er relevant, ikke hindre de nedlastede tredjepartsprogramvareapplikasjonene eller -appbutikkene i å be sluttbrukerne om å velge hvorvidt de ønsker å gjøre den nedlastede tredjepartsprogramvareapplikasjonen eller -appbutikken til standardinnstilling. Portvokteren skal gjøre det teknisk mulig for sluttbrukere som velger å gjøre denne nedlastede tredjepartsprogramvareapplikasjonen eller -appbutikken til standardinnstilling, lett å foreta denne endring.

Portvokteren skal ikke hindres i å treffe tiltak for å sikre at tredjepartsprogramvareapplikasjoner eller -appbutikker ikke bringer integriteten til portvokterens maskinvare eller operativsystem i fare, i det omfang de er strengt nødvendige og forholdsmessige, forutsatt at slike tiltak er behørig begrunnet av portvokteren.

Portvokteren skal dessuten ikke hindres i å anvende tiltak og andre innstillinger enn standardinnstillinger som gjør det mulig for sluttbrukerne effektivt å beskytte sikkerheten i forbindelse med tredjepartsprogramvareapplikasjoner eller -appbutikker, i det omfang de er strengt nødvendige og forholdsmessige, forutsatt at slike tiltak og andre innstillinger enn standardinnstillinger er behørig begrunnet av portvokteren.

5. Portvokteren skal ikke behandle rangerings- og tilknyttede indekserings- og nettsøktjenester og -produkter som portvokteren selv tilbyr, mer gunstig enn tilsvarende tjenester eller produkter fra en tredjepart. Portvokteren skal anvende gjennomsliktige, rettferdige og ikke-diskriminerende vilkår for en slik rangering.

6. Portvokteren skal ikke teknisk eller på annen måte begrense sluttbrukeres mulighet til å bytte mellom og abonnere på forskjellige programvareapplikasjoner og -tjenester som nås via portvokterens sentrale plattformtjenester, inkludert med hensyn til sluttbrukeres valg av internetttilgangstjenester.

7. Portvokteren skal gi tjenesteytere og leverandører av maskinvare gratis effektiv interoperabilitet med og tilgang med sikte på interoperabilitet til den samme maskinvaren og de samme programvarefunksjonene som nås eller kontrolleres via operativsystemet eller den virtuelle assistenten oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9, som er tilgjengelige for tjenester eller maskinvare som leveres av portvokteren. Dessuten skal portvokteren gi bedriftsbrukere og alternative ytere av tjenester som ytes sammen med eller som støtte for sentrale plattformtjenester, gratis effektiv interoperabilitet med og tilgang med sikte på interoperabilitet til det samme operativsystemet, den samme maskinvaren eller de samme programvarefunksjonene som er tilgjengelige for eller anvendes av portvokteren ved ytingen av slike tjenester, uavhengig av om disse funksjonene er en del av operativsystemet.

Portvokteren skal ikke hindres i å treffe strengt nødvendige og forholdsmessige tiltak for å sikre at interoperabiliteten ikke bringer integriteten til det operativsystemet, den virtuelle assistenten, den maskinvaren eller de programvarefunksjonene som leveres av portvokteren, i fare, forutsatt at slike tiltak er behørig begrunnet av portvokteren.

8. Portvokteren skal etter anmodning og kostnadsfritt gi annonsører og utgivere samt tredjeparter som er godkjent av annonsører og utgivere, tilgang til portvokterens resultatmålingsverktøyer og de dataene som er nødvendige for at annonsører og utgivere skal kunne foreta sin egen uavhengige verifikasjon av annonsefortegnelsen, inkludert aggregerte og ikke-aggregerte data. Slike data skal stilles til rådighet på en måte som gir annonsører og utgivere mulighet til å bruke sine egne verifikasjons- og måleverktøyer for å vurdere resultatene til de sentrale plattformtjenestene som ytes av portvokterne.

9. Portvokteren skal etter anmodning og kostnadsfritt gi sluttbrukere og tredjeparter som er godkjent av en sluttbruker, effektiv portabilitet for data som stilles til rådighet av sluttbrukeren eller genereres gjennom sluttbrukerens aktivitet i forbindelse med bruken av den relevante sentrale plattformtjenesten, inkludert ved gratis å stille verktøyer til rådighet for å lette en effektiv utøvelse av en slik dataportabilitet og ved å gi løpende tilgang i sanntid til slike data.

10. Portvokteren skal etter anmodning og kostnadsfritt gi bedriftsbrukere og tredjeparter som er godkjent av en bedriftsbruker, effektiv og løpende tilgang av høy kvalitet i sanntid til og mulighet for å bruke aggregerte og ikke-aggregerte data, inkludert personopplysninger, som stilles til rådighet eller genereres i forbindelse med bruken av de relevante sentrale plattformtjenestene eller tjenester som ytes sammen med eller som støtte for de relevante sentrale plattformtjenestene, av de bedriftsbrukerne og sluttbrukerne som benytter seg av de produktene eller tjenestene som ytes av disse bedriftsbrukere. Når det gjelder personopplysninger, skal portvokteren gi mulighet for slik tilgang til og bruk av personopplysninger bare dersom opplysningene er direkte knyttet til sluttbrukerens bruk av de produktene eller tjenestene som tilbys av den relevante bedriftsbrukeren gjennom den relevante sentrale plattformtjenesten, og når sluttbrukeren velger en slik deling ved å gi samtykke.

11. Portvokteren skal etter anmodning gi tredjepartsforetak som leverer nettbaserte søkemotorer, tilgang på rettfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår til data om rangering, søk, klikk og visning i forbindelse med gratis og betalt søk generert av sluttbrukere på dens nettbaserte søkemotorer. Alle slike data om søk, klikk og visning som utgjør personopplysninger, skal anonymiseres.

12. Portvokteren skal anvende rettfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende generelle vilkår for tilgang for bedriftsbrukere til sine appbutikker, nettbaserte søkemotorer og nettbaserte sosiale nettverkstjenester som er oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9.

For dette formålet skal portvokteren offentliggjøre generelle tilgangsvilkår, inkludert en alternativ tvisteløsningsordning.

Kommisjonen skal vurdere om de offentliggjorte generelle tilgangsvilkårene er i samsvar med dette nummeret.

13. Portvokteren skal ikke ha generelle vilkår for oppsigelse av ytingen av en sentral plattformtjeneste som er uforholdsmessige. Portvokteren skal sikre at vilkårene for oppsigelse kan utøves uten unødige hindringer.

*Artikkel 7***Portvokters forpliktelse når det gjelder interoperabilitet mellom nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester**

1. Dersom en portvokter yter nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester som er oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9, skal den gjøre de grunnleggende funksjonene i sine nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester interoperable med de nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenestene til en annen yter som tilbyr eller har til hensikt å tilby slike tjenester i Unionen, ved etter anmodning og kostnadsfritt å stille til rådighet de nødvendige tekniske grensesnittene eller lignende løsninger som fremmer interoperabilitet.
2. Portvokteren skal gjøre minst følgende grunnleggende funksjoner omhandlet i nr. 1 interoperable dersom portvokteren selv leverer disse funksjonene til sine egne sluttbrukere:
 - a) Etter oppføringen i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9:
 - i) ubrutte tekstmeldinger mellom to individuelle sluttbrukere,
 - ii) deling av bilder, talemeldinger, videoer og andre vedlagte filer i forbindelse med ubrutt kommunikasjon mellom to individuelle sluttbrukere.
 - b) Innen to år etter utpekingen:
 - i) ubrutte tekstmeldinger innenfor grupper av individuelle sluttbrukere,
 - ii) deling av bilder, talemeldinger, videoer og andre vedlagte filer i forbindelse med ubrutt kommunikasjon mellom en gruppechat og en individuell sluttbruker.
 - c) Innen fire år etter utpekingen:
 - i) ubrutte taleanrop mellom to individuelle sluttbrukere,
 - ii) ubrutte videoanrop mellom to individuelle sluttbrukere,
 - iii) ubrutte taleanrop mellom en gruppechat og en individuell sluttbruker,
 - iv) ubrutte videoanrop mellom en gruppechat og en individuell sluttbruker.
3. Det sikkerhetsnivået, inkludert eventuelt ubrutt kryptering, som portvokteren gir sine egne sluttbrukere, skal opprettholdes på tvers av de interoperable tjenestene.
4. Portvokteren skal offentliggjøre et standardtilbud som fastsetter de tekniske detaljene og de generelle vilkårene og vilkår for interoperabilitet med dens nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester, inkludert de nødvendige detaljene om sikkerhetsnivået og ubrutt kryptering. Portvokteren skal offentliggjøre dette standardtilbudet innen fristen som er fastsatt i artikkel 3 nr. 10, og ajourføre det når det er nødvendig.
5. Etter offentliggjøringen av standardtilbudet i henhold til nr. 4 kan enhver yter av nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester som tilbyr eller har til hensikt å tilby slike tjenester i Unionen, anmode om interoperabilitet med de nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenestene som ytes av portvokteren. En slik anmodning kan omfatte noen av eller alle de grunnleggende funksjonene som er oppført i nr. 2. Portvokteren skal etterkomme enhver rimelig anmodning om interoperabilitet innen tre måneder etter at den har mottatt anmodningen, ved å gjøre de grunnleggende funksjonene som det ble anmodet om, operasjonelle.
6. Kommisjonen kan på portvokters begrunnede anmodning unntaksvis forlenge fristen for etterkommelse i henhold til nr. 2 eller 5 dersom portvokteren viser at dette er nødvendig for å sikre effektiv interoperabilitet og for å opprettholde det nødvendige sikkerhetsnivået, inkludert eventuelt ubrutt kryptering.

7. Sluttbrukerne av de nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenestene til portvokteren og til den anmodende yteren av nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester skal selv bestemme om de vil benytte de interoperable grunnleggende funksjonene som kan leveres av portvokteren i henhold til nr. 1.

8. Portvokteren skal samle inn og utveksle med den yteren av nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester som inngi en anmodning om interoperabilitet, bare de av sluttbrukernes personopplysninger som er strengt nødvendige for å oppnå effektiv interoperabilitet. Enhver slik innsamling og utveksling av sluttbrukernes personopplysninger skal skje i fullt samsvar med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF.

9. Portvokteren skal ikke hindres i å treffe tiltak for å sikre at tredjepartsyttere av nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester som anmoder om interoperabilitet, ikke bringer integriteten, sikkerheten og privatlivets fred i forbindelse med dens tjenester i fare, forutsatt at slike tiltak er strengt nødvendige og forholdsmessige og behørig begrunnet av portvokteren.

Artikkel 8

Overholdelse av forpliktelser for portvoktere

1. Portvokteren skal sikre og påvise at de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7 i denne forordningen, er overholdt. De tiltakene som gjennomføres av portvokteren for å sikre overholdelse av de nevnte artiklene, skal være effektive med hensyn til å nå målene for denne forordningen og for den relevante forpliktelsen. Portvokteren skal sikre at gjennomføringen av disse tiltakene er i samsvar med gjeldende rett, særlig forordning (EU) 2016/679, direktiv 2002/58/EF og lovgivningen om cybersikkerhet, forbrukervern og produktsikkerhet, samt med tilgjengelighetskravene.

2. Kommisjonen kan på eget initiativ eller på en portvokters anmodning i henhold til nr. 3 i denne artikkelen innlede en prosedyre i henhold til artikkel 20.

Kommisjonen kan vedta en gjennomføringsrettsakt som spesifiserer de tiltakene som den berørte portvokteren skal gjennomføre for effektivt å overholde de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 6 og 7. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas innen seks måneder etter innledningen av prosedyren i henhold til artikkel 20 i samsvar med rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 50 nr. 2.

Når en prosedyre innledes på eget initiativ i forbindelse med omgåelse i henhold til artikkel 13, kan slike tiltak gjelde de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7.

3. En portvokter kan anmode Kommisjonen om å innlede en prosess for å avgjøre om de tiltakene som den portvokteren har til hensikt å gjennomføre eller har gjennomført for å sikre at artikkel 6 og 7 overholdes, er effektive med hensyn til å nå målet for den relevante forpliktelsen under portvokterens spesifikke omstendigheter. Det skal være opp til Kommisjonen å bestemme om den vil innlede en slik prosess, med respekt for prinsippene om likebehandling, forholdsmessighet og god forvaltning.

I anmodningen skal portvokteren gi en begrunnet redegjørelse for de tiltakene som den har til hensikt å gjennomføre eller har gjennomført. Portvokteren skal dessuten vedlegge en ikke-fortrolig utgave av sin begrunnede redegjørelse som kan deles med tredjeparter i henhold til nr. 6.

4. Nr. 2 og 3 i denne artikkelen berører ikke Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 29, 30 og 31.

5. Med sikte på vedtakelse av beslutningen i henhold til nr. 2 skal Kommisjonen meddele sine foreløpige funn til portvokteren innen tre måneder etter innledningen av prosedyren i henhold til artikkel 20. Kommisjonen skal i sine foreløpige funn redegjøre for de tiltakene som den overveier å treffe, eller som den anser at portvokteren bør treffe, for å følge opp de foreløpige funnene på en effektiv måte.

6. For på en effektiv måte å gjøre det mulig for interesserte tredjeparter å framlegge merknader skal Kommisjonen, når den meddeler portvokteren sine foreløpige funn i henhold til nr. 5 eller så snart som mulig deretter, offentliggjøre et ikke-fortrolig sammendrag av saken og de tiltakene som den overveier å treffe, eller som den anser at den berørte portvokteren bør treffe. Kommisjonen skal fastsette en rimelig frist for å framlegge slike merknader.

7. I forbindelse med presiseringen av tiltakene i henhold til nr. 2 skal Kommisjonen sikre at tiltakene er effektive med hensyn til å nå denne forordningens og den relevante forpliktelsens mål, og står i et rimelig forhold til portvokterens og den relevante tjenestens spesifikke omstendigheter.

8. Med sikte på å presisere forpliktelsene i henhold til artikkel 6 nr. 11 og 12 skal Kommisjonen også vurdere om de planlagte eller gjennomførte tiltakene sikrer at det ikke lenger er noen ubalanse mellom bedriftsbrukeres rettigheter og forpliktelser, og at tiltakene ikke i seg selv gir portvokteren en uforholdsmessig fordel i forhold til den tjenesten portvokteren yter til bedriftsbrukere.

9. Når det gjelder prosedyrene i henhold til nr. 2, kan Kommisjonen etter anmodning eller på eget initiativ beslutte å gjenåpne dem dersom

- a) de faktiske forholdene som lå til grunn for beslutningen, er blitt endret,
- b) beslutningen ble gjort på grunnlag av ufullstendig, uriktig eller villedende informasjon, eller
- c) tiltakene som er spesifisert i beslutningen, ikke er effektive.

Artikkel 9

Midlertidig oppheving

1. Dersom portvokteren i en begrunnet anmodning viser at overholdelse av en spesifikk forpliktelse som er fastsatt i artikkel 5, 6 eller 7, for en sentral plattformtjeneste som er oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9, på grunn av ekstraordinære omstendigheter som ligger utenfor portvokterens kontroll, vil bringe den økonomiske levedyktigheten til dens virksomhet i Unionen i fare, kan Kommisjonen vedta en gjennomføringsrettsakt som inneholder dens beslutning om unntaksvis helt eller delvis å midlertidig oppheve den spesifikke forpliktelsen som er omhandlet i den begrunnede anmodningen («beslutningen om midlertidig oppheving»). I den gjennomføringsrettsakten skal Kommisjonen begrunne sin beslutning om midlertidig oppheving ved å angi de ekstraordinære omstendighetene som berettiger den midlertidige opphevingen. Gjennomføringsrettsakten skal begrenses slik at den gjelder bare i det omfanget og så lenge det er nødvendig for å håndtere en slik trussel mot portvokterens levedyktighet. Kommisjonen skal ta sikte på å vedta denne gjennomføringsrettsakten umiddelbart og senest tre måneder etter at den har mottatt en fullstendig begrunnet anmodning. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2.

2. Dersom midlertidig oppheving innvilges i henhold til nr. 1, skal Kommisjonen hvert år gjennomgå sin beslutning om midlertidig oppheving, med mindre et kortere intervall er angitt i beslutningen. Etter en slik gjennomgåelse skal Kommisjonen enten helt eller delvis tilbakekalle den midlertidige opphevingen eller beslutte at vilkårene i nr. 1 fortsatt er oppfylt.

3. I hastetilfeller kan Kommisjonen på en portvokters begrunnede anmodning midlertidig oppheve anvendelsen av en spesifikk forpliktelse som omhandlet i nr. 1 på en eller flere individuelle sentrale plattformtjenester allerede før beslutningen i henhold til nevnte nummer. En slik anmodning kan legges fram og etterkommes når som helst i påvente av Kommisjonens vurdering i henhold til nr. 1.

4. Ved vurderingen av anmodningen omhandlet i nr. 1 og 3 skal Kommisjonen særlig ta hensyn til hvilken innvirkning overholdelsen av den spesifikke forpliktelsen vil ha på den økonomiske levedyktigheten til portvokterens virksomhet i Unionen samt på tredjeparter, særlig SMB-er og forbrukere. Den midlertidige opphevingen kan gjøres betinget av vilkår som skal fastsettes av Kommisjonen for å sikre en rimelig balanse mellom disse interessene og denne forordningens mål.

Artikkel 10

Unntak begrunnet i hensynet til folkehelsen og den offentlige sikkerheten

1. Kommisjonen kan etter en begrunnet anmodning fra en portvokter eller på eget initiativ vedta en gjennomføringsrettsakt som redegjør for dens beslutning om helt eller delvis å frita den portvokteren fra en spesifikk forpliktelse i artikkel 5, 6 eller 7 i forbindelse med en sentral plattformtjeneste som er oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9, dersom et slikt fritak er berettiget av de grunnene som er oppført i nr. 3 i denne artikkelen («beslutningen om fritak»). Kommisjonen skal vedta beslutningen om fritak innen tre måneder etter at den har mottatt en fullstendig begrunnet anmodning, og skal avgi en begrunnet erklæring med en forklaring av grunnene til fritaket. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2.
2. Dersom et fritak innvilges i henhold til nr. 1, skal Kommisjonen gjennomgå sin beslutning om fritak dersom grunnen til fritaket ikke lenger foreligger, eller minst én gang i året. Etter en slik gjennomgåelse skal Kommisjonen enten helt eller delvis oppheve fritaket eller beslutte at vilkårene i nr. 1 fortsatt er oppfylt.
3. Et fritak i henhold til nr. 1 kan innvilges bare dersom det er begrunnet i hensynet til folkehelsen og den offentlige sikkerheten.
4. I hastetilfeller kan Kommisjonen etter en begrunnet anmodning fra en portvokter eller på eget initiativ midlertidig utsette anvendelsen av en spesifikk forpliktelse som omhandlet i nr. 1 på en eller flere individuelle sentrale plattformtjenester allerede før beslutningen i henhold til nevnte nummer. En slik anmodning kan legges fram og etterkommes når som helst i påvente av Kommisjonens vurdering i henhold til nr. 1.
5. Ved vurderingen av anmodningen omhandlet i nr. 1 og 4 skal Kommisjonen særlig ta hensyn til hvilken innvirkning overholdelsen av den spesifikke forpliktelsen vil ha på grunnene omhandlet i nr. 3, samt virkningene for den berørte portvokteren og for tredjeparter. Kommisjonen kan gjøre den midlertidige opphevingen betinget av vilkår og forpliktelser for å sikre en rimelig balanse mellom de målene som etterstrebes med begrunnelsen i nr. 3, og målene for denne forordningen.

Artikkel 11

Rapportering

1. Innen seks måneder etter at portvokteren er utpekt i henhold til artikkel 3, og i samsvar med artikkel 3 nr. 10, skal den framlegge for Kommisjonen en rapport som på en detaljert og gjennomsiktig måte beskriver de tiltakene den har gjennomført for å sikre overholdelse av de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7.
2. Innen fristen som er nevnt i nr. 1, skal portvokteren offentliggjøre og framlegge for Kommisjonen et ikke-fortrolig sammendrag av den rapporten.

Portvokteren skal ajourføre rapporten og det ikke-fortrolige sammendraget minst én gang i året.

Kommisjonen skal på sitt nettsted gjøre en lenke til det ikke-fortrolige sammendraget tilgjengelig.

Artikkel 12

Oppdatering av portvokters forpliktelser

1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 49 for å utfylle denne forordningen med hensyn til forpliktelsene fastsatt i artikkel 5 og 6. Disse delegerte rettsaktene skal baseres på en markedsundersøkelse i henhold til artikkel 19, som har fastslått at det er behov for å ajourføre disse forpliktelsene for å håndtere praksiser som begrenser den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester, eller som er urimelige på samme måte som den praksisen som er omfattet av forpliktelsene fastsatt i artikkel 5 og 6.

2. Virkeområdet for en delegert rettsakt vedtatt i henhold til nr. 1 skal være begrenset til

- a) utvidelse av en forpliktelse som gjelder bare for visse sentrale plattformtjenester, til andre sentrale plattformtjenester som er oppført i artikkel 2 nr. 2,
- b) utvidelse av en forpliktelse som er til nytte for visse bedriftsbrukere eller sluttbrukere, slik at den gagnar andre bedriftsbrukere eller sluttbrukere,
- c) presisering av hvordan de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5 og 6, skal oppfylles av portvokterne for å sikre effektiv overholdelse av disse forpliktelsene,
- d) utvidelse av en forpliktelse som gjelder bare for visse tjenester som ytes sammen med eller som støtte for sentrale plattformtjenester, til andre tjenester som ytes sammen med eller som støtte for sentrale plattformtjenester,
- e) utvidelse av en forpliktelse som gjelder bare for visse typer data, til også å gjelde for andre typer data,
- f) tilføyelse av ytterligere vilkår dersom en forpliktelse pålegger visse vilkår for en portvokters atferd, eller
- g) anvendelse av en forpliktelse som regulerer forholdet mellom en rekke av portvokterens sentrale plattformtjenester, på forholdet mellom en sentral plattformtjeneste og andre av portvokterens tjenester.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 49 for å endre denne forordningen med hensyn til den listen over grunnleggende funksjoner som er omhandlet i artikkel 7 nr. 2, ved å tilføye eller fjerne funksjoner i nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester.

Disse delegerte rettsaktene skal baseres på en markedsundersøkelse i henhold til artikkel 19, som har fastslått at det er behov for å ajourføre disse forpliktelsene for å håndtere praksis som begrenser den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester, eller som er urimelige på samme måte som den praksisen som er omfattet av forpliktelsene fastsatt i artikkel 7.

4. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 49 for å utfylle denne forordningen når det gjelder forpliktelsene i artikkel 7 ved å presisere hvordan disse forpliktelsene skal oppfylles for å sikre effektiv overholdelse av dem. Disse delegerte rettsaktene skal baseres på en markedsundersøkelse i henhold til artikkel 19, som har fastslått at det er behov for å ajourføre disse forpliktelsene for å håndtere praksiser som begrenser den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester, eller som er urimelige på samme måte som de praksisene som er omfattet av forpliktelsene fastsatt i artikkel 7.

5. En praksis som omhandlet i nr. 1, 3 og 4 anses for å begrense den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester eller være urimelig dersom

- a) praksisen utøves av portvoktere og kan hindre innovasjon og begrense valgmulighetene for bedriftsbrukere og sluttbrukere fordi den
 - i) varig påvirker eller kan varig påvirke den frie markedsadgangen for en sentral plattformtjeneste eller andre tjenester i den digitale sektoren som følge av etablering eller styrking av hindringer for markedsadgang for andre foretak eller hindringer for utvidelse for ytere av en sentral plattformtjeneste eller andre tjenester i den digitale sektoren, eller
 - ii) hindrer andre operatører i å ha samme tilgang som portvokteren til viktige inndata, eller
- b) det er en ubalanse mellom bedriftsbrukeres rettigheter og forpliktelser, og portvokteren oppnår en fordel fra bedriftsbrukerne som ikke står i rimelig forhold til den tjenesten som den portvokteren yter til disse bedriftsbrukerne.

Artikkel 13

Tiltak mot omgåelse

1. Et foretak som yter sentrale plattformtjenester, skal ikke segmentere, dele, underinnde, fragmentere eller splitte opp disse tjenestene ved hjelp av avtalemessige, kommersielle, tekniske eller andre midler for å omgå de kvantitative tersklene i artikkel 3 nr. 2. Ingen slike praksiser i et foretak skal hindre at Kommisjonen utpeker foretaket som portvokter i henhold til artikkel 3 nr. 4.
2. Når Kommisjonen mistenker at et foretak som yter sentrale plattformtjenester, utøver en praksis som omhandlet i nr. 1, kan den fra dette foretaket kreve all informasjon som den anser nødvendig for å avgjøre om foretaket har utøvd en slik praksis.
3. Portvokteren skal sikre at forpliktelsene i artikkel 5, 6 og 7 overholdes fullt ut og effektivt.
4. Portvokteren skal ikke opptre på en måte som undergraver effektiv overholdelse av forpliktelsene i artikkel 5, 6 og 7, uansett om denne atferden er av avtalemessig, kommersiell eller teknisk art eller av enhver annen art eller består i bruk av atferdsmessige teknikker eller grensesnittdesign.
5. Dersom det kreves samtykke til innsamling, behandling, kryssbruk og deling av personopplysninger for å sikre overholdelse av denne forordningen, skal en portvokter ta de nødvendige skrittene enten for å gjøre det mulig for bedriftsbrukere direkte å innhente det påkrevde samtykket til behandlingen, dersom dette samtykket kreves i henhold til forordning (EU) 2016/679 eller direktiv 2002/58/EF, eller for på andre måter å overholde Unionens regler og prinsipper for vern av personopplysninger og personvern, inkludert ved å gi bedriftsbrukere tilgang til behørig anonymiserte data dersom det er relevant. Portvokteren skal ikke gjøre bedriftsbrukerens innhenting av dette samtykket mer krevende enn for sine egne tjenester.
6. Portvokteren skal ikke forringe vilkårene for eller kvaliteten på noen av de sentrale plattformtjenestene som ytes til bedriftsbrukere eller sluttbrukere som benytter seg av de rettighetene eller valgmulighetene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7, eller gjøre utøvelsen av disse rettighetene eller valgmulighetene urimelig vanskelig, inkludert ved å tilby sluttbrukeren valgmuligheter på en ikke-nøytral måte eller undergrave sluttbrukeres eller bedriftsbrukeres autonomi, beslutningstaking eller frie valg gjennom den måten et brukergrensesnitt eller deler av det er strukturert, utformet, fungerer eller betjenes på.
7. Dersom portvokteren omgår eller prøver å omgå noen av forpliktelsene i artikkel 5, 6 eller 7 på en måte som er beskrevet i nr. 4, 5 og 6 i denne artikkelen, kan Kommisjonen innlede en prosedyre i henhold til artikkel 20 og vedta en gjennomføringsrettsakt som omhandlet i artikkel 8 nr. 2 for å presisere hvilke tiltak portvokteren skal gjennomføre.
8. Nr. 6 i denne artikkelen berører ikke Kommisjonens myndighet i henhold til artikkel 29, 30 og 31.

Artikkel 14

Forpliktelse til å informere om foretakssammenslutninger

1. En portvokter skal underrette Kommisjonen om enhver planlagt foretakssammenslutning som omhandlet i artikkel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004, dersom de fusjonerende enhetene eller målet for foretakssammenslutningen yter sentrale plattformtjenester eller andre tjenester i den digitale sektoren eller muliggjør innsamling av data, uavhengig av om den skal meldes til Kommisjonen i henhold til nevnte forordning eller til en vedkommende nasjonal konkurransemyndighet i henhold til nasjonale fusjonsregler.

En portvokter skal underrette Kommisjonen om en slik foretakssammenslutning før den gjennomføres og etter at avtalen er inngått, overtakelsestilbudet er offentliggjort eller en kontrollerende andel er ervervet.

2. Portvokterens underretning i henhold til nr. 1 skal inneholde minst en beskrivelse av de foretakene som berøres av foretakssammenslutningen, deres årlige omsetning i Unionen og på verdensplan, deres aktivitetsområder, inkludert aktiviteter direkte knyttet til foretakssammenslutningen, og avtalens transaksjonsverdi eller et estimat for den, sammen med et sammendrag av foretakssammenslutningen, inkludert dens art og begrunnelse, og en liste over de medlemsstatene som er berørt av foretakssammenslutningen.

Portvokterens underretning skal også for eventuelle relevante sentrale plattformtjenester angi henholdsvis den årlige omsetningen i Unionen, antallet av årlige aktive bedriftsbrukere og antallet av månedlige aktive sluttbrukere.

3. Dersom ytterligere sentrale plattformtjenester etter en foretakssammenslutning som omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen hver for seg oppfyller tersklene i artikkel 3 nr. 2 bokstav b), skal den berørte portvokteren underrette Kommisjonen om dette innen to måneder etter gjennomføringen av foretakssammenslutningen og gi Kommisjonen informasjonen omhandlet i artikkel 3 nr. 2.

4. Kommisjonen skal underrette medlemsstatenes vedkommende myndigheter om enhver informasjon som mottas i henhold til nr. 1, og hvert år offentliggjøre listen over de ervervene som portvoktere har underrettet den om i henhold til nevnte nummer.

Kommisjonen skal ta behørig hensyn til foretakenes berettigede interesse i å beskytte sine forretningshemmeligheter.

5. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter kan bruke den informasjonen som de mottar i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, til å anmode Kommisjonen om å behandle foretakssammenslutningen i henhold til artikkel 22 i forordning (EF) nr. 139/2004.

Artikkel 15

Forpliktelse til revisjon

1. Innen seks måneder etter at en portvokter er utpekt i henhold til artikkel 3, skal den framlegge for Kommisjonen en uavhengig revidert beskrivelse av eventuelle teknikker for profilering av forbrukere som portvokteren anvender på eller på tvers av de av dens sentrale plattformtjenester som er oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9. Kommisjonen skal oversende den reviderte beskrivelsen til EUs personvernråd.

2. Kommisjonen kan vedta en gjennomføringsrettsakt som omhandlet i artikkel 46 nr. 1 bokstav g) for å utvikle metoden og prosedyren for revisjonen.

3. Portvokteren skal offentliggjøre en oversikt over den reviderte beskrivelsen som er omhandlet i nr. 1. I den forbindelse skal portvokteren være berettiget til å ta hensyn til behovet for å beskytte sine forretningshemmeligheter. Portvokteren skal ajourføre beskrivelsen og oversikten minst én gang i året.

KAPITTEL IV

MARKEDSUNDERSØKELSE

Artikkel 16

Innledning av en markedsundersøkelse

1. Når Kommisjonen har til hensikt å gjennomføre en markedsundersøkelse med sikte på eventuell vedtakelse av beslutninger i henhold til artikkel 17, 18 og 19, skal den vedta en beslutning om å innlede en markedsundersøkelse.

2. Uten hensyn til nr. 1 kan Kommisjonen utøve sin undersøkelsesmyndighet i henhold til denne forordningen før den innleder en markedsundersøkelse i henhold til nevnte nummer.

3. Beslutningen nevnt i nr. 1 skal presisere
 - a) datoen for innledningen av markedsundersøkelsen,
 - b) beskrivelsen av det spørsmålet som markedsundersøkelsen gjelder,
 - c) markedsundersøkelsens formål.
4. Kommisjonen kan gjenoppta en markedsundersøkelse som den har avsluttet, dersom
 - a) de faktiske forholdene som lå til grunn for en beslutning vedtatt i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, er blitt vesentlig endret, eller
 - b) beslutningen som ble vedtatt i henhold til artikkel 17, 18 eller 19, var basert på ufullstendig, uriktig eller villedende informasjon.
5. Kommisjonen kan be en eller flere nasjonale vedkommende myndigheter om å bistå den i markedsundersøkelsen.

Artikkel 17

Markedsundersøkelse med sikte på utpeking av portvoktere

1. Kommisjonen kan gjennomføre en markedsundersøkelse med sikte på å undersøke om et foretak som yter sentrale plattformtjenester, bør utpekes som portvokter i henhold til artikkel 3 nr. 8, eller med sikte på å identifisere hvilke sentrale plattformtjenester som skal oppføres i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9. Kommisjonen skal bestrebe seg på å avslutte markedsundersøkelsen innen tolv måneder etter datoen nevnt i artikkel 16 nr. 3 bokstav a). For å avslutte markedsundersøkelsen skal Kommisjonen vedta en gjennomføringsrettsakt som redegjør for beslutningen. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2.
2. I forbindelse med en markedsundersøkelse i henhold til nr. 1 i denne artikkelen skal Kommisjonen bestrebe seg på å meddele sine foreløpige funn til det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, innen seks måneder etter datoen nevnt i artikkel 16 nr. 3 bokstav a). I de foreløpige funnene skal Kommisjonen redegjøre for om den anser det hensiktsmessig at dette foretaket midlertidig utpekes som portvokter i henhold til artikkel 3 nr. 8, og at de relevante sentrale plattformtjenestene oppføres i henhold til artikkel 3 nr. 9.
3. Dersom foretaket som yter sentrale plattformtjenester, oppfyller tersklene i artikkel 3 nr. 2, men i samsvar med artikkel 3 nr. 5 har framsatt tilstrekkelig underbygde argumenter som klart har skapt tvil om formodningen i artikkel 3 nr. 2, skal Kommisjonen bestrebe seg på å avslutte markedsundersøkelsen innen fem måneder etter datoen nevnt i artikkel 16 nr. 3 bokstav a).

I så fall skal Kommisjonen bestrebe seg på å meddele sine foreløpige funn i henhold til nr. 2 i denne artikkelen til det berørte foretaket innen tre måneder etter datoen nevnt i artikkel 16 nr. 3 bokstav a).

4. Når Kommisjonen i henhold til artikkel 3 nr. 8 utpeker som portvokter et foretak som yter sentrale plattformtjenester, og som ennå ikke har en fast forankret og varig stilling i sine aktiviteter, men forventes å få en slik stilling i nær framtid, kan den erklære at bare en eller flere av de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5 nr. 3–6 og artikkel 6 nr. 4, 7, 9, 10 og 13, skal få anvendelse på denne portvokteren som nærmere angitt i beslutningen om utpeking. Kommisjonen skal erklære bare de forpliktelsene anvendelige som er hensiktsmessige og nødvendige for å hindre at den berørte portvokteren ved hjelp av urimelige midler oppnår en fast forankret og varig stilling i sine aktiviteter. Kommisjonen skal gjennomgå en slik utpeking i samsvar med prosedyren fastsatt i artikkel 4.

*Artikkel 18***Markedsundersøkelse av systematisk manglende overholdelse**

1. Kommisjonen kan gjennomføre en markedsundersøkelse med sikte på å undersøke om en portvokter har utøvd systematisk manglende overholdelse. Kommisjonen skal avslutte markedsundersøkelsen innen tolv måneder etter datoen nevnt i artikkel 16 nr. 3 bokstav a). Dersom markedsundersøkelsen viser at en portvokter systematisk har overtrådt en eller flere av de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 eller 7, og har opprettholdt, styrket eller utvidet sin portvokterstilling med hensyn til de kravene som er fastsatt i artikkel 3 nr. 1, kan Kommisjonen vedta en gjennomføringsrettsakt som pålegger en slik portvokter ethvert atferdsmessig eller strukturelt avhjelpende tiltak som er forholdsmessig og nødvendig for å sikre effektiv overholdelse av denne forordningen. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2.
2. Det avhjelpende tiltaket som pålegges i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, kan i det omfang et slikt avhjelpende tiltak er forholdsmessig og nødvendig for å opprettholde eller gjenopprette rettferdighet og fri markedsadgang som påvirket av den systematiske manglende overholdelsen, i en begrenset periode omfatte et forbud mot at portvokteren inngår i en foretakssammenslutning som omhandlet i artikkel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004 knyttet til de sentrale plattformtjenestene eller andre tjenester som ytes i den digitale sektoren eller muliggjør innsamling av data som påvirkes av den systematisk manglende overholdelsen.
3. En portvokter skal anses å ha utøvd systematisk manglende overholdelse av de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7, dersom Kommisjonen har utstedt minst tre beslutninger om manglende overholdelse i henhold til artikkel 29 overfor en portvokter i forbindelse med en av dennes sentrale plattformtjenester i løpet av en periode på åtte år før vedtakelsen av beslutningen om å innlede en markedsundersøkelse med sikte på eventuell vedtakelse av en beslutning i henhold til denne artikkelen.
4. Kommisjonen skal meddele sine foreløpige funn til den berørte portvokteren innen seks måneder etter datoen nevnt i artikkel 16 nr. 3 bokstav a). Kommisjonen skal i sine foreløpige funn redegjøre for om den foreløpig anser at vilkårene i nr. 1 i denne artikkelen er oppfylt, og hvilke avhjelpende tiltak den foreløpig anser som nødvendige og forholdsmessige.
5. For å gjøre det mulig for interesserte tredjeparter effektivt å framlegge merknader skal Kommisjonen, samtidig som den meddeler sine foreløpige funn til portvokteren i henhold til nr. 4 eller så snart som mulig deretter, offentliggjøre et ikke-fortrolig sammendrag av saken og de avhjelpende tiltakene den overveier å treffe. Kommisjonen skal fastsette en rimelig frist for å framlegge slike merknader.
6. Dersom Kommisjonen har til hensikt å vedta en beslutning i henhold til nr. 1 i denne artikkelen ved å gjøre tilsagn gitt av portvokteren i henhold til artikkel 25 bindende, skal den offentliggjøre et ikke-fortrolig sammendrag av saken og tilsagnenes hovedinnhold. Interesserte tredjeparter kan framlegge sine merknader innen en rimelig frist som fastsettes av Kommisjonen.
7. Mens markedsundersøkelsen pågår, kan Kommisjonen forlenge dens varighet dersom en slik forlengelse er berettiget av objektive grunner og er forholdsmessig. Forlengelsen kan gjelde fristen for Kommisjonens framlegging av sine foreløpige funn, eller fristen for vedtakelsen av den endelige beslutningen. Den samlede varigheten av eventuelle forlengelser i henhold til dette nummeret skal ikke overstige seks måneder.
8. For å sikre portvokterens effektive overholdelse av de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7, skal Kommisjonen regelmessig gjennomgå de avhjelpende tiltakene som den pålegger i samsvar med nr. 1 og 2 i denne artikkelen. Kommisjonen skal ha rett til å endre disse avhjelpende tiltakene dersom den etter en ny markedsundersøkelse anser at de ikke er effektive.

Artikkel 19

Markedsundersøkelse av nye tjenester og ny praksis

1. Kommisjonen kan gjennomføre en markedsundersøkelse med sikte på å undersøke om en eller flere tjenester innenfor den digitale sektoren bør tilføyes på listen over sentrale plattformtjenester fastsatt i artikkel 2 nr. 2, eller med sikte på å avdekke praksis som begrenser den frie markedsadgangen for sentrale plattformtjenester, eller som er urimelig, og som ikke effektivt håndteres av denne forordningen. I sin vurdering skal Kommisjonen ta hensyn til eventuelle relevante resultater av prosedyrer i henhold til artikkel 101 og 102 i TEUV knyttet til digitale markeder samt til enhver annen relevant utvikling.
2. Når Kommisjonen gjennomfører en markedsundersøkelse i henhold til nr. 1, kan den rådføre seg med tredjeparter, inkludert bedriftsbrukere og sluttbrukere av de tjenestene i den digitale sektoren som undersøkes, og bedriftsbrukere og sluttbrukere som er gjenstand for den praksisen som undersøkes.
3. Kommisjonen skal offentliggjøre sine konklusjoner i en rapport innen 18 måneder etter datoen nevnt i artikkel 16 nr. 3 bokstav a).

Rapporten skal oversendes til Europaparlamentet og Rådet og eventuelt ledsages av

- a) et lovgivningsforslag om endring av denne forordningen med sikte på å tilføye ytterligere tjenester i den digitale sektoren på listen over sentrale plattformtjenester fastsatt i artikkel 2 nr. 2, eller tilføye nye forpliktelser i kapittel III eller
- b) et utkast til delegert rettsakt som utfyller denne forordningen med hensyn til de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5 og 6, eller et utkast til delegert rettsakt som endrer eller utfyller denne forordningen med hensyn til de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 7, som omhandlet i artikkel 12.

I lovgivningsforslaget om endring av denne forordningen i henhold til andre ledd bokstav a) kan det også, dersom det er hensiktsmessig, foreslås at eksisterende tjenester fjernes fra listen over sentrale plattformtjenester i artikkel 2 nr. 2, eller at eksisterende forpliktelser fjernes fra artikkel 5, 6 eller 7.

KAPITTEL V

UNDERSØKELSES-, HÅNDHEVINGS- OG OVERVÅKINGSMYNDIGHET

Artikkel 20

Innledning av prosedyre

1. Dersom Kommisjonen har til hensikt å innlede prosedyre med sikte på eventuell vedtakelse av beslutninger i henhold til artikkel 8, 29 og 30, skal den vedta en beslutning om innledning av en prosedyre.
2. Uten hensyn til nr. 1 kan Kommisjonen utøve sin undersøkelsesmyndighet i henhold til denne forordningen før den innleder en prosedyre i henhold til nevnte nummer.

Artikkel 21

Anmodninger om informasjon

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen kan Kommisjonen, ved en enkel anmodning eller ved beslutning, kreve at foretak og sammenslutninger av foretak framlegger all nødvendig informasjon. Kommisjonen kan også ved en enkel anmodning eller ved beslutning kreve tilgang til foretaks eventuelle data og algoritmer og informasjon om testing samt anmode om forklaringer knyttet til disse.

2. Når Kommisjonen sender en enkel anmodning om informasjon til et foretak eller en sammenslutning av foretak, skal den angi det rettslige grunnlag for og formålet med anmodningen, angi hvilken informasjon som kreves, og fastsette fristen for framlegging av informasjonen samt overtredelsesgebyrene omhandlet i artikkel 30 for framlegging av ufullstendige, uriktige eller villedende opplysninger eller forklaringer.

3. Når Kommisjonen ved beslutning krever at foretak og sammenslutninger av foretak framlegger informasjon, skal den angi det rettslige grunnlag for og formålet med anmodningen, angi hvilken informasjon som kreves, og fastsette fristen for framlegging av informasjonen. Når Kommisjonen pålegger foretak å gi tilgang til eventuelle data, algoritmer og informasjon om testing, skal den angi formålet for anmodningen og fastsette fristen for framlegging. Den skal også vise til overtredelsesgebyrene fastsatt i artikkel 30 samt vise til eller ilegge tvangsmultene fastsatt i artikkel 31. Den skal videre vise til retten til å bringe beslutningen inn for Domstolen.

4. Foretakene eller sammenslutningene av foretak eller deres representanter skal gi den informasjonen som det anmodes om, på vegne av det berørte foretaket eller den berørte sammenslutningen av foretak. Advokater med behørig fullmakt kan gi informasjonen på vegne av sine klienter. Klientene har det fulle ansvar dersom informasjonen som gis, er ufullstendig, uriktig eller villedende.

5. På Kommisjonens anmodning skal medlemsstatenes vedkommende myndigheter gi Kommisjonen all informasjon de har som er nødvendig for å utføre de oppgavene den er pålagt ved denne forordningen.

Artikkel 22

Myndighet til å foreta utspøringer og innhente uttalelser

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen kan Kommisjonen foreta utspøringer av enhver fysisk eller juridisk person som samtykker i det, for å samle inn informasjon som gjelder gjenstanden for en undersøkelse. Kommisjonen skal ha rett til å gjøre opptak av slike utspøringer ved hjelp av et hvilket som helst teknisk middel.

2. Når en utspørring i henhold til nr. 1 gjennomføres i et foretaks lokaler, skal Kommisjonen underrette den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, og på hvis territorium utspørringen finner sted, om dette. Dersom nevnte myndighet ber om det, kan dens tjenestemenn bistå de tjenestemennene og andre ledsagende personer som har fullmakt fra Kommisjonen til å foreta utspørringen.

Artikkel 23

Myndighet til å utføre inspeksjoner

1. Kommisjonen kan, for å utføre de oppgavene den er pålagt ved denne forordningen, utføre alle nødvendige inspeksjoner i et foretak eller en sammenslutning av foretak.

2. De tjenestemennene og andre ledsagende personer som har fullmakt fra Kommisjonen til å utføre en inspeksjon, har myndighet til

- a) å få adgang til alle lokalene, eiendommene og transportmidlene til foretak og sammenslutninger av foretak,
- b) å kontrollere regnskapsbøker og andre forretningsdokumenter, uansett hvilket medium de er lagret på,
- c) å ta eller få alle former for kopier eller utdrag av slike regnskapsbøker eller forretningsdokumenter,
- d) å kreve at foretaket eller sammenslutningen av foretak gir tilgang til og forklaringer knyttet til sin organisasjon, sin virkemåte, sitt IT-system, sine algoritmer, sin databehandling og sin forretningspraksis, og registrerer eller dokumenterer de avgitte forklaringene med et hvilket som helst teknisk middel,
- e) å forsegle alle forretningslokaler og regnskapsbøker eller forretningsdokumenter i det tidsrommet og i det omfanget som er nødvendig for inspeksjonen,

- f) å anmode representanter for eller medarbeidere i foretaket eller sammenslutningen av foretak om forklaringer om faktiske forhold eller dokumenter knyttet til inspeksjonens gjenstand og formål, og protokollføre svarene deres med et hvilket som helst teknisk middel.

3. For å utføre inspeksjoner kan Kommisjonen anmode om bistand fra revisorer eller eksperter som er utpekt av Kommisjonen i henhold til artikkel 26 nr. 2, samt bistand fra den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, og på hvis territorium inspeksjonen skal utføres.

4. Under inspeksjoner kan Kommisjonen, revisorer eller eksperter som er utpekt av den, og den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, og på hvis territorium inspeksjonen skal utføres, kreve at foretaket eller sammenslutningen av foretak gir tilgang til og forklaringer knyttet til sin organisasjon, sin virksomhet, sitt IT-system, sine algoritmer, sin databehandling og sin forretningsførsel. Kommisjonen og revisorer eller eksperter som er utpekt av den, og den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, og på hvis territorium inspeksjonen skal utføres, kan rette spørsmål til enhver representant eller ansatt.

5. De tjenestemennene og andre ledsagende personer som har fullmakt fra Kommisjonen til å utføre en inspeksjon, skal utøve sin myndighet etter framlegging av en skriftlig fullmakt der inspeksjonens gjenstand og formål oppgis, og der det vises til at overtredelsesgebyrene fastsatt i artikkel 30 får anvendelse dersom de regnskapsbøkene eller andre forretningsdokumenter som kreves, ikke framlegges i sin helhet, eller svarene på spørsmålene i henhold til nr. 2 og 4 i denne artikkelen er uriktige eller villedende. I god tid før inspeksjonen skal Kommisjonen underrette den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, og på hvis territorium inspeksjonen skal utføres.

6. Foretak og sammenslutninger av foretak er forpliktet til å underlegge seg en inspeksjon som er vedtatt ved en kommisjonsbeslutning. Beslutningen skal angi inspeksjonens gjenstand og formål, fastsette hvilken dag inspeksjonen skal innledes, og vise til overtredelsesgebyrene og tvangsmulktene fastsatt i henholdsvis artikkel 30 og 31 samt til retten til å bringe denne beslutningen inn for Domstolen.

7. Tjenestemenn fra og andre personer som har fullmakt fra eller er utpekt av den nasjonale vedkommende myndigheten i medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, og på hvis territorium inspeksjonen skal utføres, skal etter anmodning fra nevnte myndighet eller Kommisjonen aktivt bistå tjenestemennene og andre ledsagende personer som har fullmakt fra Kommisjonen. For dette formålet skal de ha den myndigheten som er fastsatt i nr. 2 og 4 i denne artikkelen.

8. Når de tjenestemennene og de andre ledsagende personene som har fullmakt fra Kommisjonen, fastslår at et foretak eller en sammenslutning av foretak motsetter seg en inspeksjon som er pålagt i henhold til denne artikkelen, skal den berørte medlemsstaten yte den bistanden som er nødvendig for at de skal kunne utføre inspeksjonen, og ved behov anmode om bistand fra ordensmakten eller en tilsvarende myndighet.

9. Dersom bistanden omhandlet i nr. 8 i denne artikkelen i henhold til nasjonale regler krever tillatelse fra en rettsmyndighet, skal Kommisjonen eller den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, eller tjenestemenn som har fullmakt fra disse myndighetene, anmode om slik tillatelse. Det kan også søkes om slik tillatelse som et forebyggende tiltak.

10. Når det søkes om tillatelsen omhandlet i nr. 9 i denne artikkelen, skal den nasjonale rettsmyndigheten kontrollere om Kommisjonens beslutning er autentisk og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til inspeksjonens gjenstand. Når den kontrollerer om tvangsmidlene er forholdsmessige, kan den nasjonale rettsmyndigheten direkte eller gjennom medlemsstatens vedkommende myndighet som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, anmode Kommisjonen om nærmere forklaringer, særlig om hvilke grunner Kommisjonen har til å mistenke at det foreligger en overtredelse av denne forordningen, hvor alvorlig den antatte overtredelsen er, og på hvilken måte det berørte foretaket har medvirket. Den nasjonale rettsmyndigheten kan likevel verken prøve nødvendigheten av inspeksjonen eller kreve å få den informasjonen som finnes i Kommisjonens dokumenter. Det er Domstolens oppgave å prøve lovligheten av Kommisjonens beslutning.

Artikkel 24

Midlertidige tiltak

I hastetilfeller på grunn av risikoen for alvorlig og uopprettelig skade for portvokters bedriftsbrukere eller sluttbrukere kan Kommisjonen vedta en gjennomføringsrettsakt som pålegger en portvokter midlertidige tiltak på grunnlag av en umiddelbar konstatering av en overtredelse av artikkel 5, 6 eller 7. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas bare i forbindelse med en prosedyre som er innledet med sikte på eventuell vedtakelse av en beslutning om manglende overholdelse i henhold til artikkel 29 nr. 1. En beslutning i henhold til nr. 1 får anvendelse bare i et bestemt tidsrom og kan fornyes i det omfang dette er nødvendig og hensiktsmessig. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2.

Artikkel 25

Tilsagn

1. Dersom den berørte portvokteren under en prosedyre i henhold til artikkel 18 gir tilsagn om at de relevante sentrale plattformtjenestene vil sikre overholdelse av forpliktelsene fastsatt i artikkel 5, 6 og 7, kan Kommisjonen vedta en gjennomføringsrettsakt som gjør disse tilsagnene bindende for den portvokteren og erklære at det ikke er ytterligere grunn til å gripe inn. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2.
2. Kommisjonen kan etter anmodning eller på eget initiativ ved beslutning gjenåpne den relevante prosedyren dersom
 - a) de faktiske forholdene som lå til grunn for beslutningen, er blitt endret,
 - b) den berørte portvokteren handler i strid med sine tilsagn,
 - c) beslutningen ble tatt på grunnlag av ufullstendig, uriktig eller villedende informasjon fra partene,
 - d) tilsagnene ikke er effektive.
3. Dersom Kommisjonen anser at de tilsagnene som den berørte portvokteren har gitt, ikke kan sikre effektiv overholdelse av de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7, skal den redegjøre for grunnene til ikke å gjøre disse tilsagnene bindende i beslutningen om å avslutte den relevante prosedyren.

Artikkel 26

Overvåking av forpliktelser og tiltak

1. Kommisjonen skal treffe de nødvendige tiltakene for å overvåke effektiv gjennomføring og overholdelse av de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7, og de beslutningene som treffes i henhold til artikkel 8, 18, 24, 25 og 29. Disse tiltakene kan særlig omfatte innføring av en forpliktelse for portvokteren til å oppbevare alle dokumenter som anses som relevante med sikte på å vurdere gjennomføringen og overholdelsen av nevnte forpliktelser og beslutninger.
2. Tiltakene i henhold til nr. 1 kan omfatte utnevning av uavhengige eksterne eksperter og revisorer samt tjenestemenn fra medlemsstatenes nasjonale vedkommende myndigheter, for å bistå Kommisjonen med overvåking av forpliktelsene og tiltakene og stille særlig ekspertise eller kunnskap til rådighet for Kommisjonen.

Artikkel 27

Informasjon fra tredjeparter

1. Enhver tredjepart, inkludert bedriftsbrukere, konkurrenter eller sluttbrukere av de sentrale plattformtjenestene oppført i beslutningen om utpeking i henhold til artikkel 3 nr. 9, samt deres representanter, kan underrette den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, eller Kommisjonen direkte om enhver praksis eller atferd fra portvokters side som omfattes av denne forordningens virkeområde.

2. Den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, og Kommisjonen har full frihet med hensyn til hvilke tiltak som er hensiktsmessige, og er ikke forpliktet til å følge opp den mottatte informasjonen.

3. Dersom den nasjonale vedkommende myndigheten i den medlemsstaten som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, på grunnlag av den informasjonen som er mottatt i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, fastslår at det kan foreligge manglende overholdelse av denne forordningen, skal den overføre den informasjonen til Kommisjonen.

Artikkel 28

Funksjon for regeletterlevelse

1. Portvoktere skal opprette en funksjon for regeletterlevelse som er uavhengig av portvokterens operative funksjoner og består av en eller flere samsvarsansvarlige, inkludert lederen av funksjonen for regeletterlevelse.

2. Portvokteren skal sikre at funksjonen for regeletterlevelse omhandlet i nr. 1 har tilstrekkelig myndighet, status og ressurser samt tilgang til portvokterens ledelsesorgan til at den kan overvåke at portvokteren overholder denne forordningen.

3. Portvokterens ledelsesorgan skal sikre at samsvarsansvarlige som utpekes i henhold til nr. 1, har de nødvendige faglige kvalifikasjonene og den nødvendige kunnskapen, erfaringen og evnen til at de kan utføre de oppgavene som er omhandlet i nr. 5.

Portvokterens ledelsesorgan skal også sikre at en slik leder av funksjonen for regeletterlevelse er en uavhengig overordnet leder med særlig ansvar for funksjonen for regeletterlevelse.

4. Lederen for funksjonen for regeletterlevelse skal rapportere direkte til portvokterens ledelsesorgan og kan ta opp problemer og advare nevnte organ dersom det oppstår risikoer for manglende overholdelse av denne forordningen, uten at dette berører det ansvaret ledelsesorganet har i sin tilsynsfunksjon og ledelsesfunksjon.

Lederen for funksjonen for regeletterlevelse skal ikke avsettes uten forhåndsgodkjenning fra portvokterens ledelsesorgan.

5. Samsvarsansvarlige som er utpekt av portvokteren i henhold til nr. 1, skal ha følgende oppgaver:

a) Organisere, overvåke og føre tilsyn med de tiltakene og aktivitetene som gjennomføres av portvokterne, og som har som formål å sikre overholdelse av denne forordningen.

b) Informere og gi råd til portvokterens ledelse og ansatte om overholdelse av denne forordningen.

c) Dersom det er relevant, overvåke overholdelsen av tilsagn som er gjort bindende i henhold til artikkel 25, uten at det berører Kommisjonens mulighet til å utpeke uavhengige eksterne eksperter i henhold til artikkel 26 nr. 2.

d) Samarbeide med Kommisjonen for denne forordningens formål.

6. Portvoktere skal meddele Kommisjonen navnet på og kontaktopplysninger for lederen av funksjonen for regeletterlevelse.

7. Portvokterens ledelsesorgan skal definere, føre tilsyn med og være ansvarlig for gjennomføringen av portvokterens ledelsesordninger som sikrer uavhengighet for funksjonen for regeletterlevelse, inkludert ansvarsfordelingen i portvokterens organisasjon og forebyggingen av interessekonflikter.

8. Ledelsesorganet skal godkjenne og regelmessig og minst én gang i året gjennomgå strategiene og politikkene for utøvelse, forvaltning og overvåking av overholdelsen av denne forordningen.

9. Ledelsesorganet skal sette av tilstrekkelig tid til forvaltning og overvåking av overholdelsen av denne forordningen. Det skal delta aktivt i beslutninger knyttet til forvaltning og håndheving av denne forordningen og sikre at det er avsatt tilstrekkelige ressurser til formålet.

Artikkel 29

Manglende overholdelse

1. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt der den fastslår manglende overholdelse («beslutningen om manglende overholdelse»), dersom den anser at en portvokter ikke overholder ett eller flere av følgende krav:

- a) En av de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 eller 7.
- b) Tiltak som er spesifisert av Kommisjonen i en beslutning vedtatt i henhold til artikkel 8 nr. 2.
- c) Avhjelpende tiltak som er pålagt i henhold til artikkel 18 nr. 1.
- d) Midlertidige tiltak som er pålagt i henhold til artikkel 24.
- e) Tilsagn som er gjort rettslig bindende i henhold til artikkel 25.

Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2.

2. Kommisjonen skal bestrebe seg på å vedta beslutningen om manglende overholdelse innen tolv måneder etter innledningen av prosedyren i henhold til artikkel 20.

3. Før Kommisjonen vedtar beslutningen om manglende overholdelse, skal den meddele sine foreløpige funn til den berørte portvokteren. Kommisjonen skal i sine foreløpige funn redegjøre for de tiltakene som den overveier å treffe, eller som den anser at portvokteren bør treffe, for å følge opp de foreløpige funnene på en effektiv måte.

4. Dersom Kommisjonen har til hensikt å vedta en beslutning om manglende overholdelse, kan den rådføre seg med tredjeparter.

5. I beslutningen om manglende overholdelse skal Kommisjonen pålegge portvokteren å opphøre med og avstå fra den manglende overholdelsen innen en hensiktsmessig frist og redegjøre for hvordan den har til hensikt å etterleve beslutningen.

6. Portvokteren skal framlegge for Kommisjonen en beskrivelse av de tiltakene som den har truffet for å sikre overholdelse av beslutningen om manglende overholdelse.

7. Dersom Kommisjonen beslutter ikke å vedta en beslutning om manglende overholdelse, skal den avslutte prosedyren ved en beslutning.

Artikkel 30

Overtredelsesgebyrer

1. I beslutningen om manglende overholdelse kan Kommisjonen pålegge en portvokter overtredelsesgebyrer på opptil 10 % av dennes samlede omsetning på verdensplan i det foregående regnskapsåret dersom den anser at portvokteren forsettlig eller uaktsomt unnlater å overholde

- a) en av forpliktelsene fastsatt i artikkel 5, 6 og 7,
- b) tiltak som er spesifisert av Kommisjonen i en beslutning vedtatt i henhold til artikkel 8 nr. 2,
- c) avhjelpende tiltak som er pålagt i henhold til artikkel 18 nr. 1,
- d) midlertidige tiltak som er pålagt i henhold til artikkel 24, eller
- e) tilsagn som er gjort rettslig bindende i henhold til artikkel 25.

2. Uten hensyn til nr. 1 i denne artikkelen kan Kommisjonen i beslutningen om manglende overholdelse pålegge en portvokter overtredelsesgebyrer på opptil 20 % av dens samlede omsetning på verdensplan i det foregående regnskapsåret, dersom den anser at en portvokter har foretatt den samme eller en lignende overtredelse av en forpliktelse fastsatt i artikkel 5, 6 eller 7 knyttet til den samme sentrale plattformtjenesten som den ble ansett å ha foretatt i en beslutning om manglende overholdelse vedtatt i de foregående åtte årene.

3. Kommisjonen kan vedta en beslutning om å ilegge foretak, inkludert portvoktere dersom det er relevant, og sammenslutninger av foretak overtredelsesgebyrer på opptil 1 % av den samlede omsetningen i foregående regnskapsår, dersom de forsettlig eller uaktsomt

- a) unnlater innen den fastsatte fristen å framlegge informasjon som er nødvendig for å vurdere utpekingen av dem som portvoktere i henhold til artikkel 3, eller gir uriktig, ufullstendig eller villedende informasjon,
- b) unnlater å overholde forpliktelsen til å underrette Kommisjonen i samsvar med artikkel 3 nr. 3,
- c) unnlater å meddele informasjon eller gir uriktig, ufullstendig eller villedende informasjon som kreves i henhold til artikkel 14,
- d) unnlater å framlegge beskrivelsen eller gir uriktig, ufullstendig eller villedende informasjon som kreves i henhold til artikkel 15,
- e) unnlater å gi tilgang til data, algoritmer eller informasjon om testing som svar på en anmodning i henhold til artikkel 21 nr. 3,
- f) unnlater å gi den informasjonen som det anmodes om, innen den fristen som er fastsatt i henhold til artikkel 21 nr. 3, eller gir uriktige, ufullstendige eller villedende opplysninger eller forklaringer som det anmodes om i henhold til artikkel 21, eller som gis i en utspørring i henhold til artikkel 22,
- g) innen en frist fastsatt av Kommisjonen unnlater å rette uriktig, ufullstendig eller villedende informasjon som en representant eller en ansatt har gitt, eller unnlater eller nekter å framlegge fullstendig informasjon om faktiske forhold knyttet til gjenstanden for og formålet med en inspeksjon i henhold til artikkel 23,
- h) nekter å underkaste seg en inspeksjon i henhold til artikkel 23,
- i) unnlater å overholde de forpliktelsene som Kommisjonen har pålagt i henhold til artikkel 26,
- j) unnlater å opprette en funksjon for regeletterlevelse i samsvar med artikkel 28, eller
- k) unnlater å overholde vilkårene for innsyn i Kommisjonens dokumenter i henhold til artikkel 34 nr. 4.

4. Ved fastsettelse av overtredelsesgebyrets størrelse skal Kommisjonen ta hensyn til alvorlighetsgrad, varighet og gjentakelse, og for overtredelsesgebyrer som ilegges i henhold til nr. 3, forsinkelse av prosedyren.

5. Dersom en sammenslutning av foretak ilegges et overtredelsesgebyr og det tas hensyn til medlemmenes omsetning på verdensplan, men sammenslutningen ikke er solvent, skal den ha plikt til å kreve bidrag fra medlemmene for å dekke overtredelsesgebyret.

Når slike bidrag ikke innbetales til sammenslutningen av foretak innen en frist fastsatt av Kommisjonen, kan Kommisjonen kreve at overtredelsesgebyret betales direkte av hvilket som helst av de foretakene hvis representanter var medlemmer av sammenslutningens berørte beslutningsorganer.

Etter å ha krevd betaling i samsvar med andre ledd kan Kommisjonen kreve restbeløpet betalt av ethvert medlem av sammenslutningen av foretak, dersom det er nødvendig for å sikre full betaling av overtredelsesgebyret.

Kommisjonen skal imidlertid ikke kreve betaling i henhold til andre eller tredje ledd fra foretak som viser at de ikke har gjennomført beslutningen til sammenslutningen av foretak som overtrådte denne forordningen, og enten ikke var klar over at den fantes eller aktivt tok avstand fra den før Kommisjonen innledet prosedyre i henhold til artikkel 20.

Hvert foretaks økonomiske ansvar med hensyn til betaling av overtredelsesgebyret skal ikke overstige 10 % av dets samlede omsetning i foregående regnskapsår.

Artikkel 31

Tvangsmulfter

1. Kommisjonen kan vedta en beslutning om å ilegge foretak, inkludert portvoktere dersom det er relevant, og sammenslutninger av foretak tvangsmulfter på opptil 5 % av den gjennomsnittlige daglige omsetningen på verdensplan i foregående regnskapsår per dag regnet fra den datoen som er fastsatt i beslutningen, for å tvinge dem til å

- a) overholde de tiltakene som er spesifisert av Kommisjonen i en beslutning vedtatt i henhold til artikkel 8 nr. 2,
- b) etterkomme beslutningen i henhold til artikkel 18 nr. 1,
- c) gi korrekt og fullstendig informasjon innen den fristen som er fastsatt i en anmodning om informasjon framsatt ved en beslutning i henhold til artikkel 21,
- d) sikre tilgang til databaser, algoritmer og informasjon om testing som svar på en anmodning i henhold til artikkel 21 nr. 3, og gi forklaringer på dem som kreves i en beslutning i henhold til artikkel 21,
- e) underkaste seg en inspeksjon som er pålagt ved beslutning i henhold til artikkel 23,
- f) overholde en beslutning om midlertidige tiltak i henhold til artikkel 24,
- g) overholde et tilsagn som er gjort rettslig bindende ved en beslutning i henhold til artikkel 25 nr. 1,
- h) overholde en beslutning i henhold til artikkel 29 nr. 1.

2. Når foretakene eller sammenslutningene av foretak har overholdt den forpliktelsen som tvangsmulften ble ilagt for, kan Kommisjonen vedta en gjennomføringsrettsakt som fastsetter den endelige tvangsmulften til et lavere beløp enn det som ville følge av den opprinnelige beslutningen. Nevnte gjennomføringsrettsakt skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2.

Artikkel 32

Foreldelsesfrister for ilegging av sanksjoner

- 1. Den myndigheten som er tillagt Kommisjonen ved artikkel 30 og 31, skal ha en foreldelsesfrist på fem år.
- 2. Tiden skal begynne å løpe fra den dagen overtredelsen begås. Ved fortsatte eller gjentatte overtredelser skal imidlertid tiden begynne å løpe fra den dagen overtredelsen opphører.
- 3. Foreldelsesfristen for å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulfter avbrytes når Kommisjonen treffer tiltak med henblikk på å undersøke eller rettsforfølge en overtredelse. Avbrytelse av foreldelsen får virkning fra den datoen tiltaket blir meddelt minst ett foretak eller en sammenslutning av foretak som har deltatt i overtredelsen. Tiltak som avbryter foreldelsen, skal blant annet være

- a) Kommisjonens anmodninger om informasjon,
 - b) at Kommisjonen gir sine tjenestemenn skriftlig fullmakt til å gjennomføre inspeksjoner,
 - c) Kommisjonens innledning av en prosedyre i henhold til artikkel 20.
4. Etter hver avbrytelse skal foreldelsesfristen begynne å løpe på nytt. Foreldelse skal imidlertid inntre senest den dagen et tidsrom som er dobbelt så langt som foreldelsesfristen, har utløpt uten at Kommisjonen har ilagt overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt. Denne perioden skal forlenges med det tidsrommet foreldelsesfristen er midlertidig utsatt i samsvar med nr. 5.
5. Foreldelsesfristen for ilegging av overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt skal utsettes så lenge Kommisjonens beslutning behandles av Domstolen.

Artikkel 33

Foreldelsesfrister for håndheving av sanksjoner

- 1. Kommisjonens myndighet til å håndheve beslutninger som er truffet i henhold til artikkel 30 og 31, skal ha en foreldelsesfrist på fem år.
- 2. Foreldelsesfristen regnes fra den dagen beslutningen blir endelig.
- 3. Foreldelsesfristen for håndheving av sanksjoner skal avbrytes
 - a) ved underretning om en beslutning der overtredelsesgebyrets eller tvangsmulktens opprinnelige beløp blir endret, eller der en anmodning om slik endring blir avslått, eller
 - b) ved ethvert tiltak som treffes av Kommisjonen eller en medlemsstat på anmodning fra Kommisjonen, for å tvangsinn drive overtredelsesgebyret eller tvangsmulkt.
- 4. Etter hver avbrytelse skal foreldelsesfristen begynne å løpe på nytt.
- 5. Foreldelsesfristen for håndheving av sanksjoner skal utsettes så lenge som
 - a) betalingsfristen gjelder, eller
 - b) tvangsinn drivelsen er utsatt i henhold til beslutning truffet av Domstolen eller av en nasjonal domstol.

Artikkel 34

Rett til å bli hørt og rett til dokumentinnsyn

- 1. Før Kommisjonen vedtar en beslutning i henhold til artikkel 8, artikkel 9 nr. 1, artikkel 10 nr. 1, artikkel 17, 18, 24, 25, 29 og 30 og artikkel 31 nr. 2, skal den gi den berørte portvokteren, det berørte foretaket eller den berørte sammenslutningen av foretak mulighet til å bli hørt om
 - a) Kommisjonens foreløpige funn, inkludert alle spørsmål som Kommisjonen har gjort innsigelse mot, og
 - b) tiltak som Kommisjonen kan ha til hensikt å treffe på bakgrunn av de foreløpige funnene i henhold til bokstav a) i dette nummeret.
- 2. Berørte portvoktere, foretak og sammenslutninger av foretak kan framlegge sine merknader knyttet til Kommisjonens foreløpige funn for Kommisjonen innen en frist som Kommisjonen fastsetter i sine foreløpige funn, og som ikke kan være kortere enn 14 dager.

3. Kommisjonen skal basere sine beslutninger bare på foreløpige funn, inkludert ethvert spørsmål som Kommisjonen har gjort innsigelse mot, som de berørte portvokterne, foretakene og sammenslutningene av foretak har hatt mulighet til å uttale seg om.

4. Den retten som den berørte portvokteren og det berørte foretaket eller den berørte sammenslutningen av foretak har til å forsvare seg, skal sikres fullt ut i enhver prosedyre. Den berørte portvokteren og det berørte foretaket eller den berørte sammenslutningen av foretak skal ha rett til innsyn i Kommisjonens dokumenter i samsvar med vilkårene for offentliggjøring, med forbehold for foretakenes berettigede interesse i å bevare sine forretningshemmeligheter. I tilfelle av uenighet mellom partene kan Kommisjonen vedta beslutninger om vilkårene for offentliggjøring. Retten til innsyn i Kommisjonens dokumenter skal ikke omfatte fortrolig informasjon og de interne dokumentene til Kommisjonen eller medlemsstatenes vedkommende myndigheter. Særlig skal retten til innsyn ikke omfatte korrespondanse mellom Kommisjonen og medlemsstatenes vedkommende myndigheter. Bestemmelsene i dette nummeret skal ikke hindre Kommisjonen i å utlevere og bruke den informasjonen som er nødvendig for å bevise en overtredelse.

Artikkel 35

Årlig rapportering

1. Kommisjonen skal framlegge en årlig rapport for Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av denne forordningen og om hvilke framskritt som er gjort for å nå målene.
2. Rapporten nevnt i nr. 1 skal inneholde
 - a) et sammendrag av Kommisjonens aktiviteter, inkludert eventuelle vedtatte tiltak eller beslutninger og pågående markedsundersøkelser i forbindelse med denne forordningen,
 - b) resultatene av overvåkingen av portvokternes gjennomføring av forpliktelsene i henhold til denne forordningen,
 - c) en vurdering av den reviderte beskrivelsen omhandlet i artikkel 15,
 - d) en oversikt over samarbeidet mellom Kommisjonen og nasjonale myndigheter i forbindelse med denne forordningen,
 - e) en oversikt over de aktivitetene og oppgavene som utføres av høynivågruppen for digitale tilsynsmyndigheter, inkludert hvordan dens anbefalinger knyttet til håndhevingen av denne forordningen skal gjennomføres.
3. Kommisjonen skal offentliggjøre rapporten på sitt nettsted.

Artikkel 36

Taushetsplikt

1. Informasjonen som samles inn i henhold til denne forordningen, skal brukes til formålene nevnt i denne forordningen.
2. Informasjonen som samles inn i henhold til artikkel 14, skal brukes til formålene nevnt i denne forordningen, forordning (EF) nr. 139/2004 og nasjonale fusjonsregler.
3. Informasjonen som samles inn i henhold til artikkel 15, skal brukes til formålene nevnt i denne forordningen og forordning (EU) 2016/679.
4. Med forbehold for den utvekslingen og bruken av informasjon som skjer med sikte på bruk i henhold til artikkel 38, 39, 41 og 43, skal Kommisjonen og medlemsstatenes vedkommende myndigheter, deres tjenestemenn, ansatte og andre personer som arbeider under disse myndighetenes tilsyn, og andre fysiske eller juridiske personer, inkludert revisorer og eksperter utpekt i henhold til artikkel 26 nr. 2, ikke utlevere informasjon som de har innhentet eller utvekslet i henhold til denne forordningen, og som er av en slik art at den omfattes av taushetsplikt.

*Artikkel 37***Samarbeid med nasjonale myndigheter**

1. Kommisjonen og medlemsstatene skal ha et nært samarbeid og samordne sine håndhevingstiltak for å sikre en sammenhengende, effektiv og komplementær håndheving av de tilgjengelige juridiske virkemidlene som anvendes på portvoktere som omhandlet i denne forordningen.
2. Kommisjonen kan, dersom det er relevant, rådspørre de nasjonale myndighetene om ethvert spørsmål knyttet til anvendelsen av denne forordningen.

*Artikkel 38***Samarbeid og samordning med nasjonale vedkommende myndigheter som håndhever konkurranseregler**

1. Kommisjonen og medlemsstatenes nasjonale vedkommende myndigheter som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, skal samarbeide med hverandre og underrette hverandre om sine respektive håndhevingstiltak gjennom Det europeiske konkurransenettverket (ECN). De skal ha myndighet til å gi hverandre all informasjon knyttet til faktiske eller rettslige forhold, inkludert fortrolig informasjon. Dersom den vedkommende myndigheten ikke er medlem av ECN, skal Kommisjonen opprette de nødvendige ordningene for samarbeid og utveksling av informasjon om saker knyttet til håndheving av denne forordningen og om slike myndigheters håndheving av de sakene som er omhandlet i artikkel 1 nr. 6. Kommisjonen kan fastsette slike ordninger i en gjennomføringsrettsakt som omhandlet i artikkel 46 nr. 1 bokstav I).
2. Dersom en medlemsstats nasjonale vedkommende myndighet som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, har til hensikt å innlede en undersøkelse av portvoktere på grunnlag av nasjonal rett som omhandlet i artikkel 1 nr. 6, skal den skriftlig underrette Kommisjonen om det første formelle undersøkelsestiltaket før eller umiddelbart etter at et slikt tiltak innledes. Denne informasjonen kan også gjøres tilgjengelig for de øvrige medlemsstatenes nasjonale vedkommende myndigheter som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6.
3. Dersom en medlemsstats nasjonale vedkommende myndighet som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, har til hensikt å pålegge portvoktere forpliktelser på grunnlag av nasjonal rett som omhandlet i artikkel 1 nr. 6, skal den senest 30 dager før utkastet til tiltak skal vedtas, oversende det til Kommisjonen sammen med begrunnelsen for tiltaket. I tilfelle av midlertidige tiltak skal medlemsstatenes nasjonale vedkommende myndighet som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, oversende utkastene til tiltak til Kommisjonen så snart som mulig og senest rett etter vedtakelsen av slike tiltak. Denne informasjonen kan også gjøres tilgjengelig for de øvrige medlemsstatenes nasjonale vedkommende myndigheter som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6.
4. Informasjonsordningene omhandlet i nr. 2 og 3 får ikke anvendelse på beslutninger som planlegges i henhold til nasjonale fusjonsregler.
5. Informasjon som utveksles i henhold til nr. 1–3 i denne artikkelen, skal utveksles og brukes bare med sikte på samordning av håndhevingen av denne forordningen og reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6.
6. Kommisjonen kan anmode medlemsstatenes nasjonale vedkommende myndigheter som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, om å støtte enhver av dens markedsundersøkelser i henhold til denne forordningen.
7. Dersom en medlemsstats nasjonale vedkommende myndighet som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, har kompetanse og undersøkelsesmyndighet til dette i henhold til nasjonal rett, kan den på eget initiativ foreta en undersøkelse av en eventuell manglende overholdelse av artikkel 5, 6 og 7 i denne forordningen på sitt territorium. Før denne myndigheten treffer et første formelt undersøkelsestiltak, skal den underrette Kommisjonen skriftlig om det.

Dersom Kommisjonen innleder en prosedyre i henhold til artikkel 20, skal medlemsstatenes nasjonale vedkommende myndigheter som håndhever reglene omhandlet i artikkel 1 nr. 6, fratas muligheten til å foreta en slik undersøkelse, eller avslutte den dersom den allerede er i gang. Disse myndighetene skal framlegge rapport for Kommisjonen om resultatene av en slik undersøkelse for å støtte Kommisjonen i dens rolle som den eneste myndigheten som er bemyndiget til å håndheve denne forordningen.

Artikkel 39

Samarbeid med nasjonale domstoler

1. I saker i forbindelse med anvendelsen av denne forordningen kan nasjonale domstoler anmode Kommisjonen om å oversende informasjon den har, eller dens uttalelse om spørsmål som gjelder anvendelsen av denne forordningen.
2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen en kopi av alle skriftlige dommer fra nasjonale domstoler som gjelder anvendelsen av denne forordningen. En slik kopi skal sendes umiddelbart etter at den fullstendige skriftlige dommen er forkynt for partene.
3. Dersom det er nødvendig for en ensartet anvendelse av denne forordningen, kan Kommisjonen på eget initiativ framlegge skriftlige merknader for nasjonale domstoler. Med tillatelse fra vedkommende domstol kan den også inngi muntlige innlegg.
4. Bare når formålet er å utarbeide merknader, kan Kommisjonen anmode den relevante nasjonale domstolen om å oversende til Kommisjonen alle dokumenter som er nødvendige for å vurdere saken, eller sørge for at de blir oversendt.
5. Nasjonale domstoler skal ikke treffe beslutninger som er i strid med en beslutning vedtatt av Kommisjonen i henhold til denne forordningen. De skal også unngå å treffe beslutninger som vil være i strid med en beslutning som Kommisjonen har til hensikt å treffe i forbindelse med prosedyrer som den har innledet i henhold til denne forordningen. I denne forbindelse kan den nasjonale domstolen vurdere om det er nødvendig å utsette saken. Dette berører ikke nasjonale domstolars mulighet til å be om en forhåndsavgjørelse i henhold til artikkel 267 i TEUV.

Artikkel 40

Høynivågruppen

1. Kommisjonen skal nedsette en høynivågruppe for forordningen om digitale markeder («høynivågruppen»).
2. Høynivågruppen skal bestå av følgende europeiske organer og nettverk:
 - a) Sammenslutningen av europeiske reguleringsmyndigheter for elektronisk kommunikasjon.
 - b) EUs datatilsyn og EUs personvernråd.
 - c) Det europeiske konkurransenettverket.
 - d) Samarbeidsnettverket for forbrukervern.
 - e) Den europeiske gruppen av reguleringsmyndigheter for audiovisuelle medietjenester.
3. Hvert av de europeiske organene og nettverkene som er omhandlet i nr. 2, skal ha like mange representanter i høynivågruppen. Høynivågruppen skal ha høyst 30 medlemmer.
4. Kommisjonen skal stille sekretariatstjenester til rådighet for høynivågruppen for å lette dens arbeid. Høynivågruppen skal ledes av Kommisjonen, som skal delta i dens møter. Høynivågruppen skal ha møte på Kommisjonens anmodning minst én gang per kalenderår. Kommisjonen skal også innkalle gruppen til et møte når flertallet av gruppens medlemmer anmoder om dette for å behandle et spesifikt spørsmål.

5. Høynivågruppen kan bidra med råd og sakkunnskap til Kommisjonen på de områdene som omfattes av medlemmenes fullmakter, inkludert

- a) rådgivning og anbefalinger innenfor rammen for deres sakkunnskap som er relevant for ethvert generelt spørsmål knyttet til gjennomføring eller håndheving av denne forordningen, eller
- b) rådgivning og sakkunnskap som fremmer en konsekvent reguleringstilnærming på tvers av forskjellige reguleringsinstrumenter.

6. Høynivågruppen kan særlig identifisere og vurdere det nåværende og potensielle samspillet mellom denne forordningen og de sektorspesifikke reglene som anvendes av de nasjonale myndighetene som utgjør de europeiske organene og nettverkene omhandlet i nr. 2, og framlegge for Kommisjonen en årlig rapport som inneholder en slik vurdering og identifiserer potensielle overgripende reguleringsspørsmål. En slik rapport kan ledsages av anbefalinger som tar sikte på å oppnå konsekvente tverrfaglige tilnærminger og synergier mellom gjennomføringen av denne forordningen og andre sektorspesifikke forskrifter. Rapporten skal oversendes til Europaparlamentet og Rådet.

7. I forbindelse med markedsundersøkelser av nye tjenester og ny praksis kan høynivågruppen bidra med sakkunnskap til Kommisjonen med hensyn til behovet for å endre, tilføye eller fjerne regler i denne forordningen for å sikre at digitale markeder i hele Unionen er åpne og rettferdige.

Artikkel 41

Anmodning om en markedsundersøkelse

1. Tre eller flere medlemsstater kan anmode Kommisjonen om å innlede en markedsundersøkelse i henhold til artikkel 17 dersom de anser at det er rimelig grunn til å formode at et foretak bør utpekes som portvokter.
2. En eller flere medlemsstater kan anmode Kommisjonen om å innlede en markedsundersøkelse i henhold til artikkel 18 dersom den eller de anser at det er rimelig grunn til å formode at en portvokter systematisk har overtrådt en eller flere av de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7, og har opprettholdt, styrket eller utvidet sin portvokterstilling i forhold til kravene i henhold til artikkel 3 nr. 1.
3. Tre eller flere medlemsstater kan anmode Kommisjonen om å foreta en markedsundersøkelse i henhold til artikkel 19 dersom de anser at det er rimelig grunn til å formode at
 - a) en eller flere tjenester i den digitale sektoren bør tilføyes på listen over sentrale plattformtjenester fastsatt i artikkel 2 nr. 2, eller
 - b) en eller flere praksiser ikke håndteres effektivt gjennom denne forordningen og kan begrense den frie markedsadgangen når det gjelder sentrale plattformtjenester, eller være urimelige.
4. Medlemsstatene skal framlegge dokumentasjon som støtte for deres anmodninger i henhold til nr. 1, 2 og 3. Når det gjelder anmodninger i henhold til nr. 3, kan en slik dokumentasjon omfatte informasjon om nylig innførte tilbud om produkter, tjenester, programvare eller funksjoner som medfører problemer med hensyn til den frie markedsadgangen eller rettferdigheten, uavhengig av om de innføres i forbindelse med eksisterende sentrale plattformtjenester eller på andre måter.
5. Innen fire måneder etter at den mottar en anmodning i henhold til denne artikkelen, skal Kommisjonen undersøke om det er rimelig grunn til å innlede en markedsundersøkelse i henhold til nr. 1, 2 eller 3. Kommisjonen skal offentliggjøre resultatene av sin vurdering.

Artikkel 42

Gruppesøksmål

Direktiv (EU) 2020/1828 får anvendelse på gruppesøksmål anlagt som følge av portvokters overtredelser av bestemmelser i denne forordningen, som skader eller kan skade forbrukernes kollektive interesser.

*Artikkel 43***Rapportering av overtredelser og beskyttelse for rapporterende personer**

Direktiv (EU) 2019/1937 får anvendelse på rapportering av alle overtredelser av denne forordningen og på beskyttelse for personer som rapporterer slike overtredelser.

KAPITTEL VI

SLUTTBESTEMMELSER*Artikkel 44***Offentliggjøring av beslutninger**

1. Kommisjonen skal offentliggjøre de beslutningene som den treffer i henhold til artikkel 3 og 4, artikkel 8 nr. 2, artikkel 9, 10, 16–20 og 24, artikkel 25 nr. 1 og artikkel 29, 30 og 31. Ved offentliggjøringen skal partenes navn og hovedinnholdet i beslutningen oppgis, inkludert de sanksjonene som er ilagt.
2. Ved offentliggjøringen skal det tas hensyn til portvokters eller tredjeparters berettigede interesse i å bevare sine forretningshemmeligheter.

*Artikkel 45***Prøving ved Domstolen**

I samsvar med artikkel 261 i TEUV har Domstolen ubegrenset domsmyndighet til å overprøve Kommisjonens beslutninger om ilegging av overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt. Den kan oppheve, redusere eller øke overtredelsesgebyret eller tvangsmulkten som er ilagt.

*Artikkel 46***Gjennomføringsbestemmelser**

1. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter nærmere bestemmelser om anvendelsen av følgende:
 - a) Form, innhold og andre detaljer i underretninger og meldinger som gis i henhold til artikkel 3.
 - b) Form, innhold og andre detaljer i de tekniske tiltakene som portvoktere skal gjennomføre for å sikre samsvar med artikkel 5, 6 eller 7.
 - c) Operative og tekniske ordninger med sikte på gjennomføring av interoperabilitet for nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester i henhold til artikkel 7.
 - d) Form, innhold og andre detaljer i den begrunnede anmodningen i henhold til artikkel 8 nr. 3.
 - e) Form, innhold og andre detaljer i klager inngitt i samsvar med artikkel 9 og 10.
 - f) Form, innhold og andre detaljer i de rapportene som leveres i henhold til artikkel 11.
 - g) Metoden og prosedyren for den reviderte beskrivelsen av teknikker som brukes til profilering av forbrukere som omhandlet i artikkel 15 nr. 1; Kommisjonen skal, når den utarbeider et utkast til gjennomføringsrettsakt for dette formålet, rådføre seg med EUs datatilsyn og kan rådføre seg med Det europeiske personvernråd, sivilsamfunnet og andre relevante eksperter.
 - h) Form, innhold og andre detaljer i de underretningene og meldingene som gis i henhold til artikkel 14 og 15.

- i) De praktiske ordningene for prosedyrene knyttet til markedsundersøkelser i henhold til artikkel 17, 18 og 19 og prosedyrer i henhold til artikkel 24, 25 og 29.
- j) De praktiske ordningene for utøvelse av retten til å bli hørt som omhandlet i artikkel 34.
- k) De praktiske ordningene for vilkårene for offentliggjøring som omhandlet i artikkel 34.
- l) De praktiske ordningene for samarbeidet og samordningen mellom Kommisjonen og nasjonale myndigheter som omhandlet i artikkel 37 og 38.
- m) De praktiske ordningene for beregning og forlengelse av frister.

2. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 1 bokstav a)–k) og bokstav m) i denne artikkelen skal vedtas i samsvar med rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2.

Gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 1 bokstav l) i denne artikkelen skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 3.

3. Før Kommisjonen vedtar en gjennomføringsrettsakt i henhold til nr. 1, skal den offentliggjøre et utkast til den og oppfordre alle berørte parter til å framlegge sine merknader innen en frist som skal være på minst én måned.

Artikkel 47

Retningslinjer

Kommisjonen kan vedta retningslinjer for alle aspekter av denne forordningen for å lette en effektiv gjennomføring og håndheving av den.

Artikkel 48

Standardisering

Når det er hensiktsmessig og nødvendig, kan Kommisjonen gi europeiske standardiseringsorganer mandat til å lette gjennomføringen av forpliktelsene angitt i denne forordningen ved å utarbeide hensiktsmessige standarder.

Artikkel 49

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 3 nr. 6 og 7 og artikkel 12 nr. 1, 3 og 4 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 1. november 2022. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utløpet av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 3 nr. 6 og 7 og artikkel 12 nr. 1, 3 og 4 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.

5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 3 nr. 6 og 7 og artikkel 12 nr. 1, 3 og 4 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 50

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité («Den rådgivende komiteen for digitale markeder»). Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteens uttalelse skal innhentes ved skriftlig framgangsmåte, skal framgangsmåten avsluttes uten resultat dersom komitélederen beslutter det eller et simpelt flertall av komitémedlemmene anmoder om det innen fristen for å avgi uttalelse.

3. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
4. Kommisjonen skal oversende komiteens uttalelse til adressaten for en individuell beslutning sammen med den beslutningen. Den skal offentliggjøre uttalelsen og den individuelle beslutningen idet det tas hensyn til den berettigede interessen av å verne taushetsplikten.

Artikkel 51

Endring av direktiv (EU) 2019/1937

I del I punkt J i vedlegget til direktiv (EU) 2019/1937 skal nytt nummer lyde:

- «iv) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/1925 av 14. september 2022 om åpne og rettferdige markeder i den digitale sektoren og om endring av direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) (EUT L 265 av 21.9.2022, s. 1).»

Artikkel 52

Endring av direktiv (EU) 2020/1828

I vedlegg I til direktiv (EU) 2020/1828 skal nytt nummer lyde:

- «67) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/1925 av 14. september 2022 om åpne og rettferdige markeder i den digitale sektoren og om endring av direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) (EUT L 265 av 21.9.2022, s. 1).»

Artikkel 53

Gjennomgåelse

1. Kommisjonen skal innen 3. mai 2026 og deretter hvert tredje år evaluere denne forordningen og framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Den europeiske økonomiske og sosiale komité.

2. Ved evalueringene skal det vurderes om denne forordningens mål om å sikre åpne og rettferdige markeder er nådd, og hvilken virkning denne forordningen har hatt for bedriftsbrukere, særlig SMB-er, og sluttbrukere. Dessuten skal Kommisjonen vurdere om virkeområdet for artikkel 7 kan utvides til å omfatte nettbaserte sosiale nettverkstjenester.
3. Evalueringene skal fastslå om det er nødvendig å endre regler, inkludert med hensyn til listen over sentrale plattformtjenester i artikkel 2 nr. 2, de forpliktelsene som er fastsatt i artikkel 5, 6 og 7, og håndhevingen av dem, for å sikre at digitale markeder i hele Unionen er åpne og rettferdige. Når evalueringene er gjennomført, skal Kommisjonen treffe hensiktsmessige tiltak, som kan omfatte forslag til regelverk.
4. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter skal framlegge all relevant informasjon de har som Kommisjonen kan kreve i forbindelse med utarbeidingen av rapporten nevnt i nr. 1.

Artikkel 54

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 2. mai 2023.

Artikkel 3 nr. 6 og 7 og artikkel 40, 46, 47, 48, 49 og 50 får imidlertid anvendelse fra 1. november 2022, mens artikkel 42 og 43 får anvendelse fra 25. juni 2023.

Dersom 25. juni 2023 kommer før den anvendelsesdatoen som er nevnt i andre ledd i denne artikkelen, skal anvendelsen av artikkel 42 og 43 imidlertid utsettes til anvendelsesdatoen nevnt i andre ledd i denne artikkelen.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 14. september 2022.

For Europaparlamentet

R. METSOLA

President

For Rådet

M. BEK

Formann

—

VEDLEGG

A. «Generelt»

1. Formålet med dette vedlegget er å presisere metoden for å identifisere og beregne «aktive sluttbrukere» og «aktive bedriftsbrukere» for hver av de sentrale plattformtjenestene som er oppført i artikkel 2 nr. 2. Det inneholder en henvisning som gjør det mulig for et foretak å vurdere om dets sentrale plattformtjenester oppfyller de kvantitative tersklene som er fastsatt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b), og derfor formodes å oppfylle kravet i artikkel 3 nr. 1 bokstav b). En slik henvisning vil derfor også være relevant med sikte på en bredere vurdering i henhold til artikkel 3 nr. 8. Det er foretakets ansvar å komme fram til det best mulige anslaget i samsvar med de felles prinsippene og den spesifikke metoden som er fastsatt i dette vedlegget. Ikke noe i dette vedlegget er til hinder for at Kommisjonen innen de fristene som er fastsatt i denne forordningens relevante bestemmelser, krever at det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, framlegger den informasjonen som er nødvendig for å identifisere og beregne «aktive sluttbrukere» og «aktive bedriftsbrukere». Ikke noe i dette vedlegget bør utgjøre et rettslig grunnlag for å spore brukere. Metoden i dette vedlegget berører heller ikke de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen, særlig i artikkel 3 nr. 3 og 8 og artikkel 13 nr. 3. Særlig innebærer kravet om overholdelse av artikkel 13 nr. 3 også at «aktive sluttbrukere» og «aktive bedriftsbrukere» skal identifiseres og beregnes på grunnlag av enten en presis måling eller det beste tilgjengelige anslaget i samsvar med den faktiske kapasiteten for identifisering og beregning som det foretaket som yter sentrale plattformtjenester, har på det relevante tidspunktet. Disse målingene eller det beste tilgjengelige anslaget skal være i samsvar med og omfatte dem som rapporteres i henhold til artikkel 15.
2. I artikkel 2 nr. 20 og 21 fastsettes definisjonene av «sluttbruker» og «bedriftsbruker», som er felles for alle sentrale plattformtjenester.
3. Med sikte på å identifisere og beregne antallet av «aktive sluttbrukere» og «aktive bedriftsbrukere» viser dette vedlegget til begrepet «unike brukere». Begrepet «unike brukere» omfatter «aktive sluttbrukere» og «aktive bedriftsbrukere» som bare telles én gang med sikte på den relevante sentrale plattformtjenesten i løpet av et bestemt tidsrom (dvs. en måned for «aktive sluttbrukere» og et år for «aktive bedriftsbrukere»), uansett hvor mange ganger de har benyttet den relevante sentrale plattformtjenesten i dette tidsrommet. Dette berører ikke det faktum at den samme fysiske eller juridiske personen samtidig kan være «aktiv sluttbruker» eller «aktiv bedriftsbruker» av forskjellige sentrale plattformtjenester.

B. «Aktive sluttbrukere»

1. Antallet av «unike brukere» når det gjelder «aktive sluttbrukere» identifiseres i henhold til den mest nøyaktige parameteren som rapporteres av det foretaket som yter en av de sentrale plattformtjenestene, nærmere bestemt:
 - a. Det anses at innsamling av data om bruken av sentrale plattformtjenester fra miljøer der brukerne er påmeldt eller innlogget, umiddelbart ville innebære den laveste risikoen for dobbelttelling, for eksempel i forbindelse med brukeratferd på tvers av enheter eller plattformer. Foretaket skal derfor framlegge aggregerte anonymiserte data om antallet av unike sluttbrukere per respektiv sentral plattformtjeneste basert på miljøer der brukerne er påmeldt eller innlogget, dersom slike data finnes.
 - b. I tilfelle av sentrale plattformtjenester som også nås av sluttbrukere utenfor miljøer der brukerne er påmeldt eller innlogget, skal foretaket i tillegg framlegge aggregerte anonymiserte data om antallet av unike sluttbrukere av den respektive sentrale plattformtjenesten basert på en alternativ parameter som også registrerer sluttbrukere utenfor miljøer der brukerne er påmeldt eller innlogget, for eksempel internettprotokolladresser, informasjonskapsler eller andre identifikatorer som RFID-brikker, forutsatt at disse adressene eller identifikatorene er objektivt nødvendige for ytingen av sentrale plattformtjenester.
2. Antallet av «månedlige aktive sluttbrukere» baseres på det gjennomsnittlige antallet månedlige aktive sluttbrukere i størstedelen av regnskapsåret. Hensikten med begrepet «størstedelen av regnskapsåret» er å gi et foretak som yter sentrale plattformtjenester, mulighet til å se bort fra avvikende tall i et gitt år. Med avvikende tall menes tall som ligger betydelig utenfor de normale og forventede tallene. En uforutsett økning eller en uforutsett reduksjon av brukerengasjementet i løpet av en enkelt måned i regnskapsåret er et eksempel på hva som kan utgjøre slike avvikende tall. Tall knyttet til årlig tilbakevendende hendelser, for eksempel årlige salgsfremmende tiltak, er ikke avvikende tall.

C. «Aktive bedriftsbrukere»

Antallet av «unike brukere» når det gjelder «aktive bedriftsbrukere» skal, dersom det er relevant, fastsettes på kontonivå, der hver enkelt foretakskonto som er knyttet til bruken av en sentral plattformtjeneste som ytes av foretaket, utgjør én unik bedriftsbruker av den respektive sentrale plattformtjenesten. Dersom begrepet «foretakskonto» ikke får anvendelse på en gitt sentral plattformtjeneste, skal det relevante foretaket som yter sentrale plattformtjenester, bestemme antallet av unike bedriftsbrukere ved å henvise til det relevante foretaket.

D. «Framlegging av informasjon»

1. Det foretaket som i henhold til artikkel 3 nr. 3 gir Kommisjonen informasjon om antallet av aktive sluttbrukere og aktive bedriftsbrukere per sentral plattformtjeneste, er ansvarlig for å sikre at denne informasjonen er fullstendig og nøyaktig. I den forbindelse gjelder følgende:
 - a. Foretaket skal være ansvarlig for å inngi data for en gitt sentral plattformtjeneste som unngår å fastsette et for lavt eller for høyt antall av aktive sluttbrukere og aktive bedriftsbrukere (for eksempel dersom brukerne får tilgang til de sentrale plattformtjenestene på tvers av forskjellige plattformer eller enheter).
 - b. Foretaket skal være ansvarlig for å gi presise og kortfattede redegjørelser for den metoden som er anvendt for å nå fram til informasjonen, og for enhver risiko for fastsettelse av et for lavt eller for høyt antall aktive sluttbrukere og aktive bedriftsbrukere for en gitt sentral plattformtjeneste og for de løsningene som er valgt for å styre denne risikoen.
 - c. Foretaket skal framlegge data som er basert på en alternativ parameter, når Kommisjonen har problemer med hensyn til nøyaktigheten av de dataene som er inngitt av det foretaket som yter en eller flere sentrale plattformtjenester.
2. Med sikte på beregning av antallet av «aktive sluttbrukere» og «aktive bedriftsbrukere» gjelder følgende:
 - a. Det foretaket som yter en eller flere sentrale plattformtjenester, skal ikke identifisere sentrale plattformtjenester som tilhører samme kategori av sentrale plattformtjenester i henhold til artikkel 2 nr. 2, som separate hovedsakelig på grunnlag av at de ytes med forskjellige domenenavn, enten det er nasjonale toppdomener (ccTLD-er) eller generiske toppdomener (gTLD-er), eller geografiske attributter.
 - b. Det foretaket som yter en eller flere sentrale plattformtjenester, skal anse sentrale plattformtjenester som brukes for forskjellige formål av enten sine sluttbrukere eller sine bedriftsbrukere eller begge, som separate sentrale plattformtjenester, selv om deres sluttbrukere eller bedriftsbrukere kan være de samme og selv om de tilhører samme kategori av sentrale plattformtjenester i henhold til artikkel 2 nr. 2.
 - c. Det foretaket som yter en eller flere sentrale plattformtjenester, skal anse slike sentrale plattformtjenester som separate som det relevante foretaket tilbyr på en integrert måte, men som
 - i) ikke tilhører samme kategori av sentrale plattformtjenester i henhold til artikkel 2 nr. 2, eller
 - ii) brukes til forskjellige formål av enten deres sluttbrukere eller deres bedriftsbrukere eller begge, selv om deres sluttbrukere og bedriftsbrukere kan være de samme, og selv om de tilhører samme kategori av sentrale plattformtjenester i henhold til artikkel 2 nr. 2.

E. «Spesifikke definisjoner»

Tabellen nedenfor inneholder spesifikke definisjoner av «aktive sluttbrukere» og «aktive bedriftsbrukere» for hver sentrale plattformtjeneste.

Sentrale plattformtjenester	Aktive sluttbrukere	Aktive bedriftsbrukere
Nettbaserte formidlingstjenester	Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har benyttet den nettbaserte formidlingstjenesten, for eksempel ved aktivt å logge på, foreta et søk, klikke eller rulle, eller minst én gang i løpet av en måned har gjennomført en transaksjon via den nettbaserte formidlingstjenesten.	Antall unike bedriftsbrukere som i løpet av hele året har hatt minst ett element oppført i den nettbaserte formidlingstjenesten, eller som i løpet av året har gjennomført en transaksjon som ble muliggjort av den nettbaserte formidlingstjenesten.
Nettbaserte søkemotorer	Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har benyttet den nettbaserte søkemotoren, for eksempel ved å foreta et søk.	Antall unike bedriftsbrukere med foretaksnettsteder (dvs. nettsted som brukes innenfor rammen av kommersiell virksomhet eller yrkesvirksomhet) som i løpet av året er indeksert av den nettbaserte søkemotoren eller har inngått i den nettbaserte søkemotorens indeks.
Nettbaserte sosiale nettverkstjenester	Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har benyttet den nettbaserte sosiale nettverkstjenesten, for eksempel ved aktivt å logge på, åpne en side, rulle, klikke, like, foreta et søk, poste eller kommentere.	Antall unike bedriftsbrukere som er oppført på en foretaksliste eller har en foretakskonto hos den nettbaserte sosiale nettverkstjenesten, og som på en hvilken som helst måte minst én gang i løpet av året har benyttet tjenesten, for eksempel ved aktivt å logge på, åpne en side, rulle, klikke, like, foreta et søk, poste, kommentere eller bruke dens foretaksverktøyer.
Videodelingsplattformtjenester	Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har benyttet videodelingsplattformtjenesten, for eksempel ved å spille et segment av et audiovisuelt innhold, foreta et søk eller laste opp et audiovisuelt innhold, inkludert særlig brukergenererte videoer.	Antall unike bedriftsbrukere som i løpet av året har levert minst ett audiovisuelt innhold som er lastet opp eller spilt på videodelingsplattformtjenesten.
Nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester	Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har innledet eller på en hvilken som helst måte deltatt i kommunikasjon via den nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenesten.	Antall unike bedriftsbrukere som minst én gang i løpet av året har brukt en foretakskonto eller på annen måte innledet eller deltatt i kommunikasjon via den nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenesten for å kommunisere direkte med en sluttbruker.
Operativsystemer	Antall unike sluttbrukere som har anvendt en enhet med operativsystemet, som minst én gang i løpet av en måned er blitt aktivert, oppdatert eller brukt.	Antall unike utviklere som i løpet av året har offentliggjort, oppdatert eller tilbudt minst én programvareapplikasjon eller programvare ved hjelp av operativsystemets programmeringsspråk eller eventuelle programvareutviklingsverktøyer i operativsystemet, eller som på en hvilken som helst måte kjører på det.

Sentrale plattformtjenester	Aktive sluttbrukere	Aktive bedriftsbrukere
Virtuelle assistenter	Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har benyttet den virtuelle assistenten på en hvilken som helst måte, for eksempel ved å aktivere den, stille et spørsmål, få tilgang til en tjeneste gjennom en kommando eller kontrollere utstyr for smarte hjem.	Antall unike utviklere som i løpet av året har tilbudt minst én programvareapplikasjon til en virtuell assistent eller en funksjon med sikte på å gjøre en eksisterende programvareapplikasjon tilgjengelig via den virtuelle assistenten.
Nettlesere	Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har benyttet nettleseren, for eksempel ved å skrive inn et søk eller en nettstedsadresse i nettleserens URL-felt.	Antall unike bedriftsbrukere hvis foretaksnettsteder (dvs. nettsted som brukes innenfor rammen av kommersiell virksomhet eller yrkesvirksomhet) som minst én gang i løpet av året er besøkt via nettleseren, eller som i løpet av året har tilbudt et innstikkprogram, en utvidelse eller et programtillegg som brukes i nettleseren.
Skytjenester	Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har benyttet en hvilken som helst skytjeneste fra den relevante yteren av skytjenester mot en hvilken som helst form for vederlag, uavhengig av om vederlaget ble utbetalt samme måned.	Antall unike bedriftsbrukere som i løpet av året har ytt skytjenester med skyinfrastrukturen til den relevante yteren av skytjenester som vert.
Nettbaserte reklametjenester	For eget salg av reklameplass: Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har vært utsatt for et reklameinnslag. For reklameformidlingstjenester (inkludert reklamenettverk, reklamebørser og eventuelle andre reklameformidlingstjenester): Antall unike sluttbrukere som minst én gang i løpet av en måned har vært utsatt for et reklameinnslag som har aktivert reklameformidlingstjenesten.	For eget salg av reklameplass: Antall unike annonsører som i løpet av året har vist minst ett reklameinnslag. For reklameformidlingstjenester (inkludert reklamenettverk, reklamebørser og eventuelle andre reklameformidlingstjenester): Antall unike bedriftsbrukere (inkludert annonsører, utgivere eller andre formidlere) som i løpet av året har samhandlet via eller er blitt betjent av reklameformidlingstjenesten.